

יש לי תקנה!

קבץ ספורי ישועות
אודות "מקנה מלכה" יבנאל
המסגל לפקידת עקרות

מהדורה לנשים נשואות

לקט וערך בס"ד:
דן כהן, מחבר סדרת הספרים "ונהר יוצא מעדן"
בירנבוים 4, בני ברק
דוא"ל: DAN54@NETO.NET.IL
ניד: 054-8471400
א באדר ב' תשע"ט

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב בגליל

מוסדות "היכל הקדוש"
חסיד ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עמותת "ישמח צדיק -
קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל -
הצדיק מיבנאל

רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6656666 – פקס: 04-6656655
ד"ר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il
אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

תְּכוּן עֲנֵינִים

- ה. מִקְוֵה מִלְכָּה - מִסְגָּל לְפָקִידַת עֲקָרוֹת
- יג. פֶּרֶק רֵאשׁוֹן - שְׁאֵלוֹת שֶׁנִּשְׁאָל הַצַּדִּיק בְּעֵינֵי הַמִּקְוֵה
- יז. פֶּרֶק שֵׁנִי - סְפֹרֵי יְשׁוּעוֹת
- קכג. פֶּרֶק שְׁלִישִׁי - תְּפִלוֹת לְנָשִׁים
- קכז. פֶּרֶק רְבִיעִי - פְּתֻגָּמוֹם מִלְּאִים בְּחֻמַּת חַיִּים לְאִשָּׁה וְלַבֵּית הַיְהוּדִי
- קלב. פֶּרֶק חֲמִישִׁי - עֲצוֹת לְנִשְׂאוֹן מְצַלְחִים וּמְאֻשְׁרִים
- קלו. פֶּרֶק שִׁשִּׁי - סְפֹרִים עַל בְּנֵי מִקְוֵה מִלְכָּה
- קמב. אֲגֵרַת לְאִשָּׁה
- קמוג. תְּכוּן הַכָּלְלִי

הספר הזה נדפס

לכבוד נשמת

חסידא ופרישא, מנוחה הטוהרה,

אספקלריא המאירה

מאור עינינו חיות נפשינו, מקרב לבבות

ישראל לאביהם שבשמים

מורנו ורבינו

הרב הגאון הצדיק

מוהר"ר רבי אליעזר שלמה שיק זלה"ה

בו

הגה"צ רבי מנחם זאב זצ"ל

עלה בסערה השמימה

י"ז בשבט תשע"ה

תהא נשמתו צרוחה בצרור החיים

זכותו וצדקתו תגן עלינו ועל כל העולם

שנזכה להנות מאורו הבהיר

והתגלות כבוד שמים

שפעל ועשה בעולם

'מקוה מלכה' - מסגל לפקידת עקרות

'מקוה מלכה' ביבנאל, עיר ברסלב בגליל, נבנה בשנת תשנ"א במסירות נפש רבה על ידי קהלת חסידי ברסלב ביבנאל. המקוה נקרא על שמה של הרבנית הצדקת מלכה שיק ע"ה - אמו של הצדיק מיבנאל מוהרא"ש זי"ע.

הבטחה נדירה:

בעקבות הקשרים האדירים והמניעות הרבות בבניית מקוה זה, הבטיח הצדיק מיבנאל הבטחה נדירה במיוחד:

"אין שום ספק וספק ספיקא, שאשה שאין לה ילדים אם היא תטבל במקוה הזו תפקד בזרע של קימא, ובלבד שתהיה לה אמונת חכמים שלמה. כי אין היום ד' אמות בכל העולם שמסרו את נפשם עבור בניית מקוה טהרה לנשים, כמו המקוה שנבנה ביבנאל. ולכן המקום מסגל לפקידת עקרות, כי אצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשובה מצוה שקימו במסירות נפש הכי גדולה".

בעקבות ההבטחה:

בעקבות ההבטחה מגיעות נשים רבות מפל רחבי הארץ ואף מחוץ לארץ. לטבל דוקא במקוה זה, ומעידות על נסים ונפלאות שזכו לראות בזכות הטבילה במקום המסגל לפקידת עקרות.

חשוב להדגיש !!!

הטבילה במקום מיעדת לנשים נשואות בלבד, בזמן טבילת מצוה.

מקוה כשר למהדרין מן המהדרין:

המקום נמצא תחת השגחתם ופקוחם של מורי הצדק של קהלת חסידי ברסלב בראשות גאב"ד יבנאל הרה"ג רבי משה יעקב קורץ שליט"א, והנו כשר למהדרין מן המהדרין.

משפץ ומאבזר ברב פאר והדר:

המקוה שפץ לאחרונה ברב פאר והדר, אבזר ברהוט חדיש ובכלים סניטריים באיכות גבוהה. המקום עובר נקוי יסודי מדי יום ביומו, ועומד בסטנדרט היגיינה מהגבוהים בארץ.

מקוה מלכה

רחוב דרך ההר, יבנאל עיר ברסלב בגליל

שעות פתיחה:

שעון קיץ

בימים א' - ה'

מזמן שקיעת החמה עד השעה 22:00

שעון חרף

משקיעת החמה עד השעה 20:30

ערבי שבת קדש (יום ששי בערב)

משקיעת החמה עד כשעה לאחריה.

מוצאי שבת

חצי שעה לאחר צאת השבת (לפי זמן רבנו תם)

למשך כשעותים.

לפרטים נוספים:

04-665-6666 (עד שעה 16:00)

077-4243070 (בשעות הערב)

במקרה הצורך: 052-882-5429

על דרכי הגעה ליבנאל,

וכן על השפרת צימרים במקום,

נתן לקבל פרטים בנייד: 054-8471400

מקוה ישועות זה מפעל ומתחזק

על ידי עממת "ישמח צדיק"

מיסודו של ציס"ע מו"ר רבי אליעזר שלמה שיק,

מוהרא"ש, הצדיק מיבנאל, זי"ע.

ספורו של מקום

את 'מקוה מלכה' יבנאל, הפועל ישועות בקרב הארץ, יזם ובנה תלמידו הנאמן של מוהרא"ש, מנתיקי החסידים המתגורר ביבנאל, הרב אבנר סלמה שליט"א.

הרב אבנר הי"ו תכנן בתחלה לבנות מקוה לשמושו האישי. לשם כך חפר חפירה גדולה מתחת ליסודות ביתו במטרה להוסיף מספר חדרים וכן מקוה. ביזמתו ובעידודו של הצדיק שנתה התכנית המקורית ונבנה המקוה עבור כלל הצבור. מעשה שהיה כך היה:

באחד הימים עבר הצדיק ליד בית תלמידו, הרב אבנר. ראהו חופר חפירות עמקות מתחת ליסודות ביתו. לשאלתו של הצדיק לפשר מעשיו השיב הלה כי הוא מתכנן להוסיף חדרים לביתו וכן לבנות מקוה פרטי בו יוכל לטבל מדי יום.

"מקוה?" - שאל הצדיק בפליאה - "אולי נבנה מקוה לכלל הצבור ונכשיר אותו כמקוה טהרה לנשים?"

ר' אבנר סלמה שמע את דברי הצדיק ומיד צית לדברי רבו. "מוכן אני לתת את השטח לטובת מקוה הנשים", אמר. הצדיק פנה גם לבקש את רשותה של אשת תלמידו, הגברת סלמה תחי', שהביעה את הסכמתה בשמחה ובחפץ לב. כך נפרצה הדרך לבניית המקוה המהדר בכשרותו והמסגל לפקד עקרות.

לאחר מספר שנים החליטו הרב אבנר ורעייתו למכר לצדיק את ביתם הצמוד למקוה ועברו לגור בדירה אחרת. המקוה הרחב, נוספו בו חדרי טבילה נוספים, אנשי הקהלה השקיעו הון עתק בבנייתו בתכלית ההדור ובעצובו המפליא, והפכו

אותו לאַחַד מִמְקוֹאוֹת הַטְּהָרָה הַמְּפֹאָרִים בְּיִשְׂרָאֵל.
בְּנֵית הַמְּקוֹנָה נְעֻשְׂתָה עַל פִּי הַדְּרָכְתוֹ הָאִישִׁית וְעַל פִּי הַנְּחִיּוֹתָיו
הַמְּדַקְדְּקוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק. שְׁתֵּי הַנְּחִיּוֹת מְרֻכְזוֹת הוֹרָה הַצַּדִּיק
לְתַלְמִידוֹ הָרַב אֲבִנָּר הִי"ו:

1. עֲלִיךָ לְבָנוֹת אֶת הַמְּקוֹנָה וְלֹא לְחֶסֶף בְּכֶסֶף כָּלֵל... כִּי שִׂיחָהּ
מִהֲדָר בְּיוֹתֵר (מִבְּחִינָה הַלְּכִיתִית), וְכֵן מְפֹאָר וּמִהֲדָר בְּיָפִיו.

2. עֲלִיךָ לְהִשְׁקִיעַ אֶת כָּל כַּחוֹתֶיךָ בְּבְנֵית הַמְּקוֹנָה, לְהִיּוֹת מְרֻכָּז
כָּלְךָ בְּעַבּוּדְתֶךָ וְלֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנָּה. כָּשֶׁם שֶׁאַדָּם הָרוֹצֵה
לְטַבֵּל חֵיב כָּל גּוֹפוֹ לְהִיּוֹת מְכֻסָּה בְּמִים - כִּי עֲלִיךָ לְהִיּוֹת מְכֻסָּה
וּמְמַקְד בְּעַבּוּדְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה!!

תְּפִלוֹת רַבּוֹת הַתְּפַלֵּל הַצַּדִּיק עַד שֶׁמְקוֹנָה זֶה הַשָּׁלָם.

מוֹהֲרָא"ש הִיָּה מְעַרְהָ בְּכָל שְׁלֵבֵי הַבְּנִיָּה. נִהְגָה לְסַיֵּר בְּאֶתֶר
הַבְּנִיָּה, נָתַן הַנְּחִיּוֹת בְּרוּרוֹת מָה לַעֲשׂוֹת וְכִיצַד לְנַהֵג עַל מְנַת
שֶׁהַמְּקוֹנָה יִהְיֶה מִהֲדָר בְּתַכְלִית הַהֲדוּר הֵן מִבְּחִינָה הַלְּכִיתִית וְהֵן
מִבְּחִינַת יָפִיו וְהֲדָרוֹ שֶׁל הַמְּקוֹם. כְּאֲשֶׁר בּוֹר הַמְּקוֹנָה בּוֹ טוֹבֵלוֹת
הַנְּשִׁים הַשָּׁלָם, הַצַּדִּיק יֵרַד לְתוֹכוֹ, וְשֵׁם הַתְּפַלֵּל וְהַתְּבוּדָד
לְהַצְלִיחַ כָּל הַנְּשִׁים שֶׁתְּבֹאֲנָה לְטַבֵּל בּוֹ.

אוֹדוֹת בְּנֵית מְקוֹנָה הַטְּהָרָה מְשַׁתֵּף אוֹתָנוּ רַבֵּי אֲבִנָּר הִי"ו בְּסִפּוּר
הַבְּנִיָּה:

"לִפְנֵי בְּנֵיתוֹ שֶׁל הַמְּקוֹנָה, נִתְקַלָּה קַהֲלַת חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֵב, שֶׁהַחֲלָה
לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, בְּקִשְׁיִים לְמִצַּא מְקוֹנָה טְהָרָה כְּשֶׁר בְּקִרְבַּת מְקוֹם.
מִנְהִיגָם שֶׁל הַחֲסִידִים, מוֹהֲרָא"ש זְצוּק"ל, קִבֵּל הַחֲלָטָה לְבָנוֹת
מְקוֹנָה כְּשֶׁר לְמִהֲדָרִין בְּתוֹף הַמוֹשְׁבָה חֲרָף כָּל הַקִּשְׁיִים.

לֹא הִיָּתָה לָנוּ שׁוּם אֶפְשָׁרוֹת אַחֲרַת, הִרִי מְקוֹנָה הוּא אָבֵן הַיְסוּד
שֶׁל הַיְהוּדוּת. לְכֵן נֶאֱלָצְנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה. בְּצַעֲנוּ חֲפִירָה מִתַּחַת

לְבֵיתִי בְּיַבְנָאֵל, לְמִירוֹת הַסַּכְנָה שֶׁבְּדָבָר וְהַחֲלֵנוּ בְּבִנְיָה.
עֲשִׂינוּ זֹאת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמָה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר.
מוֹהֲרָא"ש לָקַח הַלְוָאוֹת גְּדוּלוֹת בְּאִמְצָעוֹתַן רַכְשָׁנוּ חֲמֵרֵי בְּנִיָה
וּבְצַעֲנוּ אֶת הָעֲבוּדָה בְּשֵׁטַח.

הַשְׁתַּדְּלָנוּ לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּחִשָּׁאִיוֹת. כְּשֶׁהִסְתַּיְמָה הַבְּנִיָה קִבְּלָנוּ
הַכָּשֵׁר לְמִהְדָּרִין מִהַעֲדָה הַחֲרָדִית."

עַד כֹּה הִצְטַבְּרוּ עֲדִיּוֹת רַבּוֹת אוֹדוֹת סְפוּרֵי נְסִים וְיִשׁוּעוֹת בְּזָכוֹת
הַמְּקוּהָ הַקְּדוֹשׁ. בְּסִפּוּר זֶה קִבְּצָנוּ חֵלֶק מִסְּפוּרֵי הַיִּשׁוּעוֹת. שֵׁם
הַסִּפּוּר נִלְקַח מִהַפְּסוּק: "כִּי אֲמַרְתִּי יֵשׁ לִי תִקְוָה גַם הָיִיתִי הַלֵּילָה
לְאִישׁ וְגַם יִלְדָתִי בְּנִים" (מגילת רות א, יב).

רְכִישֵׁת 'מִקְוָה מְלָכָה':

בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב אֲנִי יֹכּוֹל לְבַשֵּׁר לָכֶם לְכַלְכֶּם
שֶׁהִצְלַחְנוּ לַקְּנוֹת אֶת הַמְּקוּהָ (הֵינּוּ הַבֵּית שָׁבוּ נִמְצָא
הַמְּקוּהָ) וְזֶה כְּבָר נִמְצָא בְּיַדֵּי הַקְּהָלָה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, פָּרָךְ קִנְט, מִכְּתָב ג' תתו, שְׁבַט תשס"ז)

בְּנִדְאֵי עִם תְּפִלָּה יְכוּלִים לַפְּעַל הַכֹּל. הָעֵקֶר לַהֲיֹת
סְבָלוֹ, כִּי זֶה הָעוֹלָם אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר בְּלִי סְבָלוֹת,
וְהַחַיִּים מְלֵאִים עִם נְסִיווֹת קִשִּׁים.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, פָּרָךְ כג, מִכְּתָב ג' תצב, תשם)

הרה"ח, גאב"ד יבנאל, הרב משה קורץ שליט"א מספר אודות כשרותו המהדרת של המקוה:

"בשנת תשס"ג 'מקוה מלכה' עבר שפיץ נרחב, גג המקוה חדש, נוספו בור טבילה ומספר חדרים חדשים לרוחת הנשים הרבות הבאות לטבל במקום.

בתקף היותי המפקח ההלכתי של המקוה, כתבתי מספר מכתבים לצדיק והצעתי שפדאי להדר ביותר את כשרות המקוה, על ידי בניית מאגר מי גשמים חדש עבורו.

מוהרא"ש התענגן מאד בהצעתי, שאל וחקר כיצד נתן להדר בכשרותו של המקוה. לאחר התיעצות עם רבנים ידועי שם הממחים בתחום מקוואות טהרה כמו רבני מרכז 'טהרת המשפחה' והרב מאיר ברנדסדורפר זצ"ל מירושלים, החליט הצדיק לבנות מאגר מי גשמים בסמוך למקוה.

כדי לממן את עליות המאגר, יצא הצדיק בקריאת קדש לכל חברי הקהלה לתרם מאה ושמונים שקלים, ובהדרכתם של הרבנים הללו החלה בניית המאגר.

כשהשלמה הבניה, שמח מוהרא"ש עד מאד על כך שהתנוספו הדורים הלכתיים למקוה.

בכל שבוע אני מפקח על כשרותו ומודא שהמקוה יהיה כשר בתכלית ההדור כפי רצונו של הצדיק".

'מקוה מלכה' יבנאל – תשע עבודות מפליאות

א. מוהרא"ש זי"ע, הנה רגיל לספר: "הקדוש ברוך הוא ראה בעוונותינו מה שעברנו בארץ ישראל דיקא בשנות האלפים, כדי לזכות לבנות מקוה טהרה כשרה לנשים, ולכן שלם לנו חזרה שכל אשה שצריכה להפקד בזרע של קימא, אם היא טובלת פה, היא רואה ישועה והיא נפקדת.

פי המקוה הזה עושה פלאות, וכמו בכל דבר שצריכים לקיים בתמימות ובפשטות, ולהאמין בו ותברך, גם בטבילת מקוה זו צריכים להאמין בקדוש ברוך הוא שבודאי יעשה נס בתוך נס, והאשה תפקד בזרע של קימא".

ב. קדם בנית המקוה נאלצו נשות יבנאל להרחיק נדוד אן מחוץ ליבנאל, ולטבל במקוואות בעיר טבריה או בכפר תבור, מאחר ולא היה מקוה כשר בכל האזור.

ג. המקוה נבנה על ידי תלמידו של הצדיק, הרב אבנר סלמה שליט"א, מנותקי החסידים המתגוררים ביבנאל. דורשי רשומות רמזו כי המלים "מקוה מלכה" (1+ הכולל) עולות בגימטריה 253 כשמו של יוזם ובונה המקוה - "אבנר".

ד. פעם התבטא הצדיק, בפני מקרביו, ואמר במקום הזה בו עומד המקוה – הרגה יעל את סיסרא (עין שופטים ד, כא).

ה. את אוצר המים של המקוה ממלאים במי גשמים או במי מעין, שכן אסור לטבל במים שאובים. כשפנו את המקוה לא היו מי גשמים. הרב אבנר בסיוע חברי הקהלה נאלצו לעבד קשה מאד ולחבר את אוצר המים של המקוה עם מעין מים חיים המפכה במעלה ההר הסמוך. לשם כך במשך שלשה ימים הם חפרו תעלה באדמה, בארץ של שש מאות מטר,

מהמעין ועד המקנה.

ו. הרב שמואל מינצברג ז"ל, ממחה בעל שם עולמי בענין
בנית מקנאות, הוא זה ששיע בידי הרב אבנר סלמה הי"ו
בבנית אוצר המים שיהיה בנוי על פי כל דקדוקי ההלכה.

ז. כשסים רבי אבנר את בנית ביתו הפרטי, הוא הזמין את
מוהרא"ש לחנכת הבית. היה זה בשבת קדש, בסיום שעור
"ספורי מעשיות", הצדיק הגיע בלנית קהל רב מבית הפנסת,
הרעיף ברכות למכביר על יושבי הבית וברך את אבי המשפחה:
"יהי רצון שתזכה להרחיב את גבולות הבית, צפון דרום, מזרח
מערב, למעלה ולמטה..."

החסידים שנכחו באותו מעמד לא הבינו את פשר ברכתו של
הצדיק, מה כונתו ו"למטה"? אף כעבור שלוש שנים כשהחלו
עבודות בנית המקנה מתחת ליסודות הבית, הבינו כלם
למפרע את ברכתו של הצדיק.

ח. בנית המקנה נמשכה כשנה שלמה. תחלת הבניה בחנכה
תשנ"א וסיומה בחנכה תשנ"ב.

ט. ספורי ישועות רבים התפרסמו אודות 'מקנה מלכה'.
נשים שנואשו מלהפקד, טבלו ב'מקנה מלכה' וזכו לזרע בר
קימא. ספורי הישועות הרבים החלו להתפרסם ברחבי הארץ
והעולם. נשים שנושעו משתפות נשים אחרות בספוריהן
האישיים במטרה להפיץ את דבר סגלת 'מקנה מלכה'
והתקיימות הבטחתו של הצדיק.

פֶּרֶק ראשון - שאלות שנשאל הצדיק בענין המקוה

שאלה:

מאת דינה:

שלום לכבוד הרב מוה"רא"ש שליט"א. אני מאחלת לכם בריאות איתנה ואריכות ימים ושלנים טובות.

קראתי את מה שפנתבתם לגבי 'מקוה מלכה' ביבנאל, שכל אשה שתטבל בו תזכה להפקד בזרע של קימא, קימתי את הסגלה הזו באמונה שלמה ובבטחון של מאה אחוז שמה שאמרתם יתקיים, אף אנשים אמרו לי שאסור לי לצפות שזה יקרה מיד, וזה מחליש לי את האמונה... וברצוני לשאל: האם אשה שטבלה שם תזכה לראות את הישועה באפן מיד, או שהישועה יכולה להגיע גם לאחר הרבה זמן?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלתך, י"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל דינה תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

המקוה ביבנאל הנקרא 'מקוה מלכה' מסגל לפקד בזרע של קימא, כי המקוה הזה נבנה במסירות נפש הכי גדולה שרק יכולה להיות, כמו ברוסיה תחת הקומוניסטים לפני שבעים ושמונים שנה, בלי שום גזמא כלל, כי זה שהיה צריך להיות ממנה על הדת, הוא לחם נגד המקוה הזה ברציחה כזו שאי אפשר לשער ולתאר כלל, ובנינו את המקוה הזה במסירות נפש שאי אפשר לתאר כלל, והלואי שיבוא היום שיעלו על כל הגנבות והשחיתות והמלחמות שיש לו נגד הדת וכו' וכו', עם כל זאת המקוה נבנה בשפיכות דמים תרתי משמע, הן שסבלנו עלבונות בזיונות חרופים וגדופים, והן שבנינו את זה בעניות ודחקות גדולה מאד.

והקדוש ברוך הוא ראה בענינו מה שעברנו בארץ ישראל דיקא

בשנות האלפים, כדי לזכות לבנות מקוה טהרה כשרה לנשים, ולכן שלם לנו חזרה שכל אשה שצריכה להפקד בזרע של קימא, אם היא טובלת פה, היא רואה ישועה והיא נפקדת, כי המקוה הזו עושה פלאות, וכמו בכל דבר שצריכים לקיים בתמימות ובפשיטות, ולהאמין בו תברך, גם בטבילת מקוה זו צריכים להאמין בקדוש ברוך הוא שבנדאי יעשה נס בתוך נס, והאשה תפקד בזרע של קימא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שאלה:

מאת יניב חיים:

לכבוד קדשת מוהרא"ש שליט"א.

שמענו כי הצדיק נמצא במצב בריאות לקויה, ועל כן אנו מתפללים לבורא עולם עבור בריאות איתנה והחלמה מהירה של מורנו ורבנו הקדוש.

הובא אלי ספור קשה של זוג נשוי כשלוש שנים שמנסה להפקד בזרע של קימא, אך לאחר נסיונות וטפולים רבים התברר כי יש בעיה אצל הבעל. לדברי הרופאים האופציה האחרונה הייתה הקפאת זרע, אך גם הנסיונות הללו כשלו.

יש לציין שהזוג מתחזקים בתורה ומצוות, אך המצב מביא את בני הזוג לדבורים על גרושין חס וחלילה, וזה כואב מאד, שהרי הזוג אוהבים מאד והם נקלעו למשבר עקב אי יכלת להביא ילדים לעולם.

מה אפשר לעשות בנדון? שמענו ממקורו של הרב על סגלת הפריון של "מקוה מלכה" ביבנאל. האם זה יכול לעזור להם? בברכה, יניב חיים.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלתך, ה' סיון (ערב חג השבועות) ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְנִיב חַיִּים נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "וּרְפָא יִרְפָּא" - מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש, ולכן אין דבר כזה ליאש זוג שלא יהיו להם כפר ילדים. חכמינו הקדושים אמרו (תענית ב.) מפתח של חיה זה רק בידו של הקדוש ברוך הוא; הינו ענין ההולדה זה רק בידי הקדוש ברוך הוא, ולכן אסור ליאש שום זוג ולומר להם שהם לא יכולים להביא ילדים, כי המציאות הראתה אחרת, ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות ס"ד.) אמר רבי יצחק: מפני מה היו אבותינו עקורים? מפני שהקדוש ברוך הוא מתאנה לתפלתן של צדיקים. אמר רבי יצחק: למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעטר? מה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום, כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקדוש ברוך הוא ממדת רגזנות למדת רחמנות; וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י:) מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים? רבי אליעזר אומר: יפזר מעותיו לעניים. רבי יהושע אומר: ישמח אשתו לדבר מצוה; ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים חלק ב' סימן ח') ה"א הנעשה מכסף, מסגל לפריה ורביה; הינו שאשה תתלה על צנארה אות ה' עשויה מכסף, שזה מסגל להולדה, והיום יכולים לקנות את זה בכל חנות של תכשיטים.

בענין לטבל במקוה מלכה ביבנאל, המון נשים נפקדו על ידי שטבלו שם, כי המקוה הזה נבנה במסירות נפש הכי גדולה שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ממש כמו ברוסיה לפני מאה שנה, כי מה שעברנו עד שבנינו את המקוה רק הקדוש ברוך הוא יודע, ולכן המקוה הזה עזר כבר להמון נשים להפקד בזרע של קימא.

ועל כלם, העקר הוא תפלה - לא להתיאש בשום פנים ואפן כלל,

כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חג שמח

שאלה:

מאת שלמה:

לכבוד קדשת מורנו ורבינו שליט"א, שלום וברכה.

רציתי לשאל שאלה בענין מקוה מלכה ביבנאל: זכינו שאחר שאשתי טבלה שם מיד היא נפקדה כשנה אחר החתונה, וברוך ה' יש לנו ילד חמוד וחכם באפן יוצא מן הכלל בן כשנה, ואנו שמחים ומאשרים בו ומרגישים שיש לו נשמה מיחדת, ואנו מאמינים שכל זה בזכות המקוה הקדוש. ומפנין שאנחנו רוצים לזכות בעוד ילדים כאלו אנחנו שואלים: האם אכן כדאי לנו לנסע מהמרכז במיוחד בשביל זה? והאם אכן זה יביא לנו את התועלת הזו? בתודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, י"ח חשון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל שלמה נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה השאלה, אם ראיתם נס גלוי במקום הזה למה שלא תחזרו שם עוד פעם ותראו עוד נסים? ואמר רבינו (לקוטי מוהר"ן, חלק א' סימן ז') שנסים, אמונה, תפלה, ארץ ישראל וצדיק תלויים זה בזה, ולכן אשרי מי שזוכה לצית את הצדיק ומקים את מאמרו, וזוכה לאמונה ברוכה ומזככת, ועל ידי זה הוא מרבה בתפלה ושיחה בינו לבין קונו ומבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, ובדאי על ידי זה יראה עוד נסים נגלים כהנה וכהנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

פָּרָק שְׁנִי - סְפֹרֵי יְשׁוּעוֹת

מחול"ל אל הקדש

הנני חסיד סאטמר המתגורר בשכונת "בורו פארק" בארצות הברית. נשאתי לפני כשמונה שנים, וכמו כל זוג נשוי צפינו לפרי בטן, אלא שהשנים עברו ופרי בטן אין.

חדש רדף חדש, עברו כבר שנתים מחתנתנו ולצערנו טרם נפקדנו. התחלנו בטפולי פוריות אצל מיטב הרופאים, פנינו גם לשלשת הרופאים הבכירים ביותר בתחום הפוריות בסיוע של הארגון הנודע "בוני עולם", אך ללא תוצאות. עוד שנה עברה ועוד שנה, צערנו היה קשה מנשא והיאוש החל מכרסם...

בקרבת ביתנו שכן בית מדרשו של מוהרא"ש הקדוש. מפעם לפעם נהגתי לבוא אל הצדיק ולבקש את ברכתו לזרע של קימא. ביום פורים היה מוהרא"ש רגיל לברך את הבאים להסתופף בצל קדשו.

תלמידיו היו אומרים כי "בפורים הברכות מצויות אצל הצדיק – והן מתקמות, כי כל הפושט יד נותנין לו"...

נגשתי אל הצדיק ובקשתי ממנו ברכה והבטחה לבן זכר. מוהרא"ש חיף אלי ואמר: "ומה עם בת?... בת זה לא טוב?... ה' יתן לכם בנות ובנים" - כך ברך אותנו הצדיק ביום הפורים. כשבוע ימים לפני ראש השנה תשע"ה, בעוד הצדיק מתארגן לקראת נסיעתו לאומן, נכנסנו אשתי ואני ובכינו לפניו:

"מוהרא"ש, אין לנו ילדים... עשינו את הכל ואין לנו ילדים..."

הַצֵּעַר שְׁלָנוּ גָדוֹל מְאֹד. אֵינָנוּ יְכוּלִים לְשֹׂאת עוֹד אֶת הַסִּבָּל הַזֶּה...

הַצַּדִּיק הִרְחֵמָן פָּיַס אוֹתָנוּ בַּדְּבָרִיו:

"בַּחַיִּים צָרִיךְ הִרְבֵּה סִבְלָנוֹת!!!" - חֲזֹר וְהִדְגִּישׁ - "בַּחַיִּים צָרִיךְ הִרְבֵּה סִבְלָנוֹת..."

אֶת הַדְּבָרִים הַמְרַגְּעִים הִלְלוּ אִמְצָנוּ כְּעֵין צְנוּאָה אִישִׁית. הַמְלִים הִלְלוּ חִזְקוֹ אוֹתָנוּ לְהַמְשִׁיךְ בַּמַּסָּע הַמִּיָּגֵעַ אֶל הַיַּעַד הַנִּכְסָף לְזָכוֹת בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

בַּחֶרֶף תִּשְׁעֵה שׁוֹחֲחֵתִי עִם תַּלְמִידוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"שׁ, הֶרֶב יוֹאֵל רֵאטָה שְׁלִיט"א רֵאשׁ יְשִׁיבֵת בְּרִסְלָב בּוֹיְלִיאַמְסָבוֹרְג, סִפְרֵתִי לוֹ אֶת צְעָרֵי הַגָּדוֹל. "מִדּוּעַ אֵינְכֶם נוֹסְעִים לִיבְנָאֵל לְטֹבָל בְּמִקְוֵה מַלְכָּה?" הוּא שָׂאֵל, "הֲרֵי מוֹהֲרָא"שׁ הַבְּטִיחַ שֶׁהַמְּקוֹם מְסֻגָּל לְפָקֵד עַקְרוֹת..."

חִיכָתִי וְאִמְרֵתִי: "הַצַּדִּיק נִמְצָא כָּאֵן בְּשְׁכוּנָתָנוּ - בְּבוֹרוֹ פֶּאֶרְק, וְאֵנִי יְכוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ בְּרָכָה יְשִׁירָה. הֵאֵם בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי צָרִיךְ לְנִסֵּעַ עַד יִבְנָאֵל?"

הֶרֶב רֵאטָה עָנָה לִי בְּאִמוּנָה תְּמִימָה: "אֵל תִּהְיֶה חָכֶם!!! מוֹהֲרָא"שׁ הַבְּטִיחַ שְׁזֶה מְקוֹם הַמְּסֻגָּל לְזָכוֹת בְּפָרִי בֶטָן... אֵל תִּהְיֶה חָכֶם!!! תִּקְבְּלוּ עֲלֵיכֶם אֶת הַסְּגָלָה שֶׁל הַמְּקוֹה בְּפִשְׁטוֹת וּבִתְמִימוֹת!"

כִּי הִחְלַטְנוּ אֶשְׁתִּי וְאֵנִי לְנִסֵּעַ לְאַרְץ הַקִּדְשׁ, לִיבְנָאֵל.

בַּתְּחִלַּת חֲדָשׁ שְׁבַט תִּשְׁעֵה קִנִּינוּ כְּרִטִּיסִי טִיסָה לִישְׂרָאֵל לְשִׁהָיָה שֶׁל 24 שָׁעוֹת בְּלִבָּד. כָּאֵנוּ בְּמִיחָד לְצַרְךָ מְצוֹת הַטְּבִילָה. הִנֵּה זֶה לְאַחַר שְׁבַע שָׁנוֹת עַקְרוֹת, שְׁבַע שָׁנִים שֶׁל כָּאֵב וְצֵעַר הַמְּלִוִּים בְּטוֹפּוֹלִים יְקָרִים הַמְּתִישִׁים אֶת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ. בְּבַקֵּר

נחתנו, ובערב התקיימה הטבילה במקוה הקדוש.

שנה לאחר מכן, ביי"ח אדר ב' תשע"ו, נולדה לנו בתנו גיטל שהציפה אותנו באשר רב! גיטל המתוקה שפצתה אותנו על מסכת היסורים שהיתה מנת חלקנו!

עבורנו היתה זו ישועה ענקית, כי מרגע שהחלטנו להגיע ליבנאל כדי לטבל במקוה הטהרה, הפסקנו לחלוטין את כל טפולי הפוריות וזכינו לתינקת בריאה ושלמה ללא התערבותם של הרופאים.

צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים...

נסיעה לציון רבנו:

אתן לא יכולות לתאר ולשער מה זה להיות אצל רבנו באומן. עוד לא היה צדיק מאז אדם הראשון עד הבעל שם טוב ועד הגר"א שהבטיח הבטחה כזו.

שמי שיבוא אל הציון שלו ויתן פרוטה לצדקה ויגיד את העשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו הוא יוציא אותו מהשאל תחתית.

איפה שמעו דבר כזה? אף נביא, אף תנא, אף אמורא, אף צדיק, אף גאון, אף מקביל לא הבטיח דבר כזה, אנוחנו לא מוצאים דבר כזה בשום מקום.

והנה יש צדיק אחד בעיר אומן שכן הבטיח, ולקח שני עדים שתהיה לכם טענה בשמים אם זה לא ככה, לקח שני עדים שהם הערבים שלו אם זה לא ככה, איפה שמעו דבר כזה?

לכן מי שזכה להיות אצל רבנו צריך מאד מאד לשמח, אין עוד שמחה כזו שאדם היה פעם אחת בחיים אצל ציון רבנו.

רבנו לא יתן לו לישון, לא יתן לו לנחם, עד שיחזר בתשובה, עד שיכפרו לו את כל עוונותיו שעשה.

(אשר בנחל, כרך קסב, מכתב ד תקיא, ניסן תשס"ז)

אַהֲבָה וְאַחֲוָה שִׁירָה וְרַעוּת

שְׁמֵי רַעוּת, וּבְרִצוֹנִי לְסַפֵּר לָכֶם אֶת סְפוּר הַיְשׁוּעָה הָאִישִׁי שְׁלִי.
 בְּעָלִי וְאֲנִי נִשְׂוֵאִים מֵעַל תַּשַּׁע שָׁנִים וְכַמו כֹּל זֹג צְפִינו שְׁנִזְכָּה
 לְהַפֵּךְ לְהוֹרִים מְאֻשְׁרִים. אַךְ הָאִשֶּׁר הִיָּה מֵאֲתָנוּ וְהַלָּאָה.
 בְּמִשְׁךָ תַּשַּׁע שָׁנִים נִסִּינוּ בְּכָל דְּרָךְ לְהִבְיָא יֶלֶד לְעוֹלָם. אִם עַל יְדֵי
 תַּפְלוּת רַבּוֹת, סְגָלוֹת לְמַכְבִּיר וּבְרִכּוֹת מְרַבָּנִים גְּדוֹלִים, אַךְ כֹּל
 זֹאת לֹא הִצְלָחָה.

אֲכַזְבוֹת קִשׁוֹת וְשִׁבְרוֹן לֵב הָיוּ מִנֵּת חֶלְקֵנוּ. הַשְּׁקַעְנוּ עֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי
 שְׁקָלִים בְּטְפוּלֵי פוֹרִיּוֹת יְקָרִים מְאֹד, וְהַכֹּל... הַכֹּל יֵרֵד לְטִמְיוֹן.
 חֲשָׁנוּ אֲבוּדִים וְחִסְרֵי תַקְוָה, צָעֲרָנוּ גְּדֹל שְׁבַעֲתִים כְּאִשֶּׁר אֲכַזְבוֹת
 אֵלּוּ פָּגְעוּ קִשׁוֹת בְּשָׁלוֹם הַבַּיִת שְׁלָנוּ, וְאִם לֹא דֵי בְּכָךְ, הַתַּחֲלָנוּ
 לְרַדֵּת מִבְּחִינָה רוּחִנִּית...

הַפְּסַקְנוּ אֶת טְפוּלֵי הַפוֹרִיּוֹת וְהֵיִינוּ מִמֶּשׁ מֵיֵאֲשִׁים...

יְלָדִים - אֵין,

שָׁלוֹם בַּיִת - אֵין,

וְעַכְשָׁו - גַּם הָאֲמוּנָה הַחֲלָה לְהַסְדֵּק...

חֵיִינוּ לֹא תַקְוָה.

עַל הַמְקוּהָ בִּיבְנָאֵל שְׁמַעְתִּי מִסְפָּר פְּעָמִים מִנְשִׁים שׁוֹנוֹת אַךְ לֹא
 חֲשַׁבְתִּי כֹּלֵל לְלִכְת לְשָׁם, שֶׁכֵּן הֵיִיתִי שְׁקוּעָה בִּיֵאוּשׁ גְּדוֹל.

אֲבַדְתִּי אֶת הָאֲמוּנָה בְּעֲצָמֵי וְאֶת הַתַּקְוָה לְהִבְיָא יֶלֶד לְעוֹלָם...

בְּאַחַד הַיָּמִים, שְׁלָחָה לִי חֲבֵרָה טוֹבָה, סְפוּר מְרַגֵּשׁ עַל בְּנֵי זֹג
 שְׁעָבְרוּ הַרְבֵּה טְפוּלֵי פוֹרִיּוֹת שֶׁלֹּא הִצְלִיחוּ וּלְבִסוּף הִגִּיעוּ בְּמִיחַד
 מִחוּ"ל לִיבְנָאֵל, הָאִשָּׁה טְבֵּלָה בְּמַקְוָה מְלִפָּה וְנִפְקְדָה...

קראתי בעיון את הספור של בני הזוג הנקרא "מחול" אל הקדש", הספור נגע ללבי והצית בי ניצוץ קטן של תקנה... אמרתי לעצמי, זהו... זה הנסיון האחרון שאני עושה להביא ילדים לעולם...

כי לא נותר בי עוד כח לשום דבר...

הבנתי מהספור שסגלת המקנה מועילה רק למי שחזקה באמונת חכמים ומאמינה לדברי הצדיק שיש בכח המקנה לפקד עקרונות.

אמרתי לעצמי, אני מוכנה להשתדל ולהתאמץ. למרות כל האכזבות והקשיים שהיו לי – החלטתי שאתגבר על רגשותי הפנימיים אתחזק באמונת חכמים ואבוא בלב שלם לטבל ב'מקנה מלכה'.

כל כך חזקתי את עצמי באמונה שצדיק גוזר וה' מקיים, עד שבמשך כל הנסיעה ליבנאל חשתי שבזכות המקום הזה יקרה לי נס! מתוך אמונה חזקה בדברי הצדיק שמקנה שנבנה במסירות נפש סגלתו לפקידת עקרונות רבה.

התפעלתי מהמקנה המטפח והמאבזר ברב פאר והדר, החל מהכניסה המפארת שנדמטה בעיני לגן ארועים יקרתי ועד העצוב החדשני של החדרים.

במהלך השבועות הבאים דברתי עם בעלי באופטימיות גדולה ואמרתי לו: "אני מאמינה באמונה שלמה שאני בהריון..."

"על סמך מה את קובעת שאת בהריון?" - שאל בעלי בפליאה.

"עניתי לו בתמימות: "הרי צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים..."

ואכן, באותו חדש נפקדתי.

בשבילנו זה היה נס גמור, חשתי שהטבילה ב'מקוה מלכה'
 פתחה את השער בשמים ודרך השער הזה נכנסו ועלו כל
 התפלות הרבות שהתפללנו והתחננו לבורא עולם במשך תשע
 שנים לזכות בזרע של קימא.

התפלות התקבלו ואני, ישתבח שמו, התעברתי...

רק אדם שחנה צער של הבאת ילדים לעולם מסגל להבין את
 גדל הישועה שלנו. רק אשה שסבלה ועברה את מה שעברתי
 יכולה לתאר לעצמה איזו שמחה עצומה הציפה את לבי שיידע
 שנים רבות של צער וכאב.

למרות שבדיקת הדם היתה חיובית הלכתי לעשות בדיקת דם
 ועוד פעם בדיקת דם ועוד בדיקה ועוד בדיקה כדי לוודא שאני
 לא חולמת ושזו מציאות, וברוך ה', כל הבדיקות הראו

ש אני בהריון!!!

והכל באפן טבעי ללא טפולים וללא התערבות רפואית כלשהי...
 כדי להמחיש את גדל הנס שלנו ברצוני לשתף אתכם במספר
 עבודות. במהלך השנים נבדקנו על ידי מספר רופאים שהבהירו
 לנו כי קימת בעיה חמורה שקשה להתגבר עליה ויתכן כי
 הפתרון היחידי עבורנו הוא אמוץ.

בעלי ואני לא יכלנו להשלים עם המציאות המרה שעלינו לאמץ
 ולגדל ילד לא שלנו. כל פעם שהיו מדברים אתי על אמוץ חשתי
 כאלו הלב שלי מתפוצץ מכאב.

התהליכים הטפוליים שעברנו גרמו לנו ללחץ ומתח, ופגעו
 קשות בשלום הבית שלנו.

היינו מרבים להתנפח ולריב עד שחשבנו שאין מנוס מלהתגרש,

כי הרי אין לנו סכוי ללדת ילדים משלנו וחבל שנריב כל הזמן...
 וכך, ברגע האחרון ממשי, קבלתי על עצמי להגיע ל'מקוה
 מלכה' למרות כל הקשי הרגשי הכרוך בכך, לטבל במקום מתוך
 אמונת חכמים, בנסיון אחרון להבאת ילד לעולם וכצעד אחרון
 ממש לפני הגרושיון...

ואז הבלתי יאמן קרה.

נושענו ובגדול!!!

אך בזה ספור הישועה שלנו לא נגמר...

חדשים לאחר שהתבשרנו שאני בהריון, עברנו תאונת דרכים.
 היינו בדרךנו לצינו הקדוש של ה"בבא סאלי" זיע"א בנתיבות,
 רכב פגע בנו מאחור ואני ספגתי חבטות חזקות בבטני וברגלי.

כאבים חזקים תקפו אותי, לא הצלחתי לקום ממקום מושבי,
 ולהניע את רגלי. מרב לחץ וחרדה החל בעלי לזעק זעקות שבר
 נוראיות, הוא חשש שקרה לי משהו או שהעבר בבטני נפגע
 ומרב חרדה התעלה ואבד את הכרתו...

בינתיים, הגיע אמבולנס שפנה אותי לבית החולים, כלם חששו
 לגורלו של העבר הנמצא בגופי. עבר בן מספר חדשים ספורים
 שהגיע לעולם בדרך קשה ומיגעית...

כל הדרך התפללתי לבורא עולם ואמרתי:

"רבונו של עולם העבר הזה אינו שלי, העבר הזה שלך!!!..."

הצדיק מיבנאל גזר ואתה קימת.

אני יודעת בודאות שצדיק גזר וה' מקיים.

אנא ה' תשמר על העבר שלא יאנה לו כל רע...

בבית החולים, עברתי סריקות מקיפות שבסופו של דבר התברר שאני סובלת מ"מכות יבשות" בלבד אך כל המערכות הפנימיות שלי ושל העבר תקינות לגמרי, וגם הדופק של העבר סדיר. הודינו שוב לה' על הנס הגדול שעשה עמנו.

יומים לפני שבת שירה, נולדה לנו תינקת חמודה, נסיכה מתוקה שהציפה אותנו באשר עד דמעות. לתינקת קראנו שירה. שירה ושבח לבורא עולם על הישועה הגדולה לה זכינו בזכות הצדיק מיבנאל.

ברוך ה', כעת נתן לסכם ולזמר שהחיים שלנו השתנו לטובה מקצה לקצה, הילדה המתוקה שבאה לעולם חזקה את הזוגיות ביני לבין בעלי והעצימה בינינו את האהבה והאחווה. העקר שבעלי ואני התחלנו להתחזק ברוחניות ולהודות יום יום לה' על כל החסד העצום שגמל אתנו.

זכינו בחסדי שמים ל...

אהבה ואחווה - בינינו שלא התגרשנו.

שירה - הנסיכה הקטנה

ורעות - שהפכתי לאמא מאשרת.

מקדש באהבה לנשים שעדין לא זכו לפרי בטן ובמיחד לאלו שאולי אבדו מעט את התקנה להפך לאמהות מאשרות בקרוב.

שלכן - רעות אמא של שירה

ליצירת קשר ולתגובות:

Reutoo@hotmail.com

אצל ה' אין שום פלא...

שש שנים אשתי ואני נשואים ולא זכינו לפרי בטן. הגענו עד לשכתו של מרן רבי עובדיה יוסף זיע"א על מנת להתברך מפי קדשו.

מרן אמר בנחרצות: "תזכירו את שמות הבעל והאשה בברכת 'רפאנו', ואל תלכו לרופאים, הכל הבל הבלים, לא צריך ללכת לשום רופא, תזכירו את השמות ב'רפאנו' ובעזרת ה', תזכו לישועה..."

הדבר הזה לפלא בעינינו, כיון שבני הזוג שנכנסו לקבל את ברכתו של מרן לפנינו קבלו הוראה ממנו, לקבל טפול רפואי, אך לנו אמר מרן שלא לפנות לרופאים.

באותו ערב בו הגענו למרן חל ליל הטבילה, וראינו בזה את יד ההשגחה העליונה.

התבשרנו בשמחה כי אשתי נפקדה בתאומים... אך שמחתנו הייתה מקדמת מדי, ההריון לא שרד. כעבור חדשים 'נפל' העבר הראשון וכעבור ארבעה חדשים 'נפל' העבר השני.

באותם השנים, התחזקנו יותר והתקרבנו לחסידות ברסלב. עברו כבר שמונה שנים מאז נשואינו וילדים – אין!!

כשנסעתי לאומן לראש השנה, הגעתי לציון רבנו בליל 'זכור ברית' והרביתי בתפלות שאזפה לילדים. השעה הייתה שתים בלילה והנה ראיתי את הרה"צ מזפה הרבים הרב שלום הרוש שליט"א נצב בסמוך אלי ומתפלל.

נגשתי אל הרב שליט"א ואמרתי:

"כבוד הרב יברך אותנו... שמונה שנים אנו נשואים ואין לנו ילדים..."

הרב הרוש שליט"א בשיא התמימות והפשטות הפנה ראשו לכוון הציון ואמר:

"רבונו! היהודי הזה הגיע אליך... הוא עשה מסירות נפש גדולה להגיע. רק בגלל שבקשת שיבואו לכאן... לראש השנה. הנה אתה נמצא כאן... ואתה בעל תפלה אמתית..."

יהי רצון, שתפעל בשנה הזאת שהיהודי הזה יזכה לזרע של קימא".

תפלתו של הרב שלום שנאמרה כל כך בפשיטות ומלב טהור רגשה אותי מאד. חזרתי מאומן לישראל, עברו עוד מספר חודשים ועדין לא נענינו.

באחד הערבים אשתי ואני, היינו בחתנה באחד האולמות בבני ברק. אחד מיידי ספר לי שבאולמי 'גראנד הול' הסמוכים נמצא מוהרא"ש, הצדיק מיבנאל.

מיד הצעתי לאשתי, שנגש לשם על מנת שנזכה לראות את פני הצדיק ואולי גם לזכות לברכה לפרי בטן.

הגענו לאולם, מוהרא"ש ישב בשלחן 'המזרח', אף אי אפשר היה להגיע אליו, שכן המשב"ק ויתר הגבאים מסביבו, שמרו שהקהל הרב הנמצא במקום לא יעטו על הצדיק לנשק את ידיו או לקבל ברכה. רק יחידים זכו להגיע לצדיק ולהחליף עמו מספר מלים.

ראיתי אנשים כותבים בקשות לצדיק בפתק ומניחים את הפתק על שלחנו של מוהרא"ש, גם אני כתבתי: "שהרב יברך אותנו

בילדים"...

את הפתק הנחתי בערמת הפתקים המנחת לפני הרב. עמדתי במרחק מה בסמוך לשלחנו של הצדיק, ושמתי לב שמכל הפתקים מוהרא"ש הניח את ידו על הפתק שלי, קרא בו, הסתפל עלי וסמן לי לבוא אליו ולשבת לידו.

התרגשתי מאד לשבת ליד הצדיק אשר פנה אלי ואמר: "אני מבקש שתבואו שניכם, אתה ואשתך ליבנאל לשבת... במוצאי שבת תהיה קבלת קהל"...

באנו בשמחה גדולה ליבנאל, הנה יש לנו הזדמנות להתייעץ ולהתברר מפי קדשו של הצדיק. השבת עברה עלינו בהתרוממות רוח, נהנינו מאד. במוצאי השבת נעמדנו עם כל ההמונים בתור פדי להכנס אל הקדש פנימה.

הצדיק שאל: "מה בקשתכם?"

אשתי החלה לספר על כך שאחיה מתמודד עם הרבה בעיות. מוהרא"ש הגיב ואמר: "לא... לא... מה אתה?... מה את רוצה?"... בקול דומע ספרה אשתי שאנו נשואים כבר מעל לשמונה שנים ועדין אין לנו ילדים.

הצדיק אמר בקול אבהי: "יש לנו ביבנאל, מקוה שנבנה במסירות נפש אדירה, ואני הבטחתי שכל אשה שתטבל במקוה הזה, תראה ישועות והיא תפקד..."

אני מבקש שתבואי לטבל במקוה הזה"...

קבלנו את דבריו של הצדיק בהתרגשות גדולה, דבריו נתנו לנו תקוה שגם אנו יכולים לזכות לפרי בטן. המשכנו ביתר שאת

להתחזק בתפלות רבות לבורא עולם שפָּכַר נִזְכָּה לילדים...
הגענו לשבת נוספת לשבות בִּיבְנָאֵל, ובמוצאי שבת קדש בליל
הטבילה אשתי טבלה במקוה מלפָּה. כַּעַת צִפִּינו שְׁהִישׁוּעָה
תבוא בלי שום מניעות ועוכבים... צִפִּינו לְבִשׁוּרֹת טובות... אָךְ
שוב התאכזבנו.

כְּעֹבֹר שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים מֵאָז אוֹתָהּ הַשְּׁבֵת בִּיבְנָאֵל הִגִּיעַ רִגְעַ
הַמְשָׁבֵר הַגָּדוֹל. הָאָזֵנו לְתַכְנִית בְּאֶחָד מֵעֲרוּצֵי הַקֹּדֶשׁ, הַשׁוֹדְרֹן
דָּבַר עַל נוֹשֵׂא הַפּוֹרִיּוֹת, וְהִסְבִּיר כִּי עַל פִּי הַהֶלְכָה בְּעַל וְאִשָּׁה
שְׁנֵשׂוּאִים עֶשֶׂר שָׁנִים וְלֹא זָכוּ לִילָדִים, עַל הַבְּעַל לְגַרֵּשׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ וְלִשְׂאת אִשָּׁה אַחֶרֶת.

כְּשִׁשְׁמָעָה זֹאת אִשְׁתִּי – פָּרְצָה בְּכִי מֵר:

”זֶה אוֹמֵר... שְׁלֹפֵי הַהֶלְכָה... נוֹתְרָה לָנוּ עוֹד שָׁנָה אַחַת לַחַיִּוֹת
בִּיחַד...“

ילדים אין לי... גם בעל לא יהיה לי?”

הַדָּבָר גָּרַם לְאִשְׁתִּי חֲלִישׁוֹת דַּעַת גְּדוֹלָה וְלֶאֱפִיסַת כַּחוֹת מִמֶּשׁ.
שִׁכְנַעְתִּי אוֹתָהּ לְצִאת אִתִּי, לְאַחַת הַגְּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת בְּאֶלְעָד.
הַתִּישְׁבְּנו עַל סִפְסָל נְסִיתִי לְהִרְגִיעָה וּלְהִסְבִּיר לָהּ:

”אָסוּר לְאַבֵּד תַּקְוָה... הִיפֹלָא מַה? דָּבַר? ה' יְכוֹל לַעֲשׂוֹת הַכֹּל, גַּם
בְּלִי שׁוּם טַפּוֹל רְפוּאִי... אֶצֶל ה' אֵין שׁוּם פְּלֵא...“

מַה גַּם שְׁהִיו צְדִיקֵי עוֹלָם שְׁלֹא זָכוּ לִילָדִים וְהִמְשִׁיכוּ לַחַיִּוֹת עִם
הָאִשָּׁה הָרֵאשׁוֹנָה כְּמוֹ: הַרְבֵּי מַחְבֵּ”ד, הַחֲזוֹן אִי”ש, הַרְבֵּי פִישׁ
וְעוֹד...“

הַרְבִּיתִי לְדַבֵּר עִם אִשְׁתִּי, חֲזַקְתִּי אֶת רוּחָהּ, וְחֲזַרְנוּ לְבֵיתֵנוּ
בְּתַקְוָה שֶׁה' הַטּוֹב יַעֲשֶׂה אֶת הַטּוֹב עִבּוֹרְנוּ.

חדשים לאחר מכן - זה קרה.

אשתי התקשרה אלי ובפיה הבשורה שכה חפינו לה:

”אני בהריון...”

אמרה בהתרגשות מהולה בדמעות – ”ברוך ה', זכינו לרגע המאשר הזה”.

כיום, יש לנו ארבעה ילדים חמודים, והכל בזכות ברפת הצדיקים ובזכות 'מקנה מלכה'.

אין שום יאוש בעולם...

ראי לדון את בעלך לכף זכות ואם תלכי אתו באהבה אז תקבלי חזרה אהבה ושמחה. כי אשה חכמה דנה תמיד את בעלה לכף זכות, ועל ידי זה מצלחת להכניס שלום בית בתוך הבית.

(אשר בנחל, כרך קסג, מכתב ד תתפ, סיון תשס"ז)

אשרי האשה העוזרת לבעלה שיוכל ללמד תורה, כי על ידי זה מתחלקת עמו שנה בשנה.

(אשר בנחל, כרך כא, מכתב ג' רמ, תש"ם)

ראי לחזק מאד את בעלך, ותתני לו הרבה תשומת לב, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם, שתהיה ביניכם הבנה הדדית, ותחיו ביחד באהבה אחנה ורעות ובשלום אמתי, ואז יצאו מכם דורות נדוכי דורות, דור ישרים ברכך, אמן.

(אשר בנחל, כרך ס', מכתב יב קג, שנת תשמ"ח)

הַקְּרוֹבָה מֵאַרְצֵי הַרְחֹקָה

זֶהוּ סְפוּרָה שֶׁל צִיפֵי מִטְבְּרִיָּה שֶׁזָּכְתָה לִישׁוּעָה בְּמִקְוֵה מַלְכָּה, וְזָכְתָה גַם לְזִכּוֹת אֶת קְרוֹבֹת מִשְׁפַּחְתָּהּ מֵאַרְצֵי רְחוֹקָה, וְכִּי הִיא מִסְפֶּרֶת:

"הִיָּה זֶה בְּקִיץ שְׁנַת תש"ע, יָצֵאתִי לְקִנְיֹת בְּטְבְּרִיָּה, הָעִיר בְּהָ אֲנִי מִתְגוֹרְרֶת. בְּמִדְרָחוֹב הָעִירוֹנִי פָגַשְׁתִּי בְּאִשָּׁה חֲרָדִית הַמְפִיצָה קוֹנְטְרָסִים, הִיא פָּנְתָה אֵלַי וְאָמְרָה:

"קַחִי קוֹנְטְרָס מִתְּנָה וְתִנִּי פְרוּטָה לְצִדְקָה".

אֲנִי, אַף שֶׁמְהֵרָתִי מְאֹד לְדַרְכִּי, לְקַחְתִּי אֶת הַקוֹנְטְרָס וְנִתְתִּי לָהּ מִסְפֵּר שְׁקָלִים, תוֹף שָׁאֲנִי מִנְצֵלֶת אֶת רִגְעֵי הַכֶּשֶׁר וּמִבְקֶשֶׁת מִמֶּנָּה שֶׁתְּבָרֵךְ אוֹתִי בְּזֵרַע קֹדֶשׁ שֶׁל קִיָּמָא.

אִם הִיָּה דְבַר בְּאוֹתָהּ תִּקְוָפָה שֶׁהֵעִיק עַל לְבִי זֶה הִיָּה נוֹשֵׂא הַיְלָדִים. שֶׁהִרִי בְּעָלֵי וְאֲנִי כְּבָר הֵיִינוּ נְשׂוּאִים שָׁנָה וְחֻצֵי וִילָדִים לֹא הָיוּ לָנוּ...

הַמְפִיצָה בְּרָכָה אוֹתִי בְּשִׂמְחָה וּבְחִבְיּוֹת וּפְנִיתִי לְדַרְכִּי. לְאַחַר מִסְפֵּר רְגָעִים כְּשֶׁכָּבַר הַסְּפִקְתִּי לְהִתְרַחֵק מִרְחֹק מָה. שֶׁמְעַתִּי אֶת קוֹלָהּ שֶׁל הַמְפִיצָה:

"גְּבֵרֶת ... גְּבֵרֶת... חֲזֵרִי לְכָאן"...

הַסְּתוּבְּבִתִּי לְאַחֹר וְרָאִיתִי אוֹתָהּ מִסְמֵנֶת לִי בִּידָה שֶׁאֶתְקַרֵּב אֵלֶיהָ.

נִגַּשְׁתִּי אֵלֶיהָ מִתוֹךְ סִקְרָנוֹת לְדַעַת מָה יֵשׁ לָהּ לֹמַר לִי.

הַמְפִיצָה לְחָשָׂה בְּאָזְנִי:

"שִׁמְעֵת עַל הַמִּקְוֵה בְּיַבְנָאֵל?"

- "על המקנה ביבנאל? לא... לא שמעתי, אף אשמח לשמע במה מדבר..."

- "זה המקנה" - ענתה המפיצה - "שנבנה במסירות נפש גדולה מאד, והצדיק מוהרא"ש הבטיח".

"מוהרא"ש? ... מי זה מוהרא"ש?" - שאלתי בפליאה גדולה.
 - "מוהרא"ש זה הצדיק שכתב את הקונטרס שאת מחזיקה בידיך - ענתה המפיצה - תוכלי לראות את תמונתו כאן על גבי הפריכה.

"הצדיק מוהרא"ש אמר שהמקנה הזה ביבנאל נבנה במסירות נפש הכי גדולה שיש ולכן כל אשה שיש לה אמונת חכמים ותגיע למקום לטבל תפקד, בעזרת ה' יתברך.

דבריה של המפיצה הפתיעו אותי והציתו בי שביב של תקנה. לקחתי פרטים ומספר טלפון של המקום, והמשכתי במסע הקניות.

ברוך ה', זכיתי להגיע ל'מקנה מלכה' ביבנאל וכעבור חדש התבשרתי שאני מעברת. השמחה במשפחתי היתה רבה ובשעה טובה ומצלחת נולד לי בני בכורי.

דבר הישועה שלי התפשט בקרב המשפחה המרחבת והפך לשיחת היום בכל מפגש משפחתי.
 אף בזה הספור לא הסתיים.

אי שם באוסטרליה הרחוקה, מתגוררים צחי ושיראל, קרובי משפחתי. בני הזוג הנם אנשי עסקים אמידים מאד אף לדאבוני הרב רחוקים מאד מחיים של תורה ומצוות.

הפל יש להם בחיים פרט לילדים...

שִׁירָאֵל וְצַחִי נִסּוּ דְרָכִים רַבּוֹת כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּיַלְדִים. שְׁתֵּים
עָשָׂרָה שָׁנָה שֶׁל טְפוּלִים, צָעַר וּמְכַאוֹב עָבְרוּ עֲלֵיהֶם, וְהִישׁוּעָה
הַתְּמַהֲמָה מִלְּבוֹא...

כְּשֶׁשָּׁמְעוּ בְּנֵי מִשְׁפָּחָה אֵלּוֹ אֹדוֹת הִישׁוּעָה שְׁלִי, הֵם הִחְלוּ
לְהִתְעַנְּנוּ רַבּוֹת בַּמְּקוֹה בְּיַבְנָאֵל, קָבְלוּ הַדְּרָכָה כִּי צַד לְהַגִּיעַ וּמָה
לַעֲשׂוֹת וְהִחְלִיטוּ לְהַגִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל.

צַחִי וְאִשְׁתּוֹ עָזְבוּ אֶת כָּל עֶסְקֵיהֶם הָעֲנָפִים בְּאוֹסְטְרָלְיָה וּמְחוּצָה
לָהּ וּלְאַחַר שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה שָׁעוֹת שֶׁל טִיסָה נָחְתוּ בְּיִשְׂרָאֵל.
שִׁירָאֵל זָכְתָה לְטָבֵל בְּ'מְקוֹה מְלָכָה' וְכַעֲבוֹר חֲדָשִׁים הַתְּבַשְׂרָה
כִּי הִיא מְעַבְרֶת...

לְשִׁמְחָתָהּ שֶׁל הָאֵם הִצְעִירָה לֹא הָיָה קֶץ. גַּם לָהּ נוֹלַד בֶּן. בֶּן
שֶׁהֵבִיא לְזוּג הִצְעִיר הַרְבֵּה שְׁמֵחַת חַיִּים לְאַחַר שְׁתֵּים עָשָׂרָה
שָׁנָה שֶׁל סָבֵל וְצַפְיָה.

אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַנְהִיג אֶת בַּעְלָהּ אִיף
שֶׁתְּרַצָּה, רַק אִם תִּתְנַהֵג קֶצֶת בְּחֻכְמָה וּבְשֶׁכֶל.

(אוֹצֵר שְׁלוֹם בַּיִת, קוֹנְטְרַס כְּבוֹד הַבַּעַל, עֲמוּד ח)

תִּשְׁתַּדְּלוּ לְחַיֵּךְ אַחַת לְשָׁנָיָה, וְהַעֲקֹר לְחַיֵּךְ לַבַּעַל,
אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּח אֲדִיר לְשָׁבוֹת אֶת לֵב בַּעְלָהּ, לְטוֹב
אוּ לְהַפְרָה, עִם חַיִּוֵּךְ אֶחָד אֲתָן בּוֹנוֹת אֶת בַּעְלִיכֶן.

(אֲשֶׁר בַּנְּחַל, כְּרֵךְ קֶסֶב, מִכְּתָב ד' תְּקִיא, נִיסוֹן תַּשְׁס"ז)

כך נכנסתי להריון באפן נסי בזכות 'מקוה מלכה'

"שמי רויטל ואני בהריון. כן, אני בהריון.

ומדוע אני מספרת זאת וכה נרגשת? כי זה לא כל כך פשוט כמו שזה נשמע. אז שוב אחזור על כך כדי שגם אני אעפל: אני בהריון!"

נשאתי בגיל מבגר יחסית לבחיר לבי והקמנו בית בישראל, הייתי אז בגיל שלשים ושש ומטבע הדברים יחלתי בכל לבי שאזכה לילדים משלי. אני מגדירה את עצמי כבחורה מסרתית אני שומרת שבת וחגים, וקבלתי על עצמי לשמר גם על טהרת המשפחה.

לאחר החתונה גרנו בחיפה ובמשך תקופה ארכה נסיתי להרות ולזפות להיות אמא לילדים. כל חדש שעבר התאכזבתי יותר ויותר וכגדל הצפיה כך גדל האכזבה. אמנם, פעם אחת נקלטתי להריון, אולם לצערי, תוך זמן קצר עברתי הפלה טבעית.

הזמן עבר וחלף ולא פעל לטובתי... המשכתי לנסות סגלות למיניהן תוך כדי נסיונות לפתרונות טבעיים ורפואיים אף הישועה עדין לא באה.

יום אחד התקשרה אלי חברה טובה – שהיא אינה דתית - וספרה לי שבזמן שהסתובבה במרכז העיר חיפה נגש אליה אברך חסידי והביא לה חוברת של ברסלב, כזו שמקבלים פעמים רבות ברחוב ועליה מופיעה תמונתו של הצדיק מיבנאל. על החוברת הנה כתוב בגדול שיש בתוכה שאלות ותשובות בעניני הריון ולדה. החברה המליצה לי מאד לקרא והגיעה עד אלי כדי להביא לי את החוברת.

על הצדיק מיבנאל שמעתי כבר לפני הרבה שנים, ההכרות שלי אתה היתה באמצעות החוברות שתלמידיו מפיצים ברחובות. ידעתי שהוא מתגורר בארצות הברית ומגיע לבקורים תכופים בארץ ישראל, וגם הבנתי פמובן שהוא קשור לרבי נחמן מברסלב, אף מעבר לזה לא ידעתי עליו דבר.

כשקבלתי את החוברת מידידתי, התישבותי מיד לקרא אותה בשקיקה. היתה שם שאלה מאד מעניינת שמשכה את תשומת לבי.

שואל ושמו יצחק שאל את הצדיק לגבי מקוה הטהרה ביבנאל וזו לשונו:

"יש לי קרובי משפחה שהוא עקר והיא עקרה. שמעתי שמוהרא"ש הבטיח שמי שתטבל ב'מקוה ביבנאל' אפלו שתהיה עקרה כמו עץ תהיה לה ישועה. על פן אני רוצה לדעת אם כדאי לשלם להם פרטיס מארצות הברית לארץ ישראל, ולהבטיח להם הרבה ממון שילכו למקוה ביבנאל, או שזה יועיל רק אם יש אמונת חכמים? כי המצב שובר את לבי מאד מאד".

כשקראתי את השאלה הרגשתי שנפל לידי אוצר יקר, אוצר שיכול לתת לי תקוה לבטיחה שלי.

עברתי מיד לקרא את תשובתו של הצדיק מוהרא"ש שספר על מסירות הנפש המיוחדת והסבל הגדול שעברו חסידי ברסלב עד שהצליחו לבנות את המקוה ביבנאל ולאחר מכן כתב כך:

"לכן אין שום ספק, וספק ספקא שאשה שאין לה ילדים, אם היא תטבל במקוה הזו תפקד בזרע של קימא, ובלבד שיהיה לה אמונת חכמים שלמה, כי אין כיום ד' אמות בעולם שמסרו

את נפשם עבור בניית מקוה טהרה לנשים, כמו המקוה שנבנה ביבנאל. ולכן המקום מסגל לפקידת עקרות."

התרגשתי מאוד מתשובתו של הצדיק מיבנאל שהוסיף שם כי הרבה מאד נשים כבר נפקדו על ידי הטבילה במקום. יש לי אמונת חכמים חזקה מאד והבנתי שהנה סוף סוף מצאתי מזור לכאב לבי. יש לי סגלה בדוקה ומנסה כיצד להפקד בפרי בטן. במכתב הזה מצאתי נחמה וקראתי אותו עשרות רבות של פעמים, היום אני כמעט יודעת לצטט אותו מלה במלה.

חפשתי באינטרנט פרטים אודות 'מקוה מלכה' - מצאתי מפת הגעה וטלפון של המקום. התקשרתי וקבלתי הסברים בשפה ברורה ונעימה והחלטתי להגיע למקום.

לקראת בא הזמן הכנתי את בעלי לנסיעה מחיפה ליבנאל לצרף הטבילה וכך עשינו. לאחר הטבילה פרצתי בבכי, הרגשתי כאלו שסכר של נהר נפרץ והדמעות עלו ושטפו אותי, כל רגשותי גאו על גדוטיהם והתחלתי להתחנן לבורא עולם ולספר לו עד כמה אני רוצה כבר ילדים. כל ההרגשות שהדחקתי במשך שנים לפנה חבויה בלב התפרצו וצפו פתאום.

אמרתי לבורא עולם:

"רבונו של עולם, יש לי אמונת חכמים גדולה והצדיק מוהרא"ש הבטיח שכל אשה שתטבל במקוה מלכה תזכה לפרי בטן מפני שאין מקוה שנבנה במסירות נפש כל כך גדולה כמו 'מקוה מלכה', גם אני באתי עד לכאן במסירות נפש גדולה למרות המרחק בין חיפה ליבנאל ולמרות שבעלי לא שש ושמח על הנסיעה, אנא השם רחם עלי ותן לי ילדים."

בְּכִיִּיתִי וְהִתְפַּלְלֹתִי וּבְכִיִּיתִי.

בִּיצִיאָתִי הוֹדִיתִי לְבַלְנִית עַל הַיַּחַס הַחֵם, הַמְּקוֹם הַמְּפָאָר וְהַנָּקִי, וְהָאוִירָה הַמֵּיֻחָדֶת. הִיא חִיָּכָה אֵלַי וְאָמְרָה:

”בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם תִּהְיֶה לָּךְ יְשׁוּעָה, אַף אֶל תִּשְׁכַּחֵי לְבִשׁוֹר לָנוּ”...

הַיְשׁוּעָה בְּאֶמֶת הַגִּיעָה, וּבְגָדוּל. עוֹד בְּאוֹתוֹ הַחֲדָשׁ נִפְקְדָתִי בְּפָרִי בְטוֹן, לֹא אֲשַׁפַּח אֶת הַשְּׂיִחָה הַנִּרְגָּשֶׁת שֶׁהִיְתָה לִי עִם הָאָחוֹת שֶׁהִתְקַשְׂרָה לְהוֹדִיעַ לִי כִּי הַבְּדִיקָה חַיּוּבִית וְאֲנִי בְּהֶרְיוֹן!

מֵאֲז שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְהֶרְיוֹן נִכְנַס בִּי גַם דַּחֵף פְּנִימִי חֲזָק לְפָרֶסֶם אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַמְּקוֹה הַסְּגֻלִּי הַזֶּה בְּרַבִּים, אוֹלֵי כַּצָּרֶף טְבֵעֵי שֶׁל הַפֶּרֶת הַטּוֹב, כְּעֵין תּוֹדָה עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁל כְּבוֹד הַצַּדִּיק מִיְּבִנְאֵל לְדָאֵג לְכֹל יְהוּדֵי וִיהוּדִיָּה, לְלֹא קֶשֶׁר אִם הֵם נִמְנִים עַל תְּלַמִּידָיו אוֹ לֹא.

הַסְּפּוֹר שֶׁקָּרָאתֶם עִכְשָׁו הוּא חֶלֶק מֵהַפְּעֻלוֹת שְׁלִי לְפָרֶסֶם אֶת הָעֵינָן לְכֵלֶם. אֲנִי מְאַחֶלֶת לְכֵלְךָ וּלְכֵלֶם לְזִכּוֹת לְאַמוּנַת חֲכָמִים שֶׁתִּפְתָּר לָנוּ אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת בַּחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לְמַעַן טוֹבֵתְכֶם הַנִּצְחִי, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וּבְהִבְנָה הַדָּדִית, וְתִמִּיד יִהְיֶה לְכֶם “הַיּוֹם”, כְּמוֹ יוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל נְשׂוֹאֵיכֶם, וְאֲז תַּחֲיוּ חַיִּים נְעִימִים וּבְרוּכִים.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּנֶרֶף קֶסֶב, מִקְתָּב דַּ תְּרַעָה, סִינּוֹן תַּשְׁס”ז)

אִם הָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת בַּעְלָהּ, מְבַטָּח לָהּ שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

(אֲמַרֵי מוֹהָרָא”ש, חֶלֶק ב, סִימָן תְּרַעָח)

התינקת שנוֹלְדָה עם הרִבָּה סִיעָתָא דְשִׁמְיָא

פְּנִינָה קמְחֵי מְנַתִּיבוֹת מִסְפֵּרַת:

"בְּעֲלֵי וְאֲנִי נְשׂוּאִים מִסְפֵּר שְׁנַיִם, מִיָּד לְאַחַר הַחֲתָנָה הַתְּעַבְרָתִי וְנוֹלַד לָנוּ בֶן שְׁפִיּוֹם הוּא בְּגִיל שְׁבַע שָׁנִים. בְּמִשְׁךָ שְׁבַע שָׁנִים מֵאֵז לְדָתוֹ שֶׁל הַבֶּן קוֹיְנוּ וְצִפִּינוּ שְׂאֵתְעַבֵּר בְּשָׁנִית אַךְ לְשׂוּא. לְדַאֲבוּנִי, עֲבַרְתִּי גַם שְׁתֵּי הַפְּלוֹת שֶׁהִכְאִיבוּ לִי מְאֹד בַּלֵּב.

צַעֲרֵנוּ הִיָּה גְדוֹל, הִחְלַטְנוּ לִפְנוֹת לְרוּפָא מִמְּחָה בְּתַחוּם הַפּוֹרִיּוֹת בְּבֵית הַחוּלִים 'בְּרִזְלִי' בְּעִיר אֲשַׁקְלוֹן. לְשֵׁם כֹּה, קִבְעֵנוּ תוֹר בְּמִרְפָּאָה לְפָרִיזוֹן וְהַתְּאַרְגְּנוּ רִגְשִׁית וְנִפְשִׁית לְקִרְאֵת הַפְּגִישָׁה עִם הַרוּפָא הַמְטַפֵּל.

יָמִים סְפוּרִים לִפְנֵי הַפְּגִישָׁה, נִחַשְׁפֵנוּ בְּעֲלֵי וְאֲנִי לְסִפּוּרֵי יְשׁוּעוֹת מ'מְקוּהַ מַלְכָּה' בְּיַבְנָאֵל. מְקוּהַ זֶה נִבְנָה בְּמִסְרִיּוֹת נֶפֶשׁ עַל־אֵית וְהַצְדִּיק מוֹהֲרָא"ש הַבְּטִיחַ שְׁכָל אִשָּׁה שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ אֲמוּנָה חֲכָמִים חֲזָקָה וְתִטְבַּל בְּמִקּוּם תִּזְכֶּה לְהַפְקֵד.

עַל 'מְקוּהַ מַלְכָּה' שֶׁמַּעֲנוּ מְזוּג מִפְּרִים שְׂזוּכוּ לִישׁוּעָה לְאַחַר שְׂמוּנָה שְׁנַיִם שֶׁל טְפוּלֵי פּוֹרִיּוֹת יְקָרִים וּמִתִּישִׁים וְלְאַחַר מִסְפֵּר הַפְּלוֹת. אֲשֶׁתוֹ שֶׁל הַחֶבֶר טְבְּלָה בְּמִקְוֵה וְזָכְתָה לְבֵן.

אֲנִי הִיִּתִי חֶבְרָה בְּפוּרוּם "פּוֹרִיּוֹת" הַקְּשׂוֹר לְאַרְגּוֹן "פְּרֵי חַיִּים", בְּהִנְהַלֵּת הַרְבַּ מִשָּׂה שְׁלִזְיִנְגֵר שְׁלִיט"א, הַמְסִיעַ לְזוּגוֹת מַעֲכָבֵי יְלָדִים. בְּפוּרוּם זֶה נִשְׁמַע מְעוֹדְדוֹת וּמְחַזְקוֹת אֶת עֲצָמוֹן לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל עֵינֵן הַפּוֹרִיּוֹת. שֵׁם נִחַשְׁפִּתִי לְרֵאשׁוֹנָה לְסִפּוּרֵי יְשׁוּעוֹת עַל 'מְקוּהַ מַלְכָּה'.

הֵיּוֹת וְהִבְנוּ שְׁכָל סִגְלָתוֹ שֶׁל מְקוּהַ זֶה, מִתְּנִית בְּאֲמוּנָה חֲזָקָה בְּדַבְרֵי חֲכָמִים, הִחְלַטְנוּ לְבַטֵּחַ בַּה' וְלְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵי הַחֲכָמִים,

בצורה מחלטת ויהי מה, ולכן בטלנו לגמרי את התור אצל הרופא המטפל.

הגעתי ל'מקוה מלכה' חדורה באמונה חזקה. הפלניות הנפלאות קבלו אותי באדיבות גדולה ובסבר פנים יפות. ברוך ה', כבר באותו חדש התבשרתי שאני מעברת ולשמחתנו לא היה קץ. בשבוע השלשים ושנים להריון עברתי בדיקה שגרתית להערכת משקל העבר. למגנת לבי, נראה היה בבדיקה כי לעבר יש ציסטה בראש. חרדה גדולה אחזה בי אולם בעלי חזק אותי ואמר:

"אין לך מה לדאג כלל... זה הריון של ישועה... הכל יהיה בסדר". בעלי ואני אמנם לא נמנים על חסידי ברסלב, אף הרגשנו במהלך כל ההריון את הסייעתא דשמיא הגדולה שלותה אותנו. חשנו שזכותו של מוהרא"ש הצדיק מלנה אותנו וזה נתן לנו את הכח להמשיך ולא לדאג.

באותו שבוע שהודיעו לנו על הציסטה בראשו של העבר, קבלתי לידי קונטרס המחזק בענין "ילדה קלה" וזה היה עוד סימן מהשמים על ההשגחה המפלאה הסוככת אותנו.

ישתבח שמו, הילדה עברה בשלום, ילדתי בת מתוקה בריאה ושלמה. הציסטה נעלמה כלא היתה. באותו שבוע פרסמתי בפורום הפוריות, בזו הלשון:

"הי, נשים יקרות, אני חברה בפורום ורציתי לבשר לכן שזכיתי לישועה במקוה מלכה ביבנאל - נולדה לנו בת..."

קראנו לתינקת הד"ס כי זכינו באמור להרבה סייעתא דשמיא. את ספורי האישי החלטתי לפרסם כדי לעודד ולתת תקוה לכל

הַנָּשִׁים מְעַכְבוֹת הַהֲרִיזוֹן שֶׁתִּדְעָנָה שֵׁשׁ מִקֹּנָה סִגְלָתִי שְׁצָרִיף לְהַגִּיעַ אֵלָיו עִם אֲמוּנָה חֲזָקָה, לְטַבֵּל בּוֹ וּלְזַכּוֹת לְסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא.

שְׁלֹכֵן, פְּנִינָה – אֲמָא שֶׁל הַד"ס

אֲשַׁמַּח לְקַבֵּל תְּגוּבוֹת: pninaak@gmail.com

הִנֵּה אֶת רוֹאָה בְּעֵינַיִךְ שְׁאֵנִי מוֹסֵר אֶת נִפְשִׁי בְּשָׁבִיל "מִקְנֹת מַלְכָּה" שִׁיְהִיָּה לָךְ אֶת כָּל הַנּוֹחִיוֹת שֶׁרַק שִׁיְךָ בְּעוֹלָם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ תַּעֲזָרִי לִי וּתְשַׁתְּפִי פְּעֻלָּה עִם הַבְּלָגִיוֹת הֵן בְּזִמְנִים וְהֵן בְּכָל מָה שֶׁקָּשׁוּר לְמִקְנָה.

כִּי אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה לְנוֹ מִקְנָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה בְּכָל הָעוֹלָם, וּתְהִלָּה לְאֵל עֲכָשׁוּ אֲנִי מְשַׁפֵּץ וּמְרַחֵב אֶת הַמִּקְנָה הַכֹּל שִׁיְהִיָּה לְרוּחַת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ אִם יְהִיָּה לָךְ אֵיזָה שְׂאֵלָה שְׁלֹא תִתְבַּיֵּשׁ לְשֵׁאל אֶחָד מִהַמּוֹרֵה צְדָק שְׁלָנוּ אֶת הָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר אוֹ אֶת הָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר אוֹ אֶת הָרֵב ... כִּי הַשְּׂאֵלוֹת הֵן גּוֹבְלוֹת עִם כְּרַתוֹת וְאָסוּר לְהַקְלֵל בָּזָה, כִּי זוֹ אַחֲרִיוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵךְ קִסָּג, מִכְּתָב ד' תַּתְּקַפֵּא, שְׁנַת תַּשְׁס"ז)

”הַתִּינְקָת הַזֹּאת הִיא הָאֲשֶׁר שָׁל חַיִּי”

בְּאֶחָד מֵעֲרָבֵי הַקִּיץ הַחֲמִיּוֹם שֶׁל חֹדֶשׁ אָב תִּשְׁע”ח, הִגִּיעָה שִׁירִית מַחִיפָה לְמִקְוֵה מַלְכָּה בְּיַבְנָאֵל כְּשֶׁבְּזָרוּעוֹתֶיהָ בְּתֵהָ בַת הַשְּׁבַעָה חֲדָשִׁים. הַבְּלָנִיּוֹת הִתְפָּלְאוּ לְמַחְזָה בְּלִתֵּי שְׂגָרְתִּי זֶה... –

”בָּאתִי לְהוֹדוֹת לָכֵן” - סִפְרָה שִׁירִית לְבְּלָנִיּוֹת הַמְּפָתְעוֹת –
 ”זְכִיתָן לְהִיּוֹת שְׁלִיחוֹת נְאֻמָּנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.”
 ”הַתִּינְקָת הַזֹּאת הִיא הָאֲשֶׁר שָׁל חַיִּי” - אֲמָרָה הָאֵם שִׁירִית וְשִׁתְּפָה
 אֶת הַבְּלָנִיּוֹת הַסְּקָרְנִיּוֹת בְּסִפּוּרָה הָאִישִׁי:

”לִפְנֵי לְמַעַלָּה מֵאֲרָבַע שָׁנִים הִתְחַתַּנְתִּי. כָּל נְסִיווֹתַי לְהִתְעַבֵּר
 לֹא צָלְחוּ. בְּצַר לִי פְּנִיתִי לְאַרְגּוֹן ”בוֹנֵי עוֹלָם”, אֲרָגוֹן יָקָר וְחָשׁוּב
 הַעוֹסֵק בְּסִיוֵעַ לְזוּגוֹת שְׁעֵדִין לֹא זָכוּ לְפָרִי בָטוֹן, בְּמִטְרָה לְקַבֵּל
 יַעוּץ וְהַכְּנָה מֵרוֹפְאִים מְמַחִים.

מֵאַחַר וְאַנִּי חוֹלֵת סַכְרָת, הִיִּיתִי צְרִיכָה טְפוֹל מִיָּחָד בְּהִתְאָם
 לְמַצְבֵּי הָרְפוּאָה. לְקִרְאָת תַּחֲלַת הַטְּפוֹל נִדְרַשְׁנוּ בְּעָלֵי וְאַנִּי לְעֵבֶר
 מְסַפֵּר בְּדִיקוֹת.

בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא עוֹד בְּטָרָם הִתְחַלְנוּ טְפוֹל כְּלָשְׁהוּ קַבְּלִיתִי
 הוֹדַעַת ”וּוֹטְסָאפ” מִחֲבֵרָה וּבָה סְפוּרֵי יְשׁוּעוֹת עַל ’מִקְוֵה מַלְכָּה’
 בְּיַבְנָאֵל.

יָמִים אֶחָדִים לִפְנֵי פְּסַח תִּשְׁע”ז בְּעָלֵי וְאַנִּי שֶׁהִינוּ בְּצַפּוֹן. אֲמַרְתִּי
 לוֹ: ”בְּרָצוֹנִי לְהִגִּיעַ לְמִקְוֵה מַלְכָּה’ כְּדֵי לְטַבֵּל שָׁם... אֲנִי מְרַגְּשָׁה
 שֶׁהֵמָּא מִן יְשׁוּעוֹת...”

הִתְעַנֵּינִתִּי בְּאִינְטֵרְנֵט אֹדוֹת הַמִּקְוֵה – כִּיִּצַּד מְגִיעִים לְמָקוֹם,
 שְׁעוֹת פְּתִיחָה זָכוּ, וּבְרוּךְ ה', הִגַּעְתִּי לְמָקוֹם וְטַבְּלִיתִי. עוֹד בְּאוֹתוֹ

החדש זכיתי להתעבר. בלי צרף בשום התערכות רפואית. בחנפה תשע"ח נולדה לנו בשעה טובה בתנו הבכורה. כעת, לאחר שעברו שבועה חדשים, הבאתי אותה עמי על מנת שתראו לאיזו ישועה זכיתי וגם להודות לכן על היותכן שליחות נאמנות.

כעת אני חשה מחיבות לפרסם את ספור הישועה שלי ברבים" - סימה שירית האם המאשרת את ספוריה.

בדרך כלל נשים מחזיקות את עצמן מסכנות משפלות, אבל באמת האשה יש לה כחות נפש בלתי מגבלים, אבל היא צריכה להוציא את זה על דברים של הקדשה ולא על שטיות. אשה לא יודעת מהכחות שלה היא צריכה רק שכל. עוד לא בנו קניון שמוכרים בו שכל. איך משיגים שכל? שכל זה ראשי תבות "שפכי כמים לבך נכח פני ה'".

אם אדם מתפלל לקדוש ברוך הוא רבונו של עולם תן לי שכל, שאני אדע מה התפקיד שלי בזה העולם? אז אם בוכים לקדוש ברוך הוא ואם שופכים דמעות כמים, "שפכי כמים לבך", אז מגיעים לשכל.

(אשר בנחל, פרך קסו מכתב ה תשפז, כסלו תשס"ח)

וּמָה עִם יְלָדִים?...

"בְּחֶרְתִּי לְשִׁתְּףָ אֶתְכֶם בְּסִפּוּר הַיְשׁוּעָה הַפְּרָטִי שְׁלִי כְּהִפְרַת הַטּוֹב כְּלִפֵּי הַצְּדִיק מִיִּבְנָאֵל. עַל הַחֲסָדִים הָעֲצוּמִים שֶׁעָשָׂה עִמִּי לַחֲזֹק אוֹתִי בְּרוּחַנִיּוֹת, לְדַאֵג לִי שְׁאֵתְחַתֵּן וְאֶף לְהִבְטִיחַ לָנוּ יְלָדִים... הַבְּטָחָה שֶׁבִּסְיַעְתָּא דְשִׁמְיָא הִתְקַיְמָה" - בְּמִשְׁפָּטִים אֱלוֹ פוֹתְחַת הַגְּבֻרַת חֲנָה דְהֵן אֶת מַכְתָּבָה.

"בְּזִמְנָן שְׁאֵנִי אוֹחֲזַת בְּיַדִּי הַיְמָנִית עֵט וּמְגוּלְלַת אֶת סְפוּרֵי, אוֹחֲזַת אֲנִי בְּהִתְרַגְּשׁוֹת בְּיַדִּי הַשְּׂמְאֵלִית אֶת בְּנֵי בֵּן הַחֲדָשִׁים, אֶלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה, הַמִּתְנַהֵג הַגְּדוּלָה בְּיֹתֵר לְהַזְכִּירִי בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק. אֲנִי בֵּת שְׁלֵשִׁים וְאַחַת, נְשׂוּאָה, בְּרוּף ה', בְּאֶשֶׁר כָּבֵר אַרְבַּע שָׁנִים.

סְפוּר הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי הַחַל לִפְנֵי כְּשֶׁבַע שָׁנִים, בְּהִיוֹתִי בֵּת עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע. בַּחוּרָה רוֹקָה, שְׁאֵינְנָה שׁוֹמְרַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת. עֲזַבְתִּי אֶת הָאָרֶץ וַיִּצְאֵנִי לְמִסְעַ מְפָרָךְ לְחַפּוּשׁ עֲצָמֵי בְּאֶרְצוֹת נֹכַר. שֶׁשָּׂה חֲדָשִׁים אַרְבָּע מִסַּע זֶה, בְּמַהְלָכוֹ שׁוֹטְטֵתִי בְּאֶרְצוֹת דְרוֹם אַמְרִיקָה הַרְחוֹקוֹת. הִיְתָה לִי תַקְוָה לְמִצָּא רַגַע לְנִשְׁמַתִּי הַמְבֻלְבָּלָת.

כְּשֶׁחֲזַרְתִּי לְמוֹלְדַת הִיְתִיתִי מְבֻלְבָּלַת וּמִתְסַלֶּלֶת אֶף יוֹתֵר מִהִתְקוּפָה שֶׁקָּדְמָה לְטִיסָה. לֹא מִצְאֵתִי אֶת הַרוּחַנִיּוֹת שֶׁקוֹיֵתִי לְמִצָּא... ה' הַטּוֹב רָאָה אֶת הַצְּעֵר וְהַבְּלִבּוּלִים שֶׁהָיוּ מִנֵּת חֶלְקִי בְּאוֹתוֹ הַזִּמְנָן וְרַחֵם עָלַי.

כִּיצַד הוּא רַחֵם עָלַי, אִתָּם שׁוֹאֲלִים?

וּבְכוּ, סְמוּךְ לַחֲזַרְתִּי אַרְצָה הַתְּקַיְמָה חֲתַנְתּוֹ שֶׁל חֲסִיד בְּרִסְלָב

המפיץ ספרי חסידות. לחתנה זו הזמנתי על ידי חברה טובה שהמליצה לי להשתתף בארוע חסידי זה. השתתפותי בחתנה שנתה את מהלך חיי מקצה לקצה.

לראשונה בחיי ראיתי חתן עטוי פלו בגדי לבן והמראה היה מרגש מאד. תהיתי מדוע יש גלגל שעיר על ראשו (היום אני יודעת שזה שטיימל), החתנה היתה כה שונה מהארועים בהם השתתפתי במהלך חיי. חשתי התרגשות עצומה כפי שלא חשתי מעודי.

בשלב מסוים התחלתי לשמע התלחשיות נרגשות שבמהרה הפכו להיות שיחה בפי כלן: "הצדיק מגיע, הצדיק מגיע..." עיני כלן היו נשואות לעבר פתח האולם.

מעולם לא הייתי קשורה לרב כלשהו ומתוך סקרנות גרידא נמשכתי עם זרם הנשים שנהרו לעבר הפתח על מנת לראות במי מדבר?

מי זה הצדיק שהגיע?

ואז זה קרה...

ראיתי אותו... את מוהרא"ש הצדיק מיבנאל. מראהו לבן ומואָר. לפתע, בלי שום סבה, התחלתי פשוט לבכות... ולבכות, בכי שקמותו לא בכיתי מעולם. במשך כשלוש שעות בכיתי כמעט ללא הפוגה. כל הנשים שהיו סביבי נסו להרגיעני ולא הבינו לפשר הבכי הממשך והפתאומי.

'מדוע היא בוכה? תמהו בקול...'

הרגשתי שמשהו קורה לי... משהו שהדחקתי בלב במשך שנים מתפרץ החוצה. חשתי שמצאתי את מה שחפשתי כל חיי... כשבוע לאחר ארוע זה, רשמי הפגישה עם הצדיק חדרו לתוך

נשמתו ומאז התחלתי במסע חדש... מסע אישי נוסף והפעם אל תוך עולם התשובה.

היה זה מסע מפרך ומבלבל מרבה בתהיות ובשאלות. מסע שכלל הרבה נסיונות והתמודדויות לא קלות ובפרט בשנסייתי להתקרב לצדיק וגליתי לעתים קשׁיים אף יותר מהתרבות הקודמת שגדלתי בה...

הדברים הללו היו מחלישים מאד את דעתי. הייתי מתסכלת וזועקת בכל יום לקדוש ברוך הוא: 'ה', מה קורה פה? האם זו האמת שלך? אגא, קרב אותי לצדיק אמתי שיליך אותי בדרכך שלך! לפי האמת שלך! והתפללות לא חזרו ריקם...

באחד הימים פנתה חברתי הטובה למוהרא"ש וספרה לו אודות התלאות הרוחניות שאני עוברת. הצדיק האזין בקשב רב ואמר: "תפתחו מדרשה לבעלות תשובה, ותקראו למדרשה 'בית שפרה'".

כך הגעתי ליבנאל למבנה גדול וריק. בתחלה הייתי שם לבדי, התלמידה הראשונה... מוהרא"ש פתח עבורי את המדרשה הזאת. בהדרגה הצטרפו בנות נוספות שהיו בתהליך חזרה בתשובה וזכו להתחזק על פי דרכו הצרופה של רבי נחמן מברסלב ותלמידיו הקדושים.

עברתי קשׁיים והתמודדויות לא פשוטות. הייתי רוקה בוגרת ורציתי בכל מאודי להתחתן ולהקים משפחה. מי שחזק אותי היה הצדיק בעצמו. מדי יום קבלתי מכתב אישי בפקס מכ"ק מוהרא"ש ובו דברי חזק ועידוד.

בְּרָגָעִים הָכִי קָשִׁים שְׁעֵבְרָתִי בַחַיִּים, הוּא הָיָה תוֹמָךְ, מִבֵּין אֶת
קָשִׁי, מֵרַחֵם מְעוֹדָד וּפְשׁוּט הַחֵיָה אוֹתִי.

אֲחֵרֵי גָלִים וּמִשְׁבָּרִים סוֹף סוֹף זָכִיתִי לְהִתְחַתֵּן... הַשְּׂדוּף שְׁלִי
הָיָה בְּדֶרֶךְ נֶס וְהוּא שָׁוָה סְפּוֹר בְּפָנַי עֲצָמוּ...
אֲחֵרֵי כַּמָּה חֲדָשֵׁי נִשְׂוֵאִין נִכְנָסְנוּ בְּעָלֵי וְאָנִי לְמוֹהֲרָא"ש. הַצַּדִּיק
הַסְּתַכְּל עָלֵינוּ וְשָׂאֵל:

"אֵיפֹה הֵבֵן שְׁלָכֶם? רְצִיתִי שֶׁתָּבִיאוּ אוֹתוֹ... בְּקָרוֹב..."

הַסְּתַכְּלֵנוּ אַחַד עַל הַשְּׂנִיָּה בַתְּמִיָּה... הָרִי מוֹהֲרָא"ש יוֹדֵעַ שְׂלֵא
מִזְמָן הִתְחַתְּנוּ... וּמָה פֶּשֶׁר הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת?...

אָבֵל מוֹהֲרָא"ש כִּנְרָאָה לֹא דָבַר אֶתְּנוּ הוּא דָבַר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא...

וְאַז חִכִּינוּ...

עֲבַרְנוּ שָׁנָה וְעוֹד שָׁנָה וְהַהוֹרִים הִחְלוּ לְשָׂאֵל:

"מָה עִם יְלָדִים? חֲשַׁבְתֶּם לְהִתְחִיל בְּטַפּוּלִים?"

וְגַם אָנוּ שְׂאֵלְנוּ אֶת עֲצָמָנוּ: "מָה עִם יְלָדִים?"...

בְּכָל קַבְּלַת קְהֵל שְׂזִכִּינוּ לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדֹשׁ פְּנִימָה שְׂאֵלְנוּ אֶת
מוֹהֲרָא"ש: "וּמָה עִם יְלָדִים?"

מוֹהֲרָא"ש הָיָה עוֹנֶה: "כְּשִׂיחָיָה לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית יְהוָה לָכֶם
יְלָדִים..."

וְכֹךְ עֲבָרָה הַשְּׂנִיָּה הַשְּׁלִישִׁית וְעַדִּין לֹא זָכִינוּ לְהַפְקֵד... אָבֵל הָאָמְנוּ
בְּאִמּוּנָה שְׂלֵמָה שְׂאֵם מוֹהֲרָא"ש אָמַר שִׂיחָיָה יְלָדִים - אֶז יְהוָה!

בְּפַעַם הָאֲחֵרוֹנָה שְׂמוֹהֲרָא"ש הָיָה בְּאַרְץ הוּא עָשָׂה קַבְּלַת קְהֵל
לְכָל אֲנִ"ש וְזֶה הָיָה דָבַר לֹא שְׂגָרְתִי כָּלֵל. לֹא תֵאָרְנוּ לְעֲצָמָנוּ שְׂזוֹ

תִּהְיֶה קִבְּלַת הַקְּהָל הָאֲחֵרוֹנָה...
 מִשְׁמַיִם זָכִינוּ לְהִכָּנֵס אֶל הַצְּדִיק וְשׁוֹב חֲזָרְנוּ עַל אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה:
 'מוֹהֲרָא"ש... מָה עִם יְלָדִים?'
 'הֵאֵם לַעֲשׂוֹת בְּדִיקוֹת?'
 מוֹהֲרָא"ש הִבִּיט בָּנוּ וְאָמַר חַד מִשְׁמַעִית:
 'לֹא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם בְּדִיקוֹת! יִהְיֶה לָכֶם יְלָדִים!
 'אֲבָל מוֹהֲרָא"ש, מֵתִי? - הַקְּשִׁיתִי - 'אֲנִי כָּבֵר בֵּת שְׁלֹשִׁים!
 'מִי בֵּת שְׁלֹשִׁים? - שְׂאֵל
 'אֲנִי - עָנִיתִי בְּמִבּוּכָה...
 מוֹהֲרָא"ש הִסְתַּכֵּל עָלֵינוּ וְאָמַר 'אִזְּ מָה?
 'יִהְיֶה לָכֶם יְלָדִים!' - פָּסַק בְּנִחְרָצוֹת.
 יֵצְאוּ מִחֲדָרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק חֲדוּרִים בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים שְׂאֵכֵן יִהְיֶה
 לָנוּ יְלָדִים!
 וְכֵן, בְּלִי שׁוּם בְּדִיקוֹת, בְּלִי טְפוּלִים כְּשִׁמְלָאוֹ אֶחָד עָשָׂר חֲדָשִׁים
 לְהִסְתַּלְקוֹתוֹ הַפְּתֹאמִית מֵאֲתָנוּ, טְבַלְתִּי בְּ'מִקְוֵה מִלְּפָה' בְּיַבְנָאֵל
 וְזָכִיתִי לְהִפָּקֵד!"
 כִּי מִסִּימַת הַגְּבֻרַת חֲנָה דָּהֵן אֶת סְפוּרָה הַמְּרֻגָּשׁ:
 "אָנוּ מְרֻגְשִׁים שֶׁהֵיִלֵּד שְׂקִבְלָנוּ מִהַצְּדִיק הוּא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה.
 הוּא נוֹלַד בִּי"ח בְּאֵלּוּל, יוֹם הַלְּדָתוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ,
 וּפְדִיּוֹן הַבֶּן יֵצֵא בְּדִיוֹק בִּי"ח תְּשֻׁרִי, יוֹם פְּטִירְתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ!
 אֲלֵי־עֶזֶר שְׁלֹמָה שְׁלָנוּ נוֹלַד לְלֹא סֶפֶק בְּזָכוֹת הַבְּטָחָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק
 וּבְזָכוֹת הַטְּבִילָה בְּ'מִקְוֵה מִלְּפָה' בְּיַבְנָאֵל".

ישועה כפולה

"ברוך ה', זכינו אשתי ואני לחזר בתשובה" - מספר נתנאל מחולון את ספורו האישי - "להקים בית בקדשה ובטהרה, להתקרב לחסידות ברסלב ואף להיות על ציון רבנו באומן.

לאחר החתונה התחלתי ללמד בספריו הקדושים של מוהרא"ש והתפעלתי מדעתו הרחבה והקדושה בכל תחומי החיים.

לאחר שעברה תקופת זמן לא מבטלת מאז החתונה וטרם נפקדנו, החלטנו להגיע ליבנאל, כדי שאשתי תטבל ב'מקוה מלכה'.

על אודות המקוה וסגלתו המיוחדת נחשפנו לראשונה דרך סדרת הספרים "שו"ת חסידות ברסלב" ומהספר "ונהר יוצא מעדן". היו אלו שני הספרים שחזקו אותי מאד וקרבו אותי לצדיק מיבנאל ולמורשתו הרוחנית הפבירה.

היה זה חרף תשע"ח, הימים קצרים מאד. להגיע ליבנאל לאחר יום עבודה מפרך של אשתי ושלי לא היה פשוט כלל וכלל. אולם מנגד עמד רצוננו העז להפקד ולכן עשינו כל מאמץ במטרה להגיע לטבילה במקום.

הנסיעה מחולון, עיר מגורנו ועד יבנאל ארכה זמן רב מהמשער. חששנו שמא נגיע בשעת לילה מאחרת ושערי המקוה יהיו סגורים וכל מאמצינו יהיו חלילה לשווא.

אמרתי לאשתי שיש לי תחושה שהקדוש ברוך הוא רוצה שנעשה מסירות נפש כדי להגיע למקום. הרבה "מניעות" היו לנו בדרך לשם אולם דבר לא עצר בעדנו.

אֲשֶׁתִּי הִתְקַשְׂרָה לְבִלְנִית וּבִקְשָׁה שֶׁתִּמְתִּין לָהּ.
הַבִּלְנִית הִרְגִיעָה וְאָמְרָה: "אָנוּ מִמְתִּינוֹת, בְּרוּכָה הַבָּאָה"...

הִגַּעְנוּ בְּשַׁעַת לַיְלָה מְאֻחֶרֶת לִיְבִנְאֵל.

אֲנִי הִלְכְתִּי לְהִתְפַּלֵּל בְּצִיּוֹן הַצְּדִיק, הַנִּמְצָא בְּקִרְבַּת מְקוֹם. אֲשֶׁתִּי
נִכְנְסָה לְמִקְוֵה מְלָכָה, שָׁם קִבְּלָה אוֹתָהּ הַבִּלְנִית בְּמְאוּר פָּנִים
וּבְחִמִּימוֹת לְמִרוֹת שֶׁהִגִּיעָה מֵעֵבֶר לְשַׁעַת הָעֲבוּדָה הַקְּבוּעוֹת
שָׁלָה.

וּבְחִסְדֵי ה' זָכִינוּ וְהִתְקַבְּלוּ תַפְלוּתֵינוּ.

תִּשְׁעָה חֲדָשִׁים בְּדִיוֹק לְאַחַר מִכּוֹן נוֹלַד לָנוּ בֶן בְּרִיא וְשָׁלֵם...

אוּלָם גַּם בְּמַהְלָךְ הַהֲרִיּוֹן זָכִינוּ לִישׁוּעָה נוֹסֶפֶת.

בְּאֶחָד הַיָּמִים, בְּמַהְלָךְ הַחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי לְהֲרִיּוֹנָה, בְּדִרְכָּה חֲזָרָה
הַבֵּיתָה מִמְּקוֹם עֲבוּדָתָהּ, אֲרַעָה לְאֲשֶׁתִּי תְאוּנָת דְּרָכִים קָשָׁה.
הִרְכַּב בָּהּ נִהְגָה נְזוּק קְשׁוֹת וְהִשְׁבַּת לְחִלוּטִין.

בְּאוֹתָהּ הָעֵת יִשְׁבַּתִּי בְּבֵיתִי וְלִמְדֵתִי בְּסֶפֶר "שׁו"ת חֲסִידוֹת
בְּרֶסֶלֶב". לְפָתַע קִבְּלָתִי טִלְפוֹן בְּהוֹל מְאֻשָׁתִי שֶׁהוֹדִיעָה לִּי:

"עֲבַרְתִּי תְאוּנָה קָשָׁה וְקִבְּלָתִי מִכָּה בְּבִטְנִי"...

נִלְחַצְתִּי מְאֹד, וְהִגַּעְתִּי מִיַּדִּית לְמְקוֹם הַתְּאוּנָה כְּשֶׁבִלְבִי חֲשָׁשׁוֹת
כְּבָדִים לְשִׁלּוּמָהּ שֶׁל אֲשֶׁתִּי וְלִגּוֹרֵל הָעֵבֶר שֶׁבְּבִטְנָהּ.

בְּחִסְדֵי ה', אֲשֶׁתִּי עֲבָרָה סְדֵרֶת בְּדִיקוֹת יְסוּדִיּוֹת בְּבֵית הַחוּלִים
וְנִרְאָה הִיָּה כִּי גַם אֲשֶׁתִּי וְגַם הָעֵבֶר לֹא נְזוּקוּ כֻּלָּל.

חָשׁוּב לִי לְצִיֵּן כִּי בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי הַהֲרִיּוֹן נִשְׁאַה אֲשֶׁתִּי עַל גּוֹפָה
אֶת הַקִּמְעַ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַצְּדִיק וְאָנוּ חֲשִׁים כִּי קִמְעַ זֶה שָׁמַר עָלֶיהָ
בְּזִמְן הַתְּאוּנָה.

כָּךְ זָכִינוּ לִישׁוּעָה כְּפוּלָה. נִפְקְדָנוּ בְזָרַע בַּר קַיְמָא וְנִצְלָנוּ בְנִס
מִתְאוּנָה קִשָּׁה.

מדיע רַקד הצדיק?

אִשָּׁה אַחַת, הַגִּיעָה אֶל הַצַּדִּיק וּבִקְשָׁה בְּרָכָה
לִילָדִים. כְּעֵבוֹר זְמַן, הִיא בִשְׂרָה בְּמִכְתָּבָה לַצַּדִּיק
שְׁנוּלָדָה לָהּ בַת, מְרַב שְׂמִיחָה הַחַל הַצַּדִּיק לְרַקֵּד.

וְכֵן כָּתַב הַצַּדִּיק בְּמַעֲנֵה לְמִכְתָּבָה שֶׁל הָאִשָּׁה:

"חֲסִדֵי ה' יִתְבָּרֵךְ, רְאוּי לָךְ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל גְּדֹל הַחֲסִד הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזִכִּית שְׁנוּלָדָה לָךְ בַּת לְמִזְל
טוֹב, יַעֲזֹר לָךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂתִזְכִּי לְגִדְלָהּ
וּלְחִנּוּכָהּ עַל פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב,
וּבִפְרָט שְׂזִכִּית, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ מִתְנָה
יְקָרָה כְּזוֹ, וְכִשְׂזִכִּיתִי לְשִׁמְעַ אֶת הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה
רַקֵּדְתִּי מִמֶּשׁ מְרַב שְׂמִיחָה, כִּי לֹא הָיָה יוֹם שֶׁלֹּא
הִתְפַּלֵּלְתִּי בְּעִבוּרְכֶם, כְּאֲשֶׁר יַעֲדֵד עָלֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵךְ מַג, מִכְתָּב ז' תַּכְד, י"ז בְּאָב תַּשְׁמ"ה)

אני מבטיח לך: "תינוק בריא ושלם!"

"מי אמר שרק בעבר ארעו נסים?" - במשפט זה פותחת גברת ריקי עמוס מיבנאל את ספורה האישי.

"זכיתי לגס אִמתי בזכות הצדיק מוהרא"ש. לפני כארבע וחצי שנים, כשהייתי בחדש החמישי להריוני עברתי בדיקת 'אולטרא - סאונד' שגרתית ואז התברר כי יש לעבר נקדה אדמה בלב. הפניתי לבדיקת 'אקו לב' להמשר ברור מעמיק, והרגשתי מפחדת ובודדה.

"מי יתן לי עצה? מהיכן תבוא הישועה?" - הרהרתי לעצמי.

בהזדמנות הראשונה שמוהרא"ש הגיע ליבנאל, החלטתי להכנס אליו במוצאי שבת בעת קבלת הקהל ולהתייעץ אתו בנוגע לתוצאות הבדיקות.

הגשתי לפני הצדיק את הטפסים הרפואיים ואת ממצאי הבדיקות והוספתי בעל פה את דעתם של הרופאים בענין. הצדיק עין במסמכים ולפתע הניף את ידו ואמר נחרצות: "אין לו כלום!"

אני מבטיח לך: "יולד לך תינוק בריא ושלם!"

רק ראי לצית אותי ותסעי מחר בבקר לבית החולים 'לניאדו' בנתניה.

"מה?" - שאלתי המומה ומבלבלת - "מה הפרוש? הרי הצדיק אמר הרגע שהכל בסדר?!"

מוהרא"ש חזר ואמר: "אין לו כלום!!!"

אני הבטחתי לך שיולד לך תינוק בריא ושלם! רק ראי לצית

אותי ותסעי מחר בבקר לבית החולים...
 ואל תראי להם את הטפסים הללו.
 הייתי מבבלבלת מאד, כי באמת לא הבנתי כלום, רגשות רבים
 הציפו את לבי... ופרצתי בבכי.
 יצאתי מחדרו של הצדיק ולארכך כל הדרך לביתי הטרידו אותי
 מחשבות מצערות.

מה היתה פונתו של הצדיק? האם יש לתינוק בעיה או לא?
 ואם אין, אז מדוע לנסע לבית החולים? ואם אצטרף לנסע לבית
 החולים מי ישאר לשמר על שלשת ילדי הקטנים בבית? שיהי
 באותה תקופה שזה בעלי בחוץ לארץ.
 וגם הפנייה לבית החולים לא היתה לי...

תוף כדי שאני בוכה ומבלבלת ממחשבות מטרידות מצלצל
 הטלפון. מעברו השני של הקו - המשב"ק של הצדיק, ר' אברהם
 ברדוגו:

"שלום גברת עמוס, מוהרא"ש מבקש לדבר אתך...
 הצדיק נמצא באמצע קבלת קהל אף הוא עצר את הכל כי יצאת
 מחדרו בוכה והוא מבקש שוב להרגיעך".
 מרב התרגשות התחלתי שוב לבכות. דמעות חנקו את גרוני
 ולא יכלתי לדבר.

מוהרא"ש מממש ברחמנות של אבא התחיל לדבר על לבי ואמר:

"ריקי, למה את בוכה?"

בבקשה תהיי רגועה!!!

הרי הבטחתי לך שיגלד לך תינוק בריא ושלם!

רק בקשתי שתציתי אותי ותסעי לבית חולים כבר מחר בבקר".
 בכל מלה של הצדיק, ובטון דבריו הרגשתי את הרחמנות שלו
 כלפי, את הדאגה לשלומי. הבנתי שמוהרא"ש מתפלל עלי,
 שומר עלי, הוא אתי ומלנה אותי. אני לא לבד!".

בסיום השיחה, המשב"ק הנחה אותי שמחר בבקר אלך לרופאה
 ואמר לה שכואבת לי הבטן על מנת לקבל הפנייה לבית החולים.
 למחרת בבקר נגשתי אל הרופאה.

"לצערי ישנה כעת סכנה מוחשית לעבר מפני שישנם צירים
 סמויים. עליך לגשת בדחיפות לחדר מיון" - אמרה הרופאה
 ונתנה לי הפנייה לבית חולים.

באותם הרגעים הבנתי מה הייתה פונתו של הצדיק ועד כמה
 ראיתו למרחוק. הייתי שרויה בחרדה עמקה ושתפתי חברה
 טובה במה שעובר עלי. זו דאגה שאשה בעלת חסד מיבנאל
 תסיע אותי לבית החולים 'לניאדו', כפי שבקש הצדיק.

בבית החולים נבדקתי ביסודיות וטפלתי כראוי ובלילה כבר
 שחררתי לביתי עם הנחיות ברורות של הרופאים שיש צרף
 בשמירת הריון ובמנוחה מרבה...

כששמע הצדיק שחזרתי לביתי, בקש שאבוא אליו. הצדיק
 התענין במצבי הרפואי:

"שחררו אותך? איך את מרגישה?"

"תודה לצדיק אני בסדר, ברוך ה',

אך מה עם הלב של העבר האם להמשיך ולעשות עוד בדיקות...?
 - שאלתי.

וּמוֹהֲרָא"ש עָנָה:

"אֵל תִּפְחָדִי, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לָךְ שְׁיִנְלַד לָךְ תִּינּוֹק בְּרִיא וְשָׁלֵם!"

אֲנִי מִבְקֵשׁ שְׁתַּנוּחִי כְּמָה שְׁיִוְתֵר.

וְכָךְ, לְאַחַר תִּשְׁעָה חֳדָשִׁים מְלֵאִים שֶׁל הַרְיוֹן, נוֹלַד אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה בְּרִיא וְשָׁלֵם כְּפִי שֶׁהַבְּטִיחַ הַצְּדִיק.

סְפוּר לְדָתוֹ גַּם הוּא נִס בְּפָנָי עֲצָמוּ. בְּזִמְנֵי הַלְדָּה אֱלִיעֶזֶר שָׁלְנוּ פָּרָק אֶת הַכֶּתֶף, גַּם חָבַל הַטְּבוּר נִכְרַף סָבִיב צָנָאוּ וּסָבִיב רָגְלוֹ. מִכָּל הַסְּבוּכִים הָאֵלוֹ נוֹשְׁעָתִי וְהֵבֵן נוֹלַד בְּשִׁעָה טוֹבָה.

בְּבִדְיוֹת שְׁנַעְשׂוּ לוֹ מִיַּד לְאַחַר הַלְדָּה - אָמְרוּ הַרוֹפְאִים שְׁיִשׁ לְתִינּוֹק מִשְׁהוּ בְּלֵב וְהוּא צָרִיף לְהִשָּׂאֵר לְמַעַקְבָּ...
 הַרְמָתִי עֵינַי לְשָׁמַיִם, וְאָמַרְתִּי: "אֲבָא!!! מוֹהֲרָא"ש!!! הֵייתָ אֶתִּי בְּמִשְׁךָ כָּל הַהַרְיוֹן, הַבְּטַחְתָּ שְׁיִנְלַד לִי תִינּוֹק בְּרִיא וְשָׁלֵם. אָנָּה, עֶזֶר לִי גַם עַכְשָׁיו..."

כְּעֶבּוֹר זְמַן קָצֵר שׁוֹב נִבְדָּקְתִּי אַף הַפְּעַם הַבְּדִיקוֹת יֵצְאוּ תִקְיֹנוֹת לְחִלוּטִיּוֹ. הַכָּל נֶעְלַם וְשִׁחְרַרְתִּי הַבִּיטָה כְּשִׁדְמָעוֹת שֶׁל שְׁמַחָה בְּעֵינַי.

כָּךְ זְכִיתִי, בְּזָכוֹת אֲמוּנַת חַכְמִים לְהַכְנִיֵס אֶת הַצְּדִיק אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה לְבֵיתִי בְּרִיא וְשָׁלֵם!

רִבְקָה (רִיקִי) עֲמוּס - יִבְנְאֵל:

rikiamos12@icloud.com

לֹא אֲבַדְנוּ יְהוָה - קִבְּלָנוּ יְהוָה

"תִּשַׁע שָׁנִים קָשׁוֹת וּמְרִירוֹת עָבְרוּ עָלֵינוּ" - בְּמִשְׁפָּט רוּוֵי צַעַר זֶה, פּוֹתַחַת יַעַל אֶת סְפוּרָה הָאִישִׁי.

תִּאָּרוּ לְעִצְמָכֶם מָה מְרַגֵּשָׁה בַחֹרֶה רוֹקָה בְּהִגְיָעָה לְגִיל אַרְבָּעִים וְאַיִנָּה נִשְׂאֵת, תִּדְמִינִי לְעִצְמָכֶם כַּמָּה סָבֵל וְצַעַר עָבַר יְהוּדֵי שְׁהִיָּה נִשׁוּי שָׁנִים רַבּוֹת, וְלִמְרוֹת כָּל הַטְּפוּלִים שֶׁעָשׂוּ הוּא וְאִשְׁתּוֹ, לֹא זָכוּ לִפְרֵי בָטָן וּבַעֲקוּבוֹת כִּי הֵם מִתְגַּרְשִׁים וְהִבִּית מִתְפָּרָק...

עֲכָשׁוּ תוֹכְלוּ לְהִבִּין מָה עָבַר עָלַי כְּשֶׁהִיִּיתִי רוֹקָה מִבְּגָרַת בַּת אַרְבָּעִים וּמָה עָבַר עָלַי בֶּן זוּגִי, גְּרוּשׁ לְשַׁעֲבַר לְלֹא יְלָדִים. רְצִינִי כָּל כִּי לְהִיּוֹת הוֹרִים מְאֻשְׁרִים, רְצִינִי לְזִכּוֹת לִפְרֵי בָטָן מִשְׁלָנוּ שִׁירְפָּא לָנוּ אֶת כָּל פְּצָעֵי הַלֵּב.

צַפִּינוּ, יַחֲלָנוּ הַתְּפַלְלָנוּ וְעָבְרָנוּ טְפוּלֵי פְרִיּוֹן קָשִׁים בְּמִשְׁךָ תִּשַׁע שָׁנִים. קוִינִי שְׂאוּלֵי הַפַּעַם הָאֵשֶׁר יִגִּיעַ אֵלַינִי, אוּלֵי ה' יַעֲשֶׂה לָנוּ נִס וְנִשְׁע. אִךְ הַיְשׁוּעָה הִיְתָה מֵאִתְּנוּ וְהִלָּאָה.

כְּשֶׁשָּׂמַעְתִּי מֵאַחַת מִיִּדּוֹתַי עַל סְגֻלָּתוֹ שֶׁל 'מְקוּהַ מְלָכָה' בִּיבְנָאֵל, הִגַּעְנוּ בְּעָלֵי וְאֲנִי לְמִקּוֹם. טְבַלְתִּי בְּמִקְנָה זֶה, וְאַחַר עָלִינוּ שְׁנִינוּ לְצִיּוֹן הַצַּדִּיק, שֶׁם הַתְּפַלְלָנוּ, קָרָאנוּ תְהִלִּים וְגַם 'תִּקּוֹן הַכְּלָלִי'.

כְּשֶׁבִקְשָׁנוּ לְחַזֵּר הַבִּיטָה הַבְּחִנְתִּי כִּי אֶחָד מִהַעֲגִילִים שְׁהִיוּ עַל אֲזִנֵּי נַעֲלָם. חִפְּשָׁנוּ וְלֹא מְצָאנוּ. הִיָּה זֶה עֲגִיל שֶׁקִּבַּלְתִּי בְיוֹם חֲתֻנָּתִי מִבְּעָלִי, עֲגִיל יָקָר מְאֹד, הִיְתָה בּוֹ פְּנִינָה מְעֻטָּרַת בְּיְהוָה רַבִּים...

קִבְּלָנוּ דִּין שְׁמִים בְּאַהֲבָה וְחִזְרָנוּ לְבֵיתֵנוּ שֶׁבְּדָרוֹם.

באותו חֶדֶשׁ עָבְרָנוּ שׁוֹב טָפוֹל פְּרִיּוֹן וּבְרוּךְ ה' הַטָּפוֹל הַצָּלִיחַ...
 זְכִיתִי לְלָדֵת בְּגִיל אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה (בְּעוֹד בְּעֵלֵי בֶן חֲמִשִּׁים וְשָׁלֹשׁ) בֶּן
 בְּרִיא וְשָׁלֵם. הָאִשָּׁר הַצִּיף אֶת לְבָנוּ. ה' פָּצָה אֶת בְּעֵלֵי וְאוֹתֵי
 בְּמִתְנָה גְדוֹלָה. מִתְנָה שֶׁהֲרוּפָא הַבְּכִיר בְּבֵית הַחֹלִים הִדְסָה עֵין
 פָּרָם שֶׁטָּפַל בְּנוֹ הַגְּדִיר אוֹתָהּ: "נִס עֲלָאֵי"...

זְכִינוּ לְהִגִּיעַ לְצִיּוֹן הַצַּדִּיק בְּיַבְנָאֵל, בְּחַל הַמוֹעֵד סְפוֹת תִּשְׁעֵי"ח
 פְּדֵי לְהוֹדוֹת לְבוֹרָא עוֹלָם וְגַם לְמוֹהֲרָא"ש עַל הַמִּתְנָה הַנִּפְלְאָה
 שֶׁקָּבְלָנוּ.

הַיּוֹם כְּשֶׁאֲנִי מַחְבֶּקֶת אֶת בְּנֵי שְׁהוּא אֲשָׁרֵי וּמִשׁוֹשׁ חַיִּי, אֲנִי
 נִזְכָּרֶת בְּאוֹתוֹ לִילָה שֶׁהֵינּוּ בְּצִיּוֹן הַצַּדִּיק קָרָאנוּ תְּהִלִּים וְתִקְוֹן
 הַכְּלָלִי וְגַם בְּעִגְלֵי הַיָּקָר שֶׁנֶּעְלָם..."

כְּשֶׁאֲנִי מִזְכִּירָה לְבְּעֵלֵי שֶׁאֲבַדְנוּ אֶת עִגְלֵי הַיְהוּדִים, הוּא צוֹחֵק
 וְאוֹמֵר:

"לֹא אֲבַדְנוּ יְהוּדִים... קָבְלָנוּ יְהוּדִים..."

הַסּוֹד אֵיךְ שֶׁאֲנִי עוֹבֵר אֶת הַחַיִּים... הָאֲמוּנָה
 שְׁלִי בּוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חֲזָקָה, וְכָל מִשְׁבֵּר וְגַל שָׂרָק
 עוֹבֵר עָלַי אֲנִי בּוֹרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 כִּי רַק הוּא הַפְּתֹכֶת אֲשֶׁר אֵלָיו יֵשׁ לְבָרַח.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרָךְ קִנְיָה, ב' תתקלז, תמוז תשס"ז)

הַבְּטָחַת הַצְּדִיק הַתְּקִימָה בַּמְּלֵאָה

נְחֵמָה בְּנוֹ חַיִּים מְחַדְרָה, מְסַפְּרַת לָנוּ עַל גֵּס הַיִּשׁוּעָה שְׁאַרְעָ לָהּ,
בְּמִקְוֵה מְלֶכָה' בְּיַבְנָאל:

"לְאַחַר מְסַפֵּר חֲדָשִׁים שֶׁל צְפִיָּה לְהַפְקִיד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, הַתְּבַרֵּר
לִי שְׂאֵכֵן אֲנִי בְּהַרְיוֹן. בְּשָׁבוּעַ הַתְּשִׁיעִי הַלְכָתִי לְבְּדִיקָה שֶׁגָּרַתִּית
אֲצֵל הַרוֹפֵאָה מִטַּעַם קַפַּת הַחוֹלִים, וְזוֹ קִבְעָה בְּנִחְרָצוֹת:
"הַדְּפֵק שֶׁל הָעֶבֶר אִטִּי מְאֹד, לֹא נִרְאָה שֶׁהָעֶבֶר יִשְׁרֹד וְעֵלְיךְ
לְבַצֵּעַ הַפְּלֵה!!!".

אֲנִי, כְּמוּבֵן, הַתְּקַשְׁיִתִּי לְקַבֵּל אֶת דַּעְתָּה שֶׁל הַרוֹפֵאָה, וּבִקְשָׁתִי חֲנוּת
דַּעַת שֶׁל רוֹפֵאָה מְמַחִית נוֹסֶפֶת. כְּעֹבֹר שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת נִבְדַּקְתִּי
שׁוֹב וְהַפַּעַם הַתְּבַרֵּר שֵׁישׁ בְּרָחִם שֶׁק הַרְיוֹן אֵךְ לְלֹא עֶבֶר...
וְהַרוֹפֵאִים... הַרוֹפֵאִים טַעֲנוּ:

"בְּטֶכְנִיקוֹת הָעוֹמְדוֹת לְרִשׁוּתָנוּ אֲנוּ יְכוּלִים לְנַקוֹת אֶת הַרְחָם,
וְלְהַחְזִיר אוֹתוֹ לְקַדְמוֹתוֹ... אֵךְ תִּדְעִי לָךְ גְּבַרְת בְּנוֹ חַיִּים - בְּעֵתִיד
לֹא תוּכְלִי לְהַתְּעַבֵּר יוֹתֵר בְּמַדָּה וְלֹא תִנְקִי אֶת הַרְחָם עִכְשָׁו..."

אֲחִסּוֹךְ לָכֶם אֶת דְּבָרֵי הַהֶבֶל וְהַכְּפִירָה שְׁאַמְרוּ בְּאוֹתוֹ מִעַמֵּד –
הַצְּנוֹת הַרְפוּאִי – וְאִמְרָ לָכֶם שֶׁכֻּלְּוֹ וְכֻלְּוֹ לֹא הִטִּיתִי אֵזֶן לְדְבָרֵיהֶם.
הַחֲלָטִיתִי לְהַעֲזֹר בְּרַפּוּאָה אֶלְטֶרְנָטִיבִית, כְּגוֹן: דְּקוֹר סִינִי וְצִמְחֵי
מִרְפָּא סִינִים. כְּעֹבֹר זְמַן שׁוֹב נִבְדַּקְתִּי וְהַתְּבַרֵּר שֶׁהַרְחָם הַתְּנַקָּה
לְגַמְרֵי וְחֹזֵר לְתַפְקוּדוֹ הַרְגִּיל.

שְׁמַחְתִּי הִיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהוֹדִיתִי לָהּ עַל כָּךְ.

מִנִּי אַז, רְצִיתִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּהַרְיוֹן, הַתְּפַלְלָתִי רַבּוֹת, קִבְּלָתִי
עַל עֲצָמֵי קִבְּלוֹת שׁוֹנוֹת, אֵךְ הַיִּשׁוּעָה בּוֹשָׁשָׁה לְבוֹא. הַחֲלָטִיתִי

להגיע ולטבל ב'מקוה מלכה' ביבנאל, לאחר ששמעתי רבות על הבטחתו הגדולה של הצדיק אשר הבטיח שהמקום מסגל לפקידת נשים, לכל אשה שתבוא לטבל ויש לה אמונת חכמים בכך.

הגעתי למקום חרף כל הקשיים: המרחק הגדול מביתי ליבנאל ועוד קשיים טכניים אחרים, אך הכל התגמד לעמת רצוני העז לחבק בן. בקיץ תשע"ו הגעתי למקום במסירות נפש גדולה מאד, גליתי מקוה מדהים ביפיו, ומשלם מבחינת האסתטיקה והנקיון, ומעל הכל האדיבות והיחס הנפלא של הבלניות.

לאחר הטבילה עליתי לציון של הצדיק מוהרא"ש ורעייתו הרבנית המנוחה ע"ה ובקשתי הרבה שאזכה להריון תקין, ולילד בריא ושלם, קראתי את ה'תקוה הפללי', וחזרתי הבייתה עם תקוה בלב שתפלוטי יתקבלו במרומים.

ברוך השם, באותו חדש נפקדתי, ולאחר שנבדקתי אצל הרופאה התברר שהכל תקין, והעבר בריא... כעבור תשעה חדשים, ביום כ"ה באדר תשע"ז ילדתי בלדה טבעית וקלה את בני ותודה לקל הכל עבר בשלום.

לבן קראנו אהרן נתן, אהרן כשמו של אבי ז"ל ונתן על שמו של רבי נתן תלמידו הגדול של רבי נחמן מברסקלב, זיע"א. זהו ספור הישועה שלי ב'מקוה מלכה'.

ברוך השם, עם המון אמונה ותקוה - הבטחת הצדיק התקימה במלאה.

נא לפרסם את ספורי זה למען זכוי הרבים" – מבקשת נחמה בסיום ספורי המדהים.

”וּתְרֵאוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת” - אָמַר הַתְּלָמִיד שֶׁל מוֹהֲרָא”ש

זֶהוּ סֵפֹר הָאֲשֶׁר שֶׁל בְּנֵי הַזּוּג כִּהֵן מִצְפַּת שְׁזָכוּ לְחֶבֶק אֶת בְּנֵם
שָׁמְעוּן, לְאַחַר אַרְבַּע שָׁנִים וְחֲצֵי שָׁל צְפִיָּה.

מִסְפָּר הָרַב כִּהֵן:

”עָבְרוּ עָלֵינוּ אַרְבַּע שָׁנִים וְחֲצֵי שָׁל הַמִּתְנַה לִילָדִים, הַקְּשִׁיִּים
בְּפָרְיוֹן הָיוּ רַבִּים אַף לְמְרוֹת זֹאת נִמְנַעְנוּ אֶשְׁתִּי וְאֲנִי מִלְּלַכַּת
לְרוֹפְאִים וְלַעֲשׂוֹת טְפוּלֵי פוּרִיּוֹת.

וְכִיצַד בָּכָל זֹאת זָכִינוּ לִישׁוּעָה?

פַּעַם בְּחֻדָּשׁ מִגִּיעַ לְבֵית הַמְדָרָשׁ שְׁלָנוּ בְּצַפַּת, הָרַב יְחֻזְקָאֵל
חֲלִילֵי שְׁלִיט”א תְּלָמִיד חָכֵם גָּדוֹל וְצָנוּעַ מִיבְנֵינָאֵל, מִתְּלָמִידֵי שֶׁל
מוֹהֲרָא”ש. אֲשֶׁר מוֹסֵר לָנוּ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב.
לְאַחַר הַשְּׁעוֹר שְׁמַרְנוּ עַל קֶשֶׁר טְלַפוּנֵי עִם הָרַב וְהַמְשַׁכְּנוּ לְקַבֵּל
מִמֶּנּוּ חֲזוּקִים וְעִצּוֹת בְּעִבּוּדַת ה’. כֶּף נִמְשָׁךְ הַקֶּשֶׁר הַמְחֻזָּק הַזֶּה
בֵּינֵינוּ בְּמִשְׁךְ שָׁנִים.

בְּאַחַד הַיָּמִים אָמַר לִי הָרַב חֲלִילֵי שְׁלִיט”א:

”תַּעֲשֶׂה כָּל הַשְּׁתַדְלוֹת וְתִבְיֵא אֶת אֶשְׁתְּךָ שֶׁתִּטְבַּל בַּמְקוֹה
בִּיבְנֵינָאֵל... זֶהוּ מְקוֹה הַמְסַגֵּל לִישׁוּעוֹת וְהַרְבֵּה נָשִׁים נִפְקְדוּ
בְּזָכוֹת מְקוֹה זֶה...”

בְּרָצוֹנֵי לְצִיָּן שָׂאֲשֵׁתוֹ שֶׁל הָרַב, גְּבֻרַת תְּקוּהַ חֲלִילֵי, הִיא הַבְּלָנִית
בַּמְקוֹה זֶה בִּיבְנֵינָאֵל - כֶּף שְׁבוּדָאֵי הָרַב שְׁלִיט”א מוֹדַע לְמִסְפָּרָן
הָעֵצוּם שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁנִּפְקְדוּ בְּזָכוֹת הַטְּבִילָה שָׁם.

הָרַב הוֹסִיף וְאָמַר: ”בְּעִזְרַת ה’, יִהְיֶה לָכֵם בּוֹ, תִּקְבְּלוּ עַל עֲצַמְכֶם

לקרא לבן שמעון, על שם התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי –
ותראו נסים ונפלאות...

קבלנו על עצמנו להגיע לטבילת מצוה במקום זה חרף כל
הקשיים הכרוכים בהגעה למקום ועל אף שאין לנו רכב פרטי
משלנו.

לאחר הטבילה הראשונה, הישועה טרם הגיעה. חדש לאחר
מכן, שוב הגיעה אשתי לטבל ב'מקוה מלכה', ברוף ה', ובסיעתא
דשמאי גדולה היא התעברה.

עבורנו לדת הבן נחשבת לנס גמור. זאת נכח הקשיים המרבים
שעברנו והרופאים שדחקו בנו לעשות טפולי פוריות וסרובנו
לעבר טפולים כי כף הנחה אותנו הרב שליט"א.

חרף כל הקשיים זכינו לחבק בן משלנו. בזכות 'מקוה מלכה'
יבנאל".

כף ה' יתברך, ישתבח שמו, מנהיג את העולם ועוזר להביא
ילדים לעולם על ידי ישועות גדולות.

תשובה ושמחה:

עקר התשובה לשכח את העבר לגמרי, ולא להתבלבל
ממנו, תעשי בכל פעם התחלה חדשה ועל ידי זה
תזכו שיקבלו תשובתך למעלה אצלו יתברך.

(אשר בנחל, כרף קנט' ג' תשכא, טבת תשס"ז)

שֵׁר הַתּוֹרָה הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל הָרַב קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א פָּסֵק: קְרָאוּ לְתִינוּק 'אַלְיֶעֶזֶר שְׁלֹמֹה'

שְׁמֵי יְהוּדִית, וּבְרָצוֹנִי לְסַפֵּר אֶת סְפֹר הַיִּשׁוּעָה שְׁלִי.

מִזֶּה מְסַפֵּר שְׁנַיִם אֲנִי מְקַרְבֵּת לְצַדִּיק מִיִּבְנָאֵל. בְּזִכּוֹתוֹ הִפְכֵתִי לַיהוּדִיָּה שׁוֹמֶרֶת תּוֹרָה וּמִצְוֹת. אִמַר בְּכִנּוֹת שְׁפָל מָה שֵׁישׁ לִי הַיּוֹם - הִפֵּל בְּזִכּוֹת הָעֲצוֹת הַמְּפֹלְאוֹת שְׁקַבְּלֵתִי מִמּוֹהֲרָא"ש, הַצַּדִּיק מִיִּבְנָאֵל.

זֶה הַחֵל בְּהִיּוֹתִי אֶשֶׁת עֲסָקִים רְנָקָה כָּבֵת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם מִבֵּית מְסַרְתִּי, אֲשֶׁר לְאַחַר מְסַפֵּר עֲסָקָאוֹת כּוֹשְׁלוֹת צְבָרְתִי חוֹבוֹת גְּדוֹלִים.

הִגַּעְתִּי אֶל הַצַּדִּיק לְרֵאשׁוֹנָה עַל מְנַת לְקַבֵּל בְּרָכָה שְׁאַצָּא מִהַחוֹבוֹת שְׁאִיִּמוּ לְמוֹטֵט אֶת הַקְּרִיָּה הָעֲסָקִית שְׁלִי.

הִיָּה זֶה מוֹצָאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ. הִגַּעְתִּי לִיִּבְנָאֵל, אֶל הַצַּדִּיק שֶׁלֹּא הִפְרַתִּיו קֹדֶם וּבִקְשָׁתִי בְּרָכָה לְפִרְנָסָה טוֹבָה. הַצַּדִּיק בִּרְוֹן אוֹתִי, עוֹדֵד אוֹתִי לְהִתְחַתֵּן וְאַף נָתַן לִי עֲצָה פִּיצַד אֲמַצָּא אֶת בֶּן זוּגִי הַרְאוּי.

בְּרוּךְ ה', נִשְׂאֵתִי לְבַעַל תְּשׁוּבָה נִפְלָא וּבַעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת.

מֵאִז, נִקְשַׁרְנוּ בְּעָלֵי וְאֲנִי לְצַדִּיק מִיִּבְנָאֵל, וּבְכָל צַעַד מִשְׁמַעוֹתִי בְּחִינּוֹ, אִם זֶה מִבְּחִינָה חֲמֵרִית כְּמוֹ פְתִיחַת עֵסֶק אוֹ רְכִישַׁת דִּירָה, וְאִם בְּקִשְׁיִים הַקְּשׁוּרִים בְּשָׁלוֹם בֵּית אוֹ פְרִיּוֹן, תְּמִיד נוֹעֲצָנוּ בּוֹ.

בְּרוּךְ ה', זְכִינּוּ לְסִיעָתָא דְשִׁמְיָא מִיַּחְדָּת. חֲשַׁנּוּ כִי "כָּל הַנוּטֵל עֲצָה מִהַזְּקָנִים - אִינוֹ נִכְשָׁל" וּבִפְרָט מִצַּדִּיק וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁר שֵׁם

לו למטרה בחייו לסייע לכל יהודי ויהודיה ברוחניות ובגשמיות. בכל פעם שהגענו לצדיק, גם בשעות הקטנות של הלילה, הוא קבל אותנו במאור פנים, הקשיב בסבלנות לשאלותינו, הדריך אותנו וברך אותנו מלב טהור ואוהב.

אשר רב היה מציף אותנו כל זמן שזכינו להתברך מפיו הטהור. הכל הלך למישרין, עד שלפני שנתים, בשנת תשע"ד נכנסנו בעלי ואני אל הצדיק ובקשנו ממנו ברכה לבן זכר...

אלא שהפעם, מוהרא"ש שנה ממנהגו וסרב לברך אותנו. "תהיו שמחים במה שיש לכם... יש לכם שלשה ילדים מתוקים ונפלאים, ברוך ה'. תודו לה' על כך".

הצדיק פנה אלי והוסיף: "לא כדאי עכשו שתלדי ילד נוסף, גם ההריון האחרון היה כרוך בקשיים מרבים ואת הרי מתקרבת כבר לגיל ארבעים... את מסכנת את חייך. ברוך ה' על מה שיש".

בהזדמנות אחרת הגענו שוב אל הצדיק ובקשנו שיברך אותנו שנזכה לבן נוסף.

הצדיק אמר: "לא כדאי לדחק את השעה... אסור לדחק את השעה..."

כעבור זמן, הגענו לצדיק ונכנסנו אליו בעת קבלת הקהל. בעלי התיעץ עמו בעניני עסקיו, בסיומה של ההתייעצות, אזרתי אמוץ ופניתי אל הצדיק:

"מוהרא"ש... תברך אותי בבן זכר".

הצדיק חיך ואמר:

"יְהִיֶה לָךְ, בְּעֶזְרַת ה', בּוֹן זְכוֹר... אֲבָל... לֹא עֲכָשׁוּ... לֹא עֲכָשׁוּ"...

מֵאִזּוּ הִגְעָנוּ אֶל הַצַּדִּיק מְסַפֵּר פְּעָמִים כְּדִי לְהַתִּיעֵץ עִמּוֹ בְּעֵינֵינוּ
הַעֲסָקִים וְחַנוּף הַיְלָדִים. אֲמַנְם, נַעֲנִינוּ בְּמֵאוֹר פְּנִים וּבְסִבְלָנוֹת
יְתָרָה, אַף כְּשֶׁבִקְשָׁתִי שׁוֹב שְׂאֵזְפָה לְבֹן זְכוֹר. הַצַּדִּיק הָיָה פְּשוּט
מִתְעַלֵּם מִבִּקְשָׁתִי...

בִּי"ז בְּשִׁבְטֵי תִשְׁעִ"ה, הִסְתַּלַּק הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל, מוֹרֵה דַרְכֵינוּ וְאוֹר
חַיֵּינוּ, לְשָׁמַי מְרוֹמִים.

חָלַל עֲצוּם נִפְעַר בְּחַיֵּינוּ, כְּמוֹ בְּחַיֵּיהֶם שֶׁל רַבִּים מְחַסִּדָיו:
מִי יִבְרַךְ אוֹתָנוּ? מִי יִיעֵץ לָנוּ?

וּמִי יִנַּחֵה אוֹתָנוּ בְּנִפְתּוּלֵי הַחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה?
צַעֲרֵנוּ הָיָה גָּדוֹל מִנְשָׂא.

הַתְּנַחֲמֵנוּ בְּכַף, שֶׁהַצַּדִּיק טָמוּן בְּבֵית הַחַיִּים בְּיִבְנָאֵל. נִסְעַתִּי
לְצִיּוֹנוּ וּבְכִיתִי בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ לַפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְזָכוֹת
הַצַּדִּיק אֵזְפָה לְהַבִּיא בּוֹן נוֹסֵף לְעוֹלָם וְשְׂאֵזְפָה שִׁיְהִיָּה צַדִּיק גָּדוֹל.
הִישׁוּעָה לֹא אֶחְרָה לְבוֹא... כְּעֵבוֹר חֹדֶשׁ יָמִים הַתְּבַשְׂרָתִי שְׂאֲנִי
בְּהַרְיוֹן. אֲלֹא שֶׁהַהַרְיוֹן לֹא הֶחֱזִיק מֵעַמֵּד וְכָךְ נִגְזַז הַחֲלוּם שְׁלִי
לְבֹן נוֹסֵף...

לֹא אֶמְרָתִי נוֹאֵשׁ. שׁוֹב הִגְעַתִּי לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּיִבְנָאֵל וְהַתְּפַלְלָתִי
שְׂאֵזְפָה לְבֹן זְכוֹר. לְאַחַר מִכּוֹן טְבַלְתִּי בְּמִקְוֵה מַלְכָה הַנִּמְצָא
בְּסוּמוֹף וַיְדוּעַ כְּמִסְגָּל לְפִקִּידַת עֲקָרוֹת. אֲמַנְם, בְּרוּךְ ה', זְכִיתִי
לְשַׁלְּשָׁה יְלָדִים בְּרִיאִים וְנִפְלְאִים, אֲלֹא שֶׁבְּאוֹתָהּ עֵת הָיִיתִי כְּכֹר
בְּגִיל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם, וּבְגִיל כְּזֶה הָרוֹפְאִים מְזַהֲרִים מֵאֵד מִפְּנֵי
הַרְיוֹן בַּר סָכוּן.

הַפְּעַם הִישׁוּעָה הִגִּיעָה וּבְגָדוֹל. זְכִיתִי לְהַתְּעַבֵּר לְאַחַר חֹדֶשִׁים

מֵהַטְּבִילָה וְכַעֲבוֹר תִּשְׁעָה חֲדָשֵׁי הַרְיוֹן תִּקְיִנִּים יִלְדֹתִי לְלֹא קִשְׁיִים בֶּן בְּרִיא וְשָׁלֵם.

זְכִינוּ שֶׁשָׁר הַתּוֹרָה, הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הָרַב חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א יִשְׁמַשׁ כְּסַנְדֵּק לְתִינוּק. יְדוּעַ עַד כְּמָה מוֹהֲרָא"ש הָיָה מִחֻבּב וּמוֹקִיר אֶת הַגָּאוֹן רַבֵּי חַיִּים יַבְלַחט"א וְהָיָה מְבַקֵּשׁ מִתְלַמְּיָדוֹ וּמְשׁוּמְעֵי לְקַחוּ לְקַבֵּל בְּרָכוֹת מִמֶּנּוּ וּלְהַזְמִינוּ שֶׁיִּשְׁמַשׁ כְּסַנְדֵּק בְּבֵרִית.

לְגַבֵּי בְּחִירַת שֵׁם לְתִינוּק הָיוּ לָנוּ הַתְּלַבְּטוֹת רַבּוֹת. הִחְלַטְנוּ לְכַתּוֹב בְּקִצְרָה אֶת סְפוֹר יִלְדַת הַתִּינוּק עַל הַדָּף וּלְהֵרְאוֹת אֶת הַכְּתוּב לְרַב קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א. הוֹסַפְנוּ בְּשׁוּלֵי הַדָּף אֶת שְׁלֹשֶׁת הַשְּׁמוֹת שֶׁאָנוּ מִתְּלַבְּטִים בֵּינֵיהֶם.

יְהוּדָה שְׁלֵמָה, אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה, מִיכָאֵל נְסִים.

הַגַּר"ח שְׁלִיט"א קָרָא אֶת הַסְּפוֹר, עֵינַי בְּשְׁלֹשֶׁת הַשְּׁמוֹת וְאָמַר:
"הַשֵּׁם שְׁלוֹ יְהִי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה..."

בְּעֲלֵי כְּתַב פָּתַק לְרַב: "אֲבָל הָאֵמָא שֶׁל הַתִּינוּק מְאֹד אוֹהֶבֶת אֶת הַשֵּׁם מִיכָאֵל נְסִים וְרוֹצָה לְבַחֵר בּוֹ".

הַגַּר"ח שְׁלִיט"א הִצְבִּיעַ עַל הַשֵּׁם "אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה" וְהַכְרִיז:
"הַשֵּׁם שְׁלוֹ אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה".

כִּף בְּרוּךְ ד' זְכִינוּ לְיִשׁוּעָה הַגָּדוֹלָה, נוֹלַד לָנוּ בֶּן בְּרִיא וְשָׁלֵם לְמֵרוֹת גִּילֵי הַמַּתְקָדִם (אֲרַבְעִים וּשְׁתַּיִם!), זְכִינוּ שֶׁשָׁר הַתּוֹרָה יִשְׁמַשׁ בְּבֵרִית כְּסַנְדֵּק וּמַעַל הַכֹּל זְכִינוּ לְקַרְא לוֹ אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה עַל שֵׁם הַצְּדִיק מִיבְּנָאֵל.

כְּמָה אָנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לַה' שְׁמוֹרֶשֶׁתוֹ הַרוֹחֲנִית שֶׁל הַצְּדִיק קִיָּמַת וּמִשְׁפִּיעָה עָלֵינוּ שְׁפַע גָּדוֹל. מוֹרְשָׁה רוֹחֲנִית עֲנֻקִית זֹאת,

כּוֹלֵלֹת: סְפָרִים וְקוּנְטְרָסִים בְּכָל מְקֻצְעוֹת הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת,
 'מְקוּהַ מְלֶכָה' הַמְסַגֵּל לְפִקִּידַת עֲקֵרוֹת וְהִצִּיּוֹן שֶׁל הַצַּדִּיק
 שְׁאֵפֶשֶׁר לְזָכוֹת בּוֹ לְכָל הַיְשׁוּעוֹת וּבִפְרָט בְּעֲנִין שְׂדוּף לְרִנָּקִים
 וּלְרִנָּקוֹת.

קְרִיאַת תְּהֵלִים:

נָא וְנָא רְאֵי לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהֵלִים" שְׂזָה
 מְסַגֵּל לְהַמְשִׁיף כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְהַרְפּוּאוֹת בְּבֵית
 וְאִם הַנָּשִׁים הָיוּ יוֹדְעוֹת מָה כַּח שֶׁל הַתְּהֵלִים שֶׁהֵן
 אוֹמְרוֹת הָיוּ מְתַחַזְקוֹת מְאֹד מְאֹד לְהַתְמִיד בָּזָה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֶף קֶסֶב, מִכְתָּב ד' תרנ"ו, סִינּוֹ תשס"ז)

אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂזוֹכָה לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהֵלִים'
 כִּי סֵפֶר הַתְּהֵלִים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים לְשִׁבְעַת
 יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהֵלִים יְכוּלִים
 לְרַאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֶף קֶסוֹ מִכְתָּב ה' תת"ד, כְּסֵלוֹ תשס"ח)

"תוך שבועים התבשרתי שאני בהריון"...

"ברוך ה', זכני ה' ללדת תאומים בנים" - פותחת אורטל את ספורה האישי - "מאז הלידה עברו שבע שנים ולמרות כל רצוננו והשתדלותנו לא זכינו לפרי בטן. הפתרון לא נראה באפק והחלטנו בעלי ואני להתחיל בטפולי פוריות. הדבר היה כרוך בבדיקות רפואיות מקיפות וכמוכן בהוצאות כספיות גבוהות ובכחות נפש עצומים.

כשבועים לפני תחלת הטפול הראשון, נחשפנו לספורי ישועות אודות 'מקוה מלכה'. באמצעות פורום הנשים "עולם של טהרה", הנותן תמיכה ומענה לקבוצת נשים בכל ענייני הטהרה, קבלתי ספורי ישועות על 'מקוה מלכה' וכן המלצות מנשים שראו ישועות במקום.

הבנתי שהמקוה נבנה במסירות נפש גדולה מאד ומשום כך סגלתו הרבה לפריון. הדברים שנאמרו שם נגעו מאד ללבי, מפני שגם אנחנו, שמרנו על מצות הטהרה במסירות נפש גדולה, למרות כל הקשיים שנערמו בדרךנו. 'אם כך' אמרתי לעצמי - 'הסגלה הזו ממש מדברת אלינו, שכן גם המקוה נבנה במסירות נפש וגם אצלנו הייתה מסירות נפש גדולה ומזה יצאו רק פרות טובים'...

הגענו ליבנאל על מנת לטבל במקוה. הייתה זו חנייה רוחנית עלאית. המקום מעצב בטוב טעם ומטפח מאד. הבלניות אדיבות ומשרות רגע ונעימות לכל הבאות בשערי המקום. תוך שבועים בלבד התבשרתי בבשורה המשמחת:

"אני בהריון!!!"

שִׁמְחַתְנוּ בְּקַעֲהַ שְׁחָקִים וְהֵינּוּ מְאֹשְׁרִים. כְּמוֹכֵן, שְׁלֹא הִצְרַכְנוּ לְעֵבֵר אֶת הַטְּפוּל הַרְפוּאִי וּבִטְלָנוּ מִיַּד אֶת הַתּוֹר.

הַיּוֹם, בְּרוּךְ ה', אֲנִי כְּבֹר לְאַחַר הַלְדָּה, חוֹבֶקֶת בַּת קִטְנָה וּמִתְנוּקָה, שִׁחֲפִינוּ לָהּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן.

חֲשִׁיתִי צָרָךְ לְסַפֵּר אֶת סְפוּר הַיִּשׁוּעָה שְׁלִי, מֵאַחַר וְחוּתִי קִשְׁיִים גְּדוּלִים וּמְרִירוֹת רַבָּה בַּתְּקוּפָה בְּהַ הַמִּתְנַתִּי לְפָרִי בְּטוֹן. זְכוּרֵנִי, שְׁכַל סְפוּר יִשׁוּעָה שְׁשִׁמְעֵתִי אֹדוֹת 'מִקּוּהַ מְלֶכָה' בְּיַבְנָאֵל הִיא מִחֲזֶק, מְעוֹדֵד וְנוֹסֵף בִּי תִקְוָה שְׁגַם אֲנִי יְכוּלָה שׁוֹב לְהָרוֹת... וְאֶכֶן זְכִיתִי...

תִּקְוַתִּי הַגְּדוּלָה, שְׁסְפוּרֵי זֶה יְפִיחַ תִּקְוָה בְּנָשִׁים נוֹסְפוֹת שְׁיִזְכּוּ גַם הֵן לַיִּשׁוּעָה בְּקִרְוֵב. רַק צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּזֶה וּלְמַסֵּר אֶת הַנְּפֶשׁ עַל כֶּף.

אֲנִי תַמִּיד אֹמֵר לְהוֹלִיד יְלָדִים זֹז זְכוּת, אֲבָל לְקַבֵּל נַחַת מֵהֶם – זֹז זְכוּת שְׁנִיָּה!

(אֲשֶׁר בַּנַּחַל, כְּרָךְ קִסֵּד, מִכְּתָב ה' כִּכּו, אֲב תִשְׁס"ז)

דְּבַר אֶחָד אֲנִי יְכוּל לְהַתְּפָאֵר לְפָנֶיכֶם וְכֵן לְפָנֵי בֵּית דִּין שֶׁל מְעַלָּה, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, לֹא הוֹלְכֵתִי אֶתְכֶם שׁוֹלָל, אֶלָּא כָּל זְמַן שְׁאַתֶּם אוֹחֲזִים עִמִּי אַתֶּם לוֹקֵטִים טוֹב אֲמַתִּי וְנִצָּחִי.

(אֲשֶׁר בַּנַּחַל, כְּרָךְ קִנֵּב, מִכְּתָב א' תִשְׁע"ז, תִשְׁס"ז)

שְׁלוֹם!

קָרָאנוּ אֶת סִפְרֵךְ "וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן", מֵאֵד הַתְּרַגְּשָׁנוּ וְהַתְּחַזְּקֵנוּ מֵהַסְּפֹרִים הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר, וְרָצִיתִי לְשַׁתֵּף אוֹתְךָ בְּסִפּוֹר שֶׁהִיא לְבַעֲלֵי וְלִי עִם הַצְּדִיק:

"בַּעֲלֵי וְאֲנִי נִקְרָאִים 'הַשְּׂדוּף שֶׁל הַצְּדִיק' הוּא זֶה אֲשֶׁר שְׂדוּף בֵּינֵינוּ. זְכִינוּ לְבִרְכָתוֹ וְלִתְמִיכָתוֹ לְאַרְךָ כָּל שְׁלֹבֵי הַשְּׂדוּף עַד לְיוֹם הַחֲתֻנָּה. הַחֲתֻנָּה הִיְתָה בְּשָׁנַת תִּשְׁעֵ"א וּמֵאֵד רָצִינוּ שֶׁהַצְּדִיק יִשְׁתַּתֵּף וְיִטַּל חֶלֶק בְּשִׂמְחַתְנוּ אַךְ הַדְּבָר נִבְצַר מִמֶּנּוּ.

כַּחֲדָשׁ וְחִצֵּי לְאַחַר הַנְּשׂוּאִין נִכְנַסְנוּ אֶל הַצְּדִיק בְּעֵת קְבֻלַּת הַקְּהָל, כְּדֵי לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ בְּרִכָּה לְחַיֵּי נְשׂוּאִין מְאֻשְׁרִים.

הַצְּדִיק שָׁמַח מְאֹד לְפָגַשׁ אוֹתְנוּ, וְשָׁאַל: "מָה רָצוֹנְכֶם?"

אָמַרְנוּ: "שֶׁהַצְּדִיק יְבַרֵךְ אוֹתְנוּ בְּבִרְכַת 'מִזֶּל טוֹב'. כְּפֻנְתָנוּ הִיְתָה, עַל הַחֲתֻנָּה שֶׁלֹּא זְכִינוּ שֶׁהַצְּדִיק יִשְׁתַּתֵּף בָּהּ.

מוֹהֲרָא"ש עָנָה: "מִזֶּל טוֹב!!!"

וּמִיָּד שָׁאַל אֶת בַּעֲלֵי: "בְּאִיזָה חֲדָשׁ הִיא?"...

בַּעֲלֵי וְאֲנִי הִפְתַּעְנוּ, הִסְתַּכַּלְנוּ אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וּבִתְדַהְמָה, בְּלֵב חֶשְׁבֵנוּ, וְכִי הַצְּדִיק לֹא יוֹדֵעַ שְׂאֵנוּ זֹוג צְעִיר שֶׁהִתְחַתֵּן רַק לְפָנָי חֲדָשׁ וְחִצֵּי?...

עָנִיתִי לְצְדִיק בְּמִבּוֹכָה: "לֹא... לֹא... הַצְּדִיק אָנוּ מְבַקְשִׁים בְּרִכָּה עַל הַחֲתֻנָּה שֶׁהִתְחַתְּנוּ... שְׁנֵהִיָּה זֹוג מְאֻשְׁרִים בְּיַחַד"...

הַצְּדִיק חִיָּף וְאָמַר:

"נו... בְּאִיזָה חֲדָשׁ הִיא?"...

מִשְׁרָאָה שֶׁלֹּא עָנִינוּ הוֹסִיף וְאָמַר: "נו... נו... שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

יֵעָזֵר וּתְבַשְׂרוּ לִי תַמִּיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת..."

יֵצְאוּנוּ מִחֲדָרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק מִפְתָּעִים מִדְּבָרָיו וְהַמְשַׁכְּנוּ בְּשִׁגְרַת הַחַיִּים. כִּי כֹּף לְמַדּוֹ אוֹתָנוּ שֶׁלֹּא מִקְשִׁים קִשְׁיוֹת עַל הַצַּדִּיק. מִסֵּפֶר יָמִים לְאַחַר מָכּוֹן, יֵצְאֵתִי לְעֶרֶךְ קִנְיֹת ב' סוּפֵר יִבְנֵאל', הִנֵּה זֶה יוֹם קִיֻּצֵי חֵם וְלוֹהֵט. בְּדֶרֶךְ ל' סוּפֵר' הַתִּיבְשָׁתִי מִחֲמַת הַשָּׂרֵב וְהַתְּעַלְפָּתִי. הַפְּנִיתִי לְבֵית הַחוֹלִים "פּוּרִיָּה" לְקַבֵּל עֲרוּי שֶׁל נוֹזְלִים.

אַחֲרֵי מִסְפֵּר שָׁעוֹת שֶׁל אֲשָׁפוּז וּבְדִיקוֹת יְסוּדִיּוֹת, הִגִּיעַ הַרוּפֵא הַבּוֹדֵק וְהוֹדִיעַ:

"מִזֶּל טוֹב... זֹג צָעִיר... אַתֶּם בְּדֶרֶךְ לְהִיּוֹת אֲבָא וְאֵמָא..."

בְּעָלִי שֵׁיִשֵּׁב כָּל הָעֵת לִיד מִטָּתִי וְאֲנִי הַחּוֹרְנוֹ כְּמוֹ סִיד... "בְּדֶרֶךְ לְהִיּוֹת אֲבָא וְאֵמָא" ... מָה, אֲנִי בְּהֶרְיוֹן? מֵהֲרַתִּי לְשִׁתּוֹת מִיָּם כְּדִי לֹא לְהַתְּעַלֵּף בְּשֵׁנִית..."

אֲנִי בְּהֶרְיוֹן !!! אֲנִי בְּהֶרְיוֹן !!! - מְלַמְלֵתִי לְעֲצָמֵי בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת רַבָּה.

עֲכָשׁוּ הִבְנוּ אֶת דְּבוּרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק. נוֹכַחְנוּ לְדַעַת כִּיֻּצַּד כָּל דְּבָרָיו שֶׁל הַצַּדִּיק מִדִּיקִים.

יִתְרָה מְזוּ, גַּם בְּמַהֲלָךְ הַהֶרְיוֹן הַצַּדִּיק עוֹדֵד אוֹתָנוּ רַבּוֹת וְתַמְךָ בְּנוֹ לְאַרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ. בְּהַזְדַּמְנוֹת אַחַת שֶׁפָּגְשָׁנוּ אֶת הַצַּדִּיק הוּא בְּרַךְ אוֹתָנוּ וְאָמַר:

"הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵעָזֵר וְאֲנִי אֶהְיֶה בְּשִׁמְחָה שְׁלֵכֶם."

נוֹלָדָה לָנוּ בֵּת חֲמוּדָה וַיִּפְיֶינָה... זָכִינוּ לַעֲשׂוֹת 'קְדוֹשׁ' לְכָבוֹד לְדַתָּהּ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ הַמְּרֻכָּזִי בִּיבְנֵאל בְּהַשְׁתַּתְּפוּתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק.

לְבַת קְרָאנוּ אֲדָל.

בְּבִרְכָה,

אִמָּא שֶׁל אֲדָל, יִבְנֵאָל,

בְּשָׁנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת לֹא זָכִינוּ לִילָדִים - בְּמָה הִתְחַזְקֵנוּ?

מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ (סְפָר הַמְדוּת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ל"ח) "מִי שָׁאִין לוֹ בְּנִים יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ גְלוּת", וְעַל כֵּן הָיָה טוֹב שְׂתַקִּים אֶת זֶה, וְגַם אֲנִי עֲשִׂיתִי אֶת זֶה אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה, שְׂאֲמַר הַרוּפָא מַה שְׂאֲמַר וְכוּ' וְכוּ' וְלָכֵן לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּעִבּוּר הַצְּדָקָה וְכוּ' וּמִמִּילָא הֵייתִי צְרִיף לְהִיּוֹת נֶעַ וְנָד, וְקִיַּמְתִּי אֶת דַּבְרֵי רַבְּנוּ, וְתַהֲלָה לְאֵל, רְאִיתִי יִשׁוּעָה לְמַעַלָּה מִדְּרָף הַטְּבַע.

גַּם רָאָה לְקַיָּם אֶת דַּבְרֵי רַבְּנוּ, שְׂאֲמַר (סְפָר הַמְדוּת, אוֹת בְּנִים, סִימָן פ"א) "מִגְנֵט סִגְלָה לְבָנִים". הֵיִינוּ שְׂהֲאִשָּׁה תִּשְׂאָ אֶצְלָה תְּמִיד מִגְנֵט קָטָן. וְכֵן טוֹב שְׂהֲאִשָּׁה תִּלְבִּישׁ אוֹת ה' שְׂמוּבָא (שָׁם, חֶלֶק ב', סִימָן ח) ה"א הַנֶּעֱשֶׂה מִכְּסָף מְסֻגָּל לְפָרְיָה וּרְבִיָּה. וְגַם אֶת זֶה קִיַּמְתִּי, וְתַהֲלָה לְאֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזְרֵי לִי...

רָאָה לְלַמֵּד עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּיַחַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת "סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" בְּכָל לַיְלָה קָטַע אֶחָד, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת כָּל הַסְּפָר "סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת". כִּי רַבְּנוּ אָמַר, שְׂבִנְקָל אִשָּׁה עֲקָרָה תִּפְקֹד בְּזֵרַע שֶׁל קִיַּמָּא עַל יְדֵי קְרִיאַת הַ"סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" שְׁלוֹ, וְעַל כֵּן בְּמִקּוֹם לְרוּץ לְכָאן וְכוּ' אוֹ לְבוֹא לְשֵׁם וְכוּ', תִּקְבַּע עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּכָל לַיְלָה לְלַמֵּד קָטַע אֶחָד מִ"סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֶה יִשׁוּעָה, וְגַם אֲנִי הִתְנַהֲגְתִּי כֵּךְ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזְרֵי לִי.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל, כֶּרֶךְ י"א, מִכְּתָב א' תִּיג, שְׁנַת תַּשְׁל"ד)

הַחֲדָשׁ זֶה יִקְרָה...

שְׂרִית מֵאֲשַׁדּוּד מְסַפֶּרֶת אֶת סְפוּר הַיְשׁוּעָה שְׁלָה בְּמִקְוֵה מְלָכָה -
יִבְנֵאל:

בְּמִשְׁךָ מְסַפֵּר שָׁנִים - צְפִינוּ בְּעָלֵי וְאֲנִי לְזִכּוֹת בִּילְדִים - עֲרַכְנוּ
בְּדִיקוֹת מְקִיפּוֹת וְשָׁקְלֵנוּ כְּכֹר לְהַתְחִיל בְּטְפוּלֵי פוּרִיּוֹת.

אֲלֵא שֶׁבְּאַחַד הַיָּמִים פָּגַשְׁתִּי אֶת מְרִים, יְדִידַתִּי הַטּוֹבָה שֶׁסִּפְרָה
לִי אֶת סְפוּר הַיְשׁוּעָה שְׁלָה. סְפוּרָה שֶׁל מְרִים שָׁנָה לִי וּלְבְּעָלֵי אֶת
מִהְלֶךְ חַיִּינוּ, וְכֹךָ הִיא סִפְרָה:

"כְּשִׁמוּהָרָא" שׁ הָיָה חֵי, בְּעָלֵי וְאֲנִי הִלְכְנוּ אִלָּיו. סִפְרָנוּ לְצַדִּיק
שָׁאֲנוּ נְשׁוּאִים שָׁנִים רַבּוֹת וְטָרָם נִפְקַדְנוּ בְּזָרַע שֶׁל קִימָא.
הַרוּפָאִים אָמְרוּ לָנוּ שֶׁיֵּשׁ לָנוּ סְכוּי לְזִכּוֹת לִילְדִים רַק אִם נַעֲשֶׂה
טְפוּלֵי פוּרִיּוֹת, דְּבָר שֶׁסְרַבְתִּי לַעֲשׂוֹת בְּכָל תַּקְוָה."

הַצַּדִּיק שָׁמַע אֶת דְּבָרֵינוּ וְאָמַר: 'אֵל תִּלְכִּי לְשׁוּם רוּפָא, אֵל תַּעֲשֵׂי
טְפוּלִים. תִּלְכִּי לְ'מִקְוֵה מְלָכָה' וְאֲנִי מִבְּטִיחַ שֶׁיְהִיָּה לָךְ בּוֹ..."

עֲצַתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הִפִּיחָה בִּי חַיִּים - מְסִימַת מְרִים אֶת סְפוּרָה
הָאִישִׁי - הִלְכְתִּי לְמִקְוֵה, טְבַלְתִּי וּבְרוּף ה' זָכִינוּ לָבוֹן.

גַּם לָךְ אֲנִי מֵיַעֲצָת לְלַכֵּת לְ'מִקְוֵה מְלָכָה' הַמְּקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּבְנָה
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה מְסַגֵּל מֵאֲד לִישׁוּעוֹת."

סְפוּר הַיְשׁוּעָה שֶׁל חֲבֵרְתִּי הַטּוֹבָה הִצִּית בִּי נִיצוּץ שֶׁל תַּקְוָה
וּבְהַתְלַהּבוֹת גְּדוּלָה נְסַעְתִּי בַּיּוֹם הַמֵּיַעַד לְטַבַּל בְּמִקְוֵה. לְאַחַר
מִכּוֹן פְּנִיתִי לְצִיוֵנוּ שֶׁל הַצַּדִּיק הַנִּמְצָא בְּמַעְלָה הָהָר וְהַתְּפַלְלָתִי
שָׁאֲזָכָה לְהַפְקֵד.

לְצַעֲרִי, לֹא נִפְקַדְתִּי, אֲךָ לֹא אָמַרְתִּי נוֹאֵשׁ. חֲדָשׁ לְאַחַר מִכּוֹן שׁוֹב

הגעתי, טבלתי במקוה ולאחר מכן התפללתי מעמק לבי בציון הצדיק שאזכה להיות אם בישראל... אף שוב לא נענית. רצוני להפקד הנה פה עז שהגעתי אף בחדש שלאחר מכן. טבלתי במקוה והתפללתי בציון הצדיק, הפעם האזכה היתה מרה וכואבת מאד.

הייתי שבר כלי, חלישות גדולה מאד תקפה אותי, הנה התאמצתי להגיע חדש אחר חדש, אחר יום עבודה מפרך בחנוך. טבלתי... הרביתי בתפלות... ואין בשורות טובות...

באחד הלילות חלמתי שאני בציון הצדיק מיבנאל. בחלומי ראיתי רב לבוש בגלימה לבנה שאמר לי: "תתפונני לקראת ההריון שלך".

לא זהיתי את הרב, ולא הפרתי אותו אף למשמע דבריו פרצתי בבכי ואמרתי לו:

"יש לי חלישות דעת גדולה, כי הייתי כבר אצל כל כף הרבה רבנים ועשיתי השתדלויות רבות ודבר לא עזר..."

הגעתי מאשדוד ליבנאל, אחרי יום עבודה במסירות נפש גדולה וכלום לא קרה...

הרב הרגיע אותי ואמר:

"אבל החדש זה יקרה... החדש זה יקרה..."

כשהתעוררתי משנתי, לא יחסתי חשיבות גדולה לחלום, כי חשבתי שמרב שאני מצפה להריון אני מדמינת וחולמת על כף בלילות, לפיכך לא שתפתי את בעלי על אודות החלום.

אולם, החלום הזה נטע בי תקנה לנסות שוב ולהגיע למקוה

מַלְכָּה', אַחֲרֵי אַכְזָבְתִּי הַגְּדוּלָּה מֵהַפְּעָמִים הַקּוֹדְמוֹת.
הַגַּעְתִּי לְמִקְוֵה מַלְכָּה' בַּפֶּעַם הָרַבִּיעִית וְטַבַּלְתִּי, עָלִיתִי לְצִיּוֹן
הַצַּדִּיק וְשִׁפְכְתִּי אֶת לְבִי לְבוֹרֵא עוֹלָם שְׂיַרְחֵם עָלַי.
וּבְאוֹתוֹ חֲדָשׁ יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ... נִפְקַדְתִּי ...

מִי הוּא הָרַב שֶׁדָּבַר אֵלַי בְּחִלּוֹם, מִי הִיא הַדְּמוּת שֶׁנִּסְכָּה בִּי
תִקְוֶה לְהַגִּיעַ לְמִקְוֵה לֹא יֵדַעְתִּי. הַדָּבָר נִשְׁאַר בְּגִדְרֵי תַעֲלוּמָה. עַד
שֶׁבְּאַחַד הַיָּמִים פָּגַשְׁתִּי שׁוֹב אֶת חֲבֵרְתִּי מְרִים בְּאֶשְׁדּוֹד. תּוֹף כְּדִי
שִׂיחָה אֵתָּה, שְׁמַתִּי לֵב שֵׁשׁ לָהּ בְּמַחְזִיק הַמַּפְתָּחוֹת תְּמוֹנָה שֶׁל
רַב. שְׁאַלְתִּי אוֹתָהּ בְּתַמִּימוֹת:

"מִי זֶה הָרַב הַזֶּה?"

"זֶה מוֹהֲרָא"ש - הִיא עֲנֵתָה - הַצַּדִּיק מִיְבִנְאֵל, שְׁאַמְרְתִּי לָךְ
לְלַכֵּת לְמִקְוֵה שְׁלוֹ בְּיְבִנְאֵל... הֲלַכְתְּ אֵלָיו?"

הִיְתִי מִמָּשׁ בְּתַדְהֵמָה עֲצוּמָה, נִזְכַּרְתִּי בְּדְמוּתוֹ שֶׁל הָרַב שֶׁרְאִיתִי
בְּחִלּוֹם. עֵתָּה הַתְּחִיבֵנִי לִי כָּל הָעֵינָן. כְּעֵת, חֲבֵרְתִּי אֶת כָּל חֻלְקֵי
הַפְּאֻזֵל. הַצַּדִּיק שֶׁרְאִיתִי בְּחִלּוֹם וְעוֹדֵד אֶת רוּחִי וְאָמַר לִי:

"הַחֲדָשׁ זֶה יִקְרָה... זֶה הִיָּה מוֹהֲרָא"ש בְּעֲצוּמוֹ..."

בְּרוּךְ הוּא, לְאַחַר אַרְבַּע שָׁנִים נוֹלַד לִי בֶן מִתּוֹק וּמְיֻחָד בְּזָכוֹת
'מִקְוֵה מַלְכָּה'.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְּרָחָה
שֶׁאַתְּ מַכְנִיסָה בִּיפִי שֶׁל הַמִּקְוֵה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כֶּרֶךְ קֶסֶג, מִכְּתָב ד' תּשפּו, שְׁנַת תּשס"ז)

"זֶה בְּסֵדֶר... יְהִיו לָכֶם יְלָדִים"

עירית מספרת:

שמי עירית ואני מתגוררת בראש פנה. אינני שומרת תורה ומצוות. הפעם הראשונה שטבלתי במקוה היה בליל כלולותי ומאז לא טבלתי במקוה עד ש...

ערב אחד נקש על דלת ביתנו, יהודי חסידי המפיץ קונטרסים וחברות של מוהרא"ש, הצדיק מיבנאל.

התפתחה שיחה בינינו, ובעלי ספר לאותו מפיץ שאנו נשואים כבר כשנתיים ימים ועדין לא זכינו לילדים...

המפיץ שמע את דברי בעלי ואמר:

"תדעו שהצדיק, זה שחבר את הקונטרסים שאתם מחזיקים בידיכם נמצא בתקופה זו ביבנאל. כדאי לכם להגיע אליו במוצאי שבת הקרובה כדי להתברך ולהתיעץ.

במוצאי שבת הגענו ליבנאל, לאחר המתנה ממשכת נכנסנו לחדרו של הצדיק ושתפנו אותו בצערנו הגדול על כך שלא זכינו לילדים".

הצדיק שמע את דברינו, חזק ועודד אותנו ואמר:

" זה בסדר... יהיו לכם ילדים".

הצדיק אף המליץ לנו מאד להגיע למקוה הטהרה ביבנאל, כי יש בו ברכה גדולה להפקד בילדים.

היות והידע שלנו בנושא הטהרה היה מועט, קבלנו הדרכה והכונה לגבי הלכות טהרה והתארגנות לקראת הטבילה. הגענו ביום חרפי קר וגשום לטבילת מצוה. עוד באותו החדש התרחש

הַנֶּסֶס הַגָּדוֹל בְּחַיֵּי וְהַתְּעַבְרָתִי.
 לְאַחַר לֵדַת בְּתִי הַבְּכוֹרָה שֶׁהֵיְתָה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי
 לְשָׁמֵר אֶת מִצְוַת הַטְּהָרָה וְנוֹלְדוּ לָנוּ עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת בְּלִדוֹת
 טְבָעִיּוֹת וּרְגִילוֹת.

בְּשֶׁהֲרַבְנִית נִכְנְסָה לְחֹדֶר לְדָה:

בְּכָל בְּנֵי וּבָנוֹתַי נִהְגַּתִּי, שֶׁתִּכְףּ וּמִיָּד כְּשֶׁנִּכְנַסְתִּי
 עִם אִשְׁתִּי לְבֵית הַחֹלִים, הִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד תּוֹרָה ב'
 (לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב, הַמְדַבֵּר מֵהוֹלְדָה
 בְּנֶקֶל), וְאָמַרְתִּי עַל זֶה הַתְּפִלָּה (מִלְּקוּטֵי תְּפִלוֹת),
 וְאַחֵר כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים "מִזְמוֹר לְתוֹדָה". הִתְבּוֹדְדָתִי
 הַרְבֵּה, עַד שֶׁבִּשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרָה טוֹבָה, שֶׁנוֹלַד לִי בֶן אֹ
 בַת (כְּמוֹ שֶׁהָיָה).

(אֲשׁוּר בְּנַחַל כְּרֶךְ כֹּא, מִכְּתָב ג' רַכ, תש"ם)

זָכִינוּ לִילְדִים בְּדֶרֶךְ נֶס גְּלוּי:

גַּם אֲנִי נָתַתִּי לְאִשְׁתִּי (תְּחִיָּה) אַחֵר הַחֲתָנָה, עֵץ
 מֵעַל גַּג קֶבֶר הַתָּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וּמִגְנֵט,
 וְהַרְבִּיתִי בְּצַדָּקָה, וְהוּא יִתְבָּרַךְ עֲזָרְנִי בְּדֶרֶךְ נֶס גְּלוּי,
 כִּי הָרוּפְאִים יֵאָשׁוּ אוֹתָנוּ וְכוּ', וְהוּא יִתְבָּרַךְ עֲזָר לָנוּ
 בְּזָכוֹת רַבָּנוּ.

(אֲשׁוּר בְּנַחַל, חֶלֶק לָד, מִכְּתָב ה' תַּקַּע, טַבַּת תַּדְש"מ)

עו"ד ספור ישועה מהצדיק

מעבר למעלות הרוחניות הגדולות והנשגבות שיש בנסיעה לציון רבנו בראש השנה, אומן משמשת מפגש עולמי לכל חסידי ברסלב ולכל המתקרבים לתורת רבי נחמן ועצותיו הקדושות. גם אם יש לך חבר הגר מעבר לים ושנה שלמה לא ראית אותו ולא שוחחת אתו, הרי שבימי ראש השנה יש לך סכוי גדול לפגשו... באומן.

וכששני יהודים נפגשים חזקה עליהם שהם משוחחים בעבודת ה', מחליפים ביניהם חנויות רוחניות מדברים בעצות של רבנו ומתחזקים. בשפה הברסלבאית קוראים לזה "שיחת חברים".

על "שיחת חברים" כזו מספר עו"ד שלמה חליאנה מיבנאל:

"את הבחור יניב מאשקלון רבים מתלמידיו של מוהרא"ש מפירים. לפני כשבע שנים הוא החל לחזר בתשובה ולהתקרב לחסידות ברסלב. מעולם לא פגשתי אותו בארץ אף באומן בימי ראש השנה הייתי רואה אותו שנה אחר שנה.

יניב עשה את תהליך התקרבותו צעד אחר צעד. בכל שנה שהייתי נפגש עמו באומן שמתי לב כיצד הוא מתחזק, בתחלה ספר על הקפדתו לקבוע עתים ללמוד התורה, על דקדוק בהלכה. חזותו החיצונית השתנתה לבלי הפר. כפה שחורה גדולה מעטרת את ראשו, זקנו ופאותיו המסלסלות משוות לו מראה של חסיד ברסלב לכל דבר.

דבר אחד העיק על לבו של יניב. העבדה שעדין הוא נוק ולא זכה לשאת אשה. באותה תקופה היה עז רצונו להקים בית על אדני התורה והחסידות.

אָנִי זוֹכֵר שְׁבָעוֹד שֶׁהַצְדִּיק הִזָּה חֵי, יָנִיב הִזָּה מְגִיעַ בְּעֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְמוֹהֲרָא"ש לְתַת לוֹ 'פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ' וְלַהֲתַבָּרַךְ מִמֶּנּוּ עַל שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת, כְּמִנְהַגֵּם שֶׁל הַחֲסִידִים. בְּכָל שָׁנָה הִזָּה מִבְּקֵשׁ מֵהַצְדִּיק שְׁיִבְרָכּוּ לְזָכוֹת בְּזוּוג הַגּוֹן. הַצְדִּיק הֶעֱתִיר בְּרָכוֹת אַךְ הַיְשׁוּעָה בּוֹשֶׁשָׁה מִלְּבוֹא.

מִשָּׁנָה לְשָׁנָה יָנִיב מִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבְמִשְׁךָ כְּשֶׁלֶשׁ שָׁנִים הוּא מְגִיעַ לְאוֹמֵן מִתְבָּרַךְ מִפִּי הַצְדִּיק, מִיַּחַל לַיְשׁוּעָתוֹ שְׁיִזְכֶּה כְּבָר לְהִיּוֹת תַּחַת חֲפָה. אַךְ לֹא – ה' רָצָה אַחֲרָת, הַבְּחוּר נִשְׂאָר רוֹק.

גַּם לְאַחַר הַסְתַּלְקוּתוֹ הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַצְדִּיק בְּשָׁנַת תשע"ה הַמְּשִׁיךְ יָנִיב בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ הַרְבֵּה לְמַצֵּא אֶת זְוּוּגוֹ. כְּשֶׁשָּׁמַע אֶת הַבְּטָחָתוֹ שֶׁל הַצְדִּיק בְּעֵנָן מְצִיאת הַזְוּוּג לְכָל מִי שְׁיִקְרָא סֵפֶר תְּהִלִּים עַל צִיוּנוֹ לְזָכוֹתוֹ - הוּא הִגִּיעַ בְּמִיַּחַד לִיבְנֵינָאֵל וְגָמַר אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

וְאֵף שֶׁעֲדִין לֹא נִעְנָה יָנִיב לֹא אָמַר נוֹאֵשׁ, הוּא הִגִּיעַ עוֹד מִסֵּפֶר פְּעָמִים קָרָא אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים הַתְּפִלָּל וּבְקֵשׁ שֶׁכְּבָר יִזְכֶּה לְהַתְחַתֵּן וְאִזּוֹ הַיְשׁוּעָה הִגִּיעָה...

לֹא הִזָּה מְאֹשֵׁר יוֹתֵר מִמֶּנּוּ. הִנֵּה מִשְׁאֵלֶת חֲזִיוֹ הַתְּמַלְאָה הוּא זָכָה לְשֵׁאת אִשָּׁה כְּלָבָבוּ בְּעֵלֶת מַדּוֹת טוֹבוֹת וְכֵן זָכָה לְהַמְשִׁיךְ וּלְלַמֵּד בְּפוֹלָל וְלַהֲגוֹת בַּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

עָבְרוּ כְּבָר מִסֵּפֶר חֲדָשִׁים, גַּם שָׁנָה וְגַם שְׁנָתִים חָלְפוּ. אִשָּׁה טוֹבָה יֵשׁ בְּרוּךְ ה' - אַךְ יְלָדִים אֵין. בְּצַר לָהֶם פָּנּוּ לְרוֹפֵא מִמְּחָה שֶׁהַמְּלִיץ לָהֶם לַעֲבֹר טְפוּלֵי פְּרִיּוֹן עִם כָּל הַבְּדִיקוֹת הַיְסוּדִיּוֹת הַכְּרוּכוֹת בָּהֶם.

מִסֵּפֶר יָמִים לְפָנָי תַּחֲלַת הַטְּפוּל שֶׁתֵּף יָנִיב אֶת אִשְׁתּוֹ בְּמַחְשָׁבוֹתָיו.

"מוֹהֲרָא" שׁ הִבְטִיחַ עוֹד הַבְּטָחָה נוֹסֶפֶת" - כִּף אָמַר לָהּ - "שְׁכַל אִשָּׁה שֶׁתִּגִּיעַ לְטָבֵל בְּמִקְוֵה מַלְכָּה' בְּיַבְנָאֵל - תִּפְקַד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא... בּוֹאִי וּנְנַצֵּל אֶת הַהִבְטָחָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת..."

הָאִשָּׁה שִׁמְעָה אֶף הַתְּקַשְׁתָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּעֵלָהּ. "אָנוּ גְרִים בְּדָרוֹם הָאָרֶץ וְהַמִּקְוֵה נִמְצָא בְּיַבְנָאֵל - בְּצִפּוֹן. קָשָׁה לִי לְהִגִּיעַ לָשָׁם" - טְעָנָה. אֶף יָנִיב לֹא הִרְפָּה וְהַחֵל לְסַפֵּר לְאִשְׁתּוֹ סְפוּרִים שִׁשְׁמַע אֹדוֹת זוּגוֹת שִׁזְכוּ לִישׁוּעוֹת בְּזִכּוֹת הַמָּקוֹם. הַדְּבוּרִים הַיְקָרִים פָּעְלוּ אֶת שְׁלֵהֶם. יָנִיב וּרְעִיתוֹ הִגִּיעוּ לְיַבְנָאֵל, הָאִשָּׁה טָבְלָה בְּמִקְוֵה מַלְכָּה', וּבְרוּךְ ה', בָּאוֹתוֹ חֹדֶשׁ הַיָּא הַתְּעַבְרָה וְזָכְתָה לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה תִּשְׁע"ט, בְּזִמְן שְׁהֵיִיתִי בְּאוֹמֵן, פָּגַשְׁתִּי שׁוֹב אֶת יְקִירֵנוּ יָנִיב. הוּא סִפֵּר בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת גְּדוֹלָה אֶת כָּל הַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת הָעֲנִינִים. יָנִיב הִזָּה קוֹרֵן מֵאֲשֶׁר - הִנֵּה בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק זְכִיתִי לְהַתְּחַתֵּן וּלְפָנַי אֲרַבְּעָה חֲדָשִׁים אֲשֶׁתִּי יִלְדָה בֵּת בְּרִיאָה וּשְׁלָמָה... יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד שִׁזְכִּינוּ לְצְדִיקִים שְׁכַחֵם גְּדוֹל בְּמוֹתָם יוֹתֵר מִבְּחֵיָהֶם.

"כְּשֶׁאֲנִי פּוֹגֵשׁ יְהוּדִים כְּמוֹ יָנִיב" - מְסִים עו"ד שְׁלֵמָה חֲלִיאָוָה אֶת סְפוּרוֹ הַמְּרַגֵּשׁ - "וְשׁוֹמֵעַ מֵהֶם אֶת סְפוּרֵי יִשׁוּעָתָם אֲנִי מִמֶּשׁ נִדְהֵם, מִגְּדֻלוֹתוֹ הָעֲצוּמָה שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהִשְׁאִיר אַחֲרָיו הַבְּטָחוֹת כְּאִלּוֹ גְּדוֹלוֹת בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וּבְמִקְוֵה מַלְכָּה', וְזֹאת מֵעֵבֶר לְכָל הַמּוֹרֶשֶׁת הַתּוֹרֵנִית הָעֲנִפָה שֶׁהִשְׁאִיר אַחֲרָיו הַצְּדִיק, שֶׁמְחַדִּירָהּ בְּנוֹ אֲמוּנָה בְּבוֹרָא עוֹלָם חֶשֶׁק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְרְצוֹן עַז לְהֶאֱמִין בְּצְדִיקִים וּבְהַבְטָחוֹתֵיהֶם בְּאֲמוּנָה גְּמוּרָה אֲפֹלוּ אִם הִישׁוּעָה מֵתַעֲכָבֶת וּמֵתְבוֹשָׁשֶׁת מִלְּבוֹא..."

”אַחֲרֵי חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה חֲבַקְתִּי בֶן רֵאשׁוֹן”

יַעַל מִנְהַרְיָה מְסַפֶּרֶת:

אֲנִי עוֹבְדַת בְּמִדְרָשָׁה לְנִעְרוֹת בְּכַרְמִיאֵל. הַנְּעָרוֹת בָּאוֹת לְמִדְרָשָׁה שְׁלֵנוּ טָרַם גִּיּוֹסָן לְ”שְׂרוֹת לְאֲמִי” אוֹ לְצֶה”ל, כְּדֵי לְהִתְחַזֵּק מִבְּחִינָה רוּחָנִית.

כְּחֶלֶק מִהַיּוֹי הַמְּקוּם, אָנוּ לוֹקְחוֹת אֶת הַנְּעָרוֹת הַמִּתְחַזְּקוֹת לְקַבְּרֵי צְדִיקִים כְּדֵי לְהִתְפַּלֵּל. בְּאֶחָד הַיָּמִים אֶף נִסְעֵנוּ לְיִבְנָאֵל, עַל מְנַת לְפַקֵּד אֶת צִיּוּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא”ש. צִיּוּנוֹ יָדוּעַ כְּמָקוּם שֶׁל יְשׁוּעוֹת וּבִפְרָט לְמַצִּיאַת הַזּוּוּג.

שָׁם בְּצִיּוֹן פָּגַשְׁתִּי אִשָּׁה נְשׂוּאָה, מִתּוֹשְׁבוֹת הַמְּקוּם וְהִתְעַנֵּינִתִי אֶצְלָה עַל אוֹדוֹת הַקְּהֵלָה בְּיִבְנָאֵל, שֶׁהִרִי זֶה הַפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שְׁדוֹרְכוֹת רִגְלֵי בְּמָקוּם זֶה.

הָאִשָּׁה סִפְּרָה לִי בֵּין הַיָּתֵר גַּם עַל ‘מְקוּהָ מִלְכָּה’, הַמְּקוּהָ הַמְּקוּמִי, אֲשֶׁר הַצְּדִיק הַבְּטִיחַ שְׁכָל אִשָּׁה שְׁתִּגִּיעַ לְמָקוּם וְתִטְבַּל תִּזְכָּה לִילָדִים וּבִתְנָאֵי שְׁתֵּהִיָּה לָהּ אֲמוֹנַת חַכְמִים בְּכָף.

הָאֲמֵת שִׁזּוּ הִיָּתָה יְדִיעָה חֲדָשָׁה וּמְעַנֵּינַת עֲבוּרֵי שָׁנָן אֲנִי עֲצָמִי בֵּת שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ וּנְשׂוּאָה כְּחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְטָרַם נִפְקְדָתִי.

חִיכְתִּי לְעֲצָמִי וְאָמַרְתִּי: ”סְגָלוֹת... בְּרוּף ה’... יֵשׁ הַרְבֵּה סְגָלוֹת... וְעַכְשָׁו אֲנִי שׁוֹמַעַת עַל סְגָלָה נוֹסֶפֶת”.

חֲזַרְתִּי אֶל הַנְּעָרוֹת הַקּוֹרְאוֹת תְּהִלִּים בְּצִיּוֹן הַצְּדִיק, וּכְשֶׁאֶלָּה סִיּוּ חֲזַרְנוּ לְמִדְרָשָׁה בְּכַרְמִיאֵל.

הַמְּשַׁכְּתִי בְּשִׁגְרַת חַיִּי. עָבְרוּ מִסְפַּר חֲדָשִׁים מֵאֲזוּ הַבְּקוֹר בְּיִבְנָאֵל. הַסְּפָקְתִי בִּינְתִים לְהִגִּיעַ לְאוּמָן לְפַקֵּד אֶת צִיּוּנוֹ שֶׁל רַבִּי נַחְמָן

מברסלב. עברתי מספר טפולי פוריות ובאחד מהם אף נקלטתי להריון, אף לדאבוני הרב הפלתי את העבר.

כשהייתי לפני הטפול הרביעי, אמר לי הרופא המטפל – 'אם טפול זה לא יצליח נאלץ לנסות דרכי טפול אחרות שעד כה לא נסינו'. נזפרתי אז בדברי האשה היבנאלית שספרה על הסגלה של 'מקוה מלכה' – החלטתי לנסות ולטבל במקום.

"מה יש לי להפסיד" - אמרתי לעצמי.

מה שחזק אצלי את ההחלטה להגיע למקוה, היזה ספורת של אשה שזכתה לישועה ב'מקוה מלכה' לאחר שנים רבות של צפיה. ספור שקבלתי אותו דרך הוויטסאפ וחזק אותי מאד.

ביום המיעד, טבלתי ב'מקוה מלכה' ובאותו חדש גם עשיתי טפול הפרגיה. ישתבח שמו לעד!!! נקלטתי להריון. אחרי חמש עשרה שנות עקרות חבקתי בן ראשון.

כיום, בני בן העשרה חדשים הוא משוב לבני. לאחר הלדה הגעתי שוב ל'מקוה מלכה' וספרתי לבלניות היקרות הנמצאות במקום את ספור הישועה שלי. כלי תקוה – כך אמרתי להן - שאזכה שוב לישועה ובלי נדר אפרסם אותו גם כן ברבים.

תודה רבה לך ה' על הכל.

אשמח לקבל תגובות במייל:

BATYAYAM@GMAIL.COM

”וְהָיָה זִרְעֶךָ כְּעֵמֶר הָאָרֶץ”

ענבר מהמרכז מספרת:

בעלי ואני רצינו לזכות בפרי בטן. עברנו מספר טפולים דרך קפת חולים, אף אף אחד מהטפולים לא צלח ולא נקלטתי להריון. בטפול האחרון קבלתי הרבה זריקות עד שכמעט אשפזתי בבית חולים מאחר ורמת ההורמונים בגופי הגיעה לשיאה וסכנה את חיי.

הרופאה המטפלת צוטה עלי להפסיק מיידית את כל הטפולים. “לפחות במשך ארבעת החדשים הקרובים” - כך אמרה...

באחד הימים קבלתי דרך הווסטאפ, ספור ישועה של אשה. האשה בספורה האישי מספרת ששנים רבות צפתה לפרי בטן, הגיעה למקוה ביבנאל וטבלה אחר כך עלתה לציונו של מוהרא”ש להתפלל, שם הבטיחה כי אם תושע היא תפרסם את ספור ישועתה ברבים. מאמציה נשאו פרי והיא נפקדה.

ספור ישועה זה רגש אותי ואמרתי לבעלי:

”ראה, נסינו כל כך הרבה דברים אז מדוע לא ננסה גם את ‘מקוה מלכה’...”

האמת שהנסיעה ליבנאל, מאד קשה עלינו. אנו מתגוררים במרכז ויבנאל נמצאת בסמוך לטבריה. מה גם, שאנו מתגוררים בדירה יחד עם ההורים וקשה לנו “להעלם” בלי שנכין “ספור כסוי” המצדיק את יציאתנו מהבית.

מעולם גם לא שמענו על המקוה ביבנאל. בעלי נועץ עם פוסק הלכות המתגורר ברכסים ושאל אותו אודות המקוה וכשרותו

וכשקבלנו את ברכתו של הרב והמלצתו החלטנו לנסע ליבנאל. הטבילה במקוה ממש חויה רוחנית מדהימה. הבלנית קבלה אותי כל כך בסבלנות בשמחה ובאדיבות גדולה, היתה זו חויה שלא חויתי במקנאות אחרים.

אף שהמליצו לי חברות ללכת להתפלל על ציונו של מוהרא"ש הנמצא בסמוך למקוה. לא הלכתי כי השעה היתה שעת לילה מאחרת. בעלי כהן ומנוע על פי ההלכה להתקרב לקברים, וחששתי להמצא במקום לבדי.

באותו חדש אמנם לא נפקדתי, אף היתה לי שמחה גדולה שחל שפור נכר במצבי הרפואי והפיזיולוגי.

בינתיים, הגיע חל המועד פסח. יצאנו שנינו, בעלי ואני לטיול בצפון הארץ. במהלך הטיול נכנסנו לתוככי יער בסמוך למושב מירון,

נסענו עד שנקלענו למקום ללא מוצא. הנה זה מקום ללא קליטה סלולארית כך שלא יכלנו להעזר בטלפון הניד.

נפש חיה לא עברה בסביבה והיינו אובדי עצות. קראנו תהלים והתפללנו לבורא עולם שיסייע בידינו להחליץ מהמקום השומם הזה.

מרחוק, ראינו יהודי רוכב על אופניו, קראנו לו לעזרה, ושאלנו אותו כיצד יוצאים מהמקום הזה.

האיש בקש שנסע אחריו. הוא הוביל אותנו בין העצים והשיחים, פתח לנו שער ברזל ואמר:

"ראו, יש כאן שביל עפר מתפתל. תסעו לארכו עד שתגיעו לכביש. שם תמצאו את הדרך להגיע ליעדכם."

נִסְעֵנוּ לְאֶטְנוּ בַשְּׁבִיל הָעֶפֶר, וְנִהְיִינוּ מִנוּף בְּרֵאשִׁית שְׁנִגְלָה
לְעֵינֵינוּ, מִמַּשׁ לְהִתְעַנֵּג עַל הַבְּרִיאָה. הַשְּׁבִיל נִרְאָה כְּמִקּוֹם שֶׁלֹּא
דִּרְכָה בּוֹ מַעֲוֹלִים כִּף רִגְלֵ אָדָם.

לְפִתְעָ, בְּעֵלֵי עֶצֶר אֶת הָרֶכֶב וְאָמַר:

עֲנֹבָר, תִּרְאֵי בְשׁוּלֵי הַשְּׁבִיל יֵשׁ סֶפֶר מְבַצְבֵּץ מֵהַחֹל, מִסְקֵרֵן אוֹתִי
לְדַעַת אֵיזָה סֶפֶר זֶה?"

יִצְאֵתִי מִהָרֶכֶב, הִרְמַתִּי אֶת הַסֶּפֶר, לְאַחַר שְׁנִיקֵיתִי אוֹתוֹ מִהָעֶפֶר
וְהָאֶבֶק שֶׁדָּבַק בּוֹ. גְּלִיתִי שְׁמִדְבָר בְּסֶפְרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק מִיִּבְנָאֵל -
"שׁוֹ"ת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב כְּרָךְ ד'"...

הֵיִינוּ הַמוֹמִיִּים, כִּי־צַד סֶפֶר זֶה הִתְגַּלְגַּל לְמִקּוֹם כֹּה שָׁמַם וּמְרַחֵק
מֵהַלּוּכִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם.

בְּסוּף הַשְּׁבִיל הַמִּתְפַּתֵּל הִגַּעְנוּ לְכַפִּישׁ, מִשָּׁם נִסְעֵנוּ לְמִירוֹן
לְהִתְפַּלֵּל עַל צִיוֹנוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י. לְאַחַר תְּפִלָּה נִרְגַּשְׁתָּ בְּמִקּוֹם
חֲזָרְנוּ לְבֵיתֵנוּ.

זְמַן קָצֵר לְאַחַר מָכוֹן, קִבַּלְתִּי סֶפּוּר יְשׁוּעָה נוֹסֵף דְּרָךְ הוֹטְסָאָפּ,
אִשָּׁה שֶׁהִיְתָה עֶקְרָה סֶפְרָה שְׁטַבְלָה בְּמִקְוֵה מַלְכָּה, הִתְפַּלְלָה
בְּצִוּוֹן הַצְּדִיק הַבְּטִיחָה לְפָרְסָם אֶת סֶפּוּרָה לְכַשְׁתּוֹשֵׁעַ וְזָכְתָה
לְבוֹ...
אִמְרַתִּי לְבַעֲלִי:

"אֵין מְקַרָּה בְּעוֹלָם... הַכֹּל מֵה' יִתְבָּרַךְ... ה' שׁוֹלֵחַ לָנוּ אֵיתוֹתִים
עַל מִקְוֵה מַלְכָּה, הַמִּקְוֵה שֶׁל הַצְּדִיק בְּיִבְנָאֵל.

גַּם אֲנִי רוֹצָה לַעֲשׂוֹת מִהֲלָךְ דּוֹמָה כְּמוֹ שְׁנָשִׁים אֵלּוֹ עָשׂוּ. אִם
הַחֲדָשׁ אֲנִי לֹא נִפְקְדָת אֲנִי נוֹסַעַת לְטַבֵּל בְּמִקְוֵה מַלְכָּה',
מִתְפַּלֵּלָת עַל צִיוֹנוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, וּמִבְטִיחָה לְסַפֵּר אֶת סֶפּוּר

הַיִּשׁוּעָה בְּרַבִּים...

כָּךְ הִיָּה.

הַגֵּעַנוּ שׁוֹב לִיְבִנְאֵל, טְבִלְתִּי בְּמִקְוֵה מַלְכָּה, הַפַּעַם עָלִיתִי לְצִיּוֹנוֹ
שֶׁל הַצַּדִּיק נְשֵׂאתִי תַפְלָה לְזִכּוֹת בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָּא, וְהִבְטַחְתִּי לוֹ
נִרְגָּשׁוֹת - כִּי אָבוֹא לְהוֹדוֹת לוֹ וּלְסַפֵּר אֶת סְפוּרֵי יִשׁוּעָתִי בְּרַבִּים.
וְהַיִּשׁוּעָה הַגִּיעָה, בְּרוּךְ ה', הִתְעַבְרְתִּי בְּאוֹתוֹ חֲדָשׁ. נוֹלַד לָנוּ
כַּעֲבוּר תַּשְׁעָה חֲדָשִׁים בֶּן רֵאשׁוֹן מֵתוֹק וְקָרְאָנוּ לוֹ יוֹסֵף.
אֲנִי שְׂמֵחָה לְסַפֵּר אֶת סְפוּרֵי הַיִּשׁוּעָה שְׁלִי וּמִקְוֵה שֶׁהוּא יִתְפַּרְסֵם
בְּרַבִּים, כְּדֵי שְׂאֲקִים אֶת אֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי.

אֲשֵׁמַח לְקַבֵּל תְּגוּבַתְכֶם

עַנְבֵּר: ORIA1400@GMAIL.COM

יֵשׁ תַּחַת יָדַי מִגֵּנֵט, שֶׁשָּׁלַח לִי הָרַב הַחֲסִיד רַבִּי
שְׂמוּאֵל הוֹרְבִיץ ז"ל. בְּשַׁעַה שֶׁהִזְכַּרְתִּי אֶת עֲצָמֵי
אֲצִלוֹ, שְׂאֲזָכָה לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָּא, וְשָׁלַח לִי אֶת
הַמִּגֵּנֵט.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל, כָּרֵךְ כ', מִכְּתָב ב' תַּתְּכַד, תַּשְׁל"ט)

אֲנִי נֶגֶד גְּרוּשִׁין, וְאֲנִי בְּאֵתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת
בְּתִים וְלֹא לְשִׁבְרֵי בְּתִים.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל, כָּרֵךְ קַנְב, מִכְּתָב א' תַּתְּקַמַּג, תַּשְׁס"ו)

סְפוּר הַיְשׁוּעָה שֶׁהִתְגַּלְגַּל עַד דְּלַת בֵּיתִי

סְפוּרֵם הַמְרַגֵּשׁ וְהַמְדַּהֵיִם שֶׁל יוֹסֵף וְרִבְקָה גִּפְנֵי הַי"ו שֶׁזָּכּוּ לְפָרֵי בָטָן. עוֹד יוֹתֵר מְדַהֵימָה הִיא הַדְרֹךְ בַּה נְחַשְׁפֹּתִי לְסְפוּר הַשְּׁגָחָה זֶה.

רַבִּים שׁוֹאֲלִים אוֹתִי, כִּיצַד מַגִּיעִים אֵלַי סְפוּרֵי הַשְּׁגָחָה, וּבִפְרָט סְפוּרֵי יְשׁוּעוֹת אוֹדוֹת 'מְקוּוֹה מַלְכָּה' בִּיבְנָאֵל.

אֲנִי עוֹנָה: דְּרָכֵי הַהַשְּׁגָחָה רַבּוֹת וְנִסְתָּרוֹת, וְכַאֲשֶׁר ה' רוֹצֶה הַסְּפוּר מַגִּיעַ אֵלַי בְּדְרֹךְ לֹא דְרֹךְ. כִּזֶּה הוּא סְפוּרֵם שֶׁל בְּנֵי הַזּוּג גִּפְנֵי שֶׁהִתְגַּלְגַּל וְהִגִּיעַ עַד דְּלַת בֵּיתִי, וּמַעֲשֵׂה שֶׁהִיָּה כֹּף הִיָּה.

יוֹם אֶחָד הִחְלִיטָה רַעֲיָתִי לְהַחְלִיף אֶת דְּלַתוֹת הַבַּיִת. לֹא שֶׁהִיָּה חֲלִילָה בָּהֶן שָׁבַר אוֹ כָּל פָּגָם אַחֵר, אֲךָ הִיא רָצְתָה לְחַדֵּשׁ אֶת פְּנֵי הַבַּיִת. בְּתַחֲלָה סֵרַבְתִּי, "מַדּוּעַ לְהַחְלִיף? מָה חֶסֶר לְדַלְתוֹת הַקְּיָמוֹת?" - טַעֲנָתִי בְּלֵהֹט.

אֲךָ רַעֲיָתִי בְּשִׁלְהָ: "הִגִּיעַ הַזְּמַן לְהַחְלִיפוֹן". מֵאַחַר וּמוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ שֶׁיֵּשׁ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, כִּבְדֹתֶי אֶת רְצוֹנָה.

הַזְּמַנּוּ דְּלַתוֹת מִמַּפְעֵל יְדוּעַ וּמִפְרָסָם. הַטְּכְנָאִי, מִתְקִין הַדְּלַתוֹת, יוֹסֵף גִּפְנֵי שָׁמוּ הִגִּיעַ וְהַחֵל לְהַתְקִין אֶת הַדְּלַתוֹת זֶה אַחֵר זֶה. תוֹךְ שֶׁהוּא מִחְלִיף אֶת הַדְּלַתוֹת הַיְשׁוּעוֹת בְּחֻדְשׁוֹת, הוּא פּוֹנֶה אֵלַי וּמִחְלִיף עִמִּי מִסְפָּר מַלִּים:

"דָּן, מָה עִם הַנְּסִיעָה לְאוֹמָן? בְּעוֹד כְּשָׁבוּעַ יְחוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, קִנִּיתְ כָּבֵר כְּרִטִּיס?"

וְאֲנִי עוֹנָה: "בְּלֵב שְׁלִי יֵשׁ רְצוֹן חֹזֵק לְהִגִּיעַ, אֲךָ אֲשַׁתִּי לֹא מִסְכִּימָה, הִיא טוֹעֵנָת שֶׁקֶשָׁה לָּהּ לְהִשְׁאֵר לְבַד בְּחָג..."

"אל תדאג אני אדבר אתה" – עונה יוסף בחיור.
 יוסף דבר אתה והסביר לה עד כמה חשוב להיות אצל רבנו
 בראש השנה. הדברים התישבו על לבה והודות לדבוריו של
 יוסף זכיתי להגיע בראש השנה תשע"ט לאומן...
 שלא תטעו לרגע, את יוסף לא הפרתי מעולם, זו הפעם
 הראשונה שנפגשתי ושוחחתי עמו.

אך כשראיתי שיוסף עוטה כפה סרוגה גדולה לראשו ומחבר
 לרבנו, דברתי אתו על חסידות ברסלב ועל מוהרא"ש. השיחה
 בינינו קלחה בהתלהבות גדולה עד ששכחנו לרגע לסבת בואו
 האמתית של המתקין.

יוסף ספר שהוא מעקורי גוש קטיף וזכה שאשתו תתעבר בזכות
 המקנה של מוהרא"ש. "עכשו מקדם לספר על הישועה" – כך
 אמר – "תתקשר אלי בעוד מספר חדשים ואספר לך בהרחבה
 את ספורנו האישי".

את מספר הטלפון של יוסף גפני נצרתי בזכרון הנגיד ורק לאחר
 חג הפורים התקשרתי אליו. ספורו של יוסף היה מרתק והאזנתי
 לדבריו ברב קשב:

"בננו הבכור נולד אחרי כחמש שנות נשואין. אחרי שעברנו
 טפולי פוריות רבים ויקרים, וסאה גדושה של מרירות ואכזבות.
 לצערנו, הבן נפטר יום אחד לפני שסיים את שנתו הראשונה.
 הצער והיגון שלנו היה כבד מנשא. תאר לך בן שנולד לאחר
 כך כל הרבה צער ויגון, מטפחים אותו במשך שנה והוא נפטר
 לך מול העינים... בן שנולד אחרי טפולים קשים ומרים הסתלק
 ביום בהיר והשאיר אותנו דווים ועצבים.

למרות זאת, דוקא בתקופה הקשה הזאת התקרבונו וחסידות ברסלב, והאמונה בבורא עולם ובצדיקיו חזקה אותנו ונתנה לנו כחות נפש להמשיך בשגרת החיים ולחזור שוב לטפולי הפריון. עוד טפול ועוד טפול ולמרות כל הבעיות והקשיים היה לנו רצון עז להיות הורים מאשרים החובקים בן חמוד משלהם.

כשהגענו לטפול העשירי אמר לנו הפרופסור שטפל בנו: "זה הנסיון העשירי והאחרון לעשות טפולי פוריות אם זה לא יצליח נצטרך לחשב על אופציה אחרת כמו פנדקאות או אמוץ ילד"...

להמשך הטפול הפרופסור הזמין אותנו למרפאתו למוצאי שבת. ספרנו לו שאנו לא יכולים להגיע במוצאי השבת הקרובה, כי אנו שובתים בצפון ולא נספיק להגיע לשעה היעודה, כך נדחתה פגישתנו עם הרופא המטפל ליום שלישי שלאחריו.

ומדוע נסענו לשבות בצפון?

כי באותו שבוע אשתי קבלה בפיסבוק, ספור ישועה על אשה שהיו לה קשיים רבים להרות והיא הגיעה למקוה מלכה' ביבנאל, טבלה וזכתה לפרי בטן.

דרך ספור זה, נחשפנו לראשונה לסגלתו של המקוה. החלטנו אשתי ואני להגיע ליבנאל. היות וליל הטבילה חל בליל שבת הקרובה, שכרנו צימר ביבנאל לסוף השבוע כדי שאשתי תוכל לטבל במקוה.

זו הפעם הראשונה שאשתי טבלה ב'מקוה מלכה'. במוצאי שבת עלינו לציון מוהרא"ש שם נשאנו תפלה והרבינו בתחנונים שנזכה לילדים. ביום שלישי התחלנו בטפול העשירי אף הפעם

הֵיִינוּ מֵלֵאֵי תִקְוָה שֶׁטָּפוּל זֶה יִצְלִיחַ.

אֲשֶׁתִּי הִתְעַבְּרָה בְּאוֹתוֹ חֹדֶשׁ, וּבַחֲרָף תִּשְׁעִי ט נִוְלְדָה לָנוּ בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמִצְלַחַת בֵּת מְתוּקָה וְשָׂמָה שִׂירָה. בְּתוֹךְ הַשָּׁם שִׂירָה מְרֻמְזִים גַּם הַשְּׂמוֹת שְׁלִי וְשֶׁל אֲשֶׁתִּי. י- יוֹסֵף ר- רִבְקָה.

וְכֹף, בְּזִכּוֹת הַדְּלָתוֹת, נִפְתָּחוּ דְלָתוֹת לְבָהּ שֶׁל אֲשֶׁתִּי שְׂאֲפָשָׁרָה לִי לְנִסֵּעַ לְאוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְנִפְתָּחוּ דְלָתוֹת לְבוֹ שֶׁל יוֹסֵף גְּפְנֵי שְׂשֻׁתָּף אוֹתִי בְּסִפּוּרוֹ הָאִישִׁי שֶׁהִתְגַּלְגַּל עַד דְּלַת בֵּיתִי. בְּרוּךְ ה' שֶׁזָּכִינוּ.

עֵקֶר הָעֵסֶק שֶׁלָּנוּ צָרִיף לִהְיוֹת – לְפָרֶסֶם אֵת הַצְּדִיק הָאֲמֵת בְּעוֹלָם. אֲשֶׁר בּוֹ תְלוּיָהּ תִּקְוַת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵף א, מִכְּתָב קה, תִּשְׁכ"ד)

לְעִזּוֹר לְקַרְוֹ הַדְּפָסָה "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ":

תִּדְעַ שֶׁבְּזִכּוֹת שְׂאֲתָה עֲסַקְתָּ וְאֲתָה עוֹסֵק לְעִזּוֹר לְקַרְוֹ הַדְּפָסָה "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" בְּזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה הַרְבֵּה נַחַת מִיְלֻדִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵף קִנְט' ג' תַּתָּה, שְׁבֻט תִּשְׁס"ז)

"נושעתי כנגד כל הספויים"

"שמי מרב ואני אם לשתי בנות. הבכורה בת עשרים והצעירה בת שבע עשרה" - כך מתחילה מרב את ספור הישועה המפלאה שזכתה לה.

"שנים רבות קויתי והתפללתי להרחיב את המשפחה ולזכות ביֵלד נוסף, אך בכל פעם התאכזבתי מחדש.

שבע עשרה שנה עברו עלי. נעתי בין תקנה ליאוש, בין צפיה לאכזבה. בשנים הללו התפללתי רבות, נסיתי כל סגלה עליה שמעתי כדי לזכות בפרי בטן. אמירת 'תקון הכללי' מדי בקר, תפלת חנה, פרקי תהלים, הפרשת חלה ואף אכילת שבועה רמונים, בתקנה שהפעם אזכה להתעבר... אך בכל פעם מחדש נחלתי אכזבה.

כל אימת שהייתי פוגשת אשה מבגרת שנראתה בעיני צדיקה, הייתי רצה אליה ומתחננת בפניה שתברך אותי שאזכה בעוד ילדים כי:

'אולי... אולי... כעת זוהי שעת רצון... והברכה תתקיים'...

בנוסף לכל ההשתדליות שלי, הצטרפתי לקבוצת תמיכה בווטסאפ לנשים מבגרות מעכבות פרי בטן. יחד היינו מעודדות ומחזקות האחת את השנייה. נהגנו לחלק בינינו ספרי תהלים לקריאה כך שמדי יום סימנו בין שלשה לארבעה ספרי תהלים. לאחר מכן היינו מתפללות האחת על חברתה ולשמחתנו רבות מהנשים נושעו וזכו לפרי בטן.

המשכתי לצפות ולהתפלל, אולם ישועתי בוששה לבוא...

הרצון שלי להרות שוב היה עז. אף שגילי נשק לארבעים שנה הלכתי למיטב הרופאים המתמחים בטפולי פוריות לנשים מבגרות. עברנו בדיקות רבות וסדרות טפולים קשות. כשסדרה אחת לא הצליחה - לא נואשתי ופנינו לרופאים אחרים בתקנה שיהיו שליחים טובים יותר. במשך שלוש השנים בהן טפלנו, קבלנו שוב ושוב את אותן התשובות:

"ממצערים, אין סכוי לילדים"...

השקענו סכום אגדי של למעלה ממאה אלף שקלים בטפולים. אכזבות ומפחי נפש היו מנת חלקנו... הכל ירד לטמיון...

זכורני, שהיינו בבית החולים 'סורקה' בבאר שבע, אצל פרופסור ל. (מנהל מחלקת I.V.F להפריה חוץ גופית), ממחה בעל שם בתחום הפרייון. גם אצלו, כמו אצל קודמיו, הטפול לא צלח.

"יקירתי, אין לך סכוי ללדת ילדים נוספים... את צריכה להשלים עם המציאות". כך אמר לי, "חבל על הכסף וחבל על הזמן... אי אפשר !!!"

התחננתי: "אני רוצה עוד ילדים... בבקשה, נעשה עוד נסיון... אני מסכימה לספג את העליות".

והפרופסור בשלו:

"תביני את המצב, אין סכוי לילדים. גם אם אראה אותך בהריון אני לא אאמין שזה קרה... את לא יכולה להרות שוב"...

דבריו של הפרופסור שברו את לבי. כשבוע ימים ישבתי בביתי ובכיתי על מר גורלי. הייתי מיאשת וחסרת תקנה, הרגשתי בודדה ואבודה. באותו השבוע בו עברתי את הטפול האחרון ששבר אותי סופית, קימנו הפרשת חלה לכלל הנשים בקבוצת

הוֹטְסָאפוּשֵׁם סִפְרָתִי בְּכִי שֶׁהִחְלַטְתִּי לְפָרֵשׁ מִן הַקְּבוּצָה מֵאַחַר וְנוֹאֲשָׁתִי לְהֵבִיא יְלָדִים לְעוֹלָם. עָשִׂיתִי אֶת כָּל הַהִשְׁתַּדְּלוּיֹת אֲצֶל רוֹפְאִים, נְסִינֵי סִגְלוֹת רוֹחֲנִיּוֹת, וְכִנְרָאָה שֶׁה' חוֹשֵׁב שֶׁהַמְצָב הַזֶּה טוֹב בְּשִׁבְלִי... אֲנִי צְרִיכָה לְהִשְׁלִים עִם הַמְצָב וְזֶהוּ... אֲנִי יוֹצֵאת מִן הַקְּבוּצָה. שְׁלוֹם וּלְהִתְרַאוֹת.

אוֹלָם אֲזֵ נַעוֹר בִּי נִיצוּץ שֶׁל תִּקְוָה...

חֲבֵרָה מִקְּבוּצַת הַנְּשִׁים כְּתֵבָה אוֹדוֹת 'מִקְוָה מְלֶכָה' בִּיבְנָאֵל. הַמְּקוֹם מְסֻגָּל לְפָרְיוֹן וְנָשִׁים עֲקוּרוֹת רַבּוֹת הִגִּיעוּ לַמְּקוֹם, טְבִלוּ וְזָכוּ לִילָדִים.

הִיא אָף שָׁלְחָה תְּמוּנָה שֶׁל הַמְּקוֹה עִם סְפוּרֵי יְשׁוּעוֹת שֶׁקָּרוּ בְּזִכּוֹת הַמְּקוֹם. הִיִּדְיָעָה הַזֹּאת הִפִּיחָה בִּי תִקְוָה מְחֻדָּשׁ. אָמַרְתִּי לְבַעֲלִי אָף שֶׁאֲנִי גְרָמִים בְּמוֹשָׁב בְּדָרוֹם, נַעֲשֶׂה כָּל מְאֻמָּץ לְהִגִּיעַ לִיבְנָאֵל. אֶת הַסִּגְלָה הַזֹּאת לֹא נִסִּיתִי מֵעוֹדִי.

הִגַּעְתִּי לִימְקוֹה מְלֶכָה בִּיבְנָאֵל. מְצָאתִי מְקוֹם מְדֵהִים מְעַצָּב בְּטוֹב טַעַם, יְפִי יְחוּדִי עִם קִדְשָׁה עֲלֵאִית, נְקִי, נָאָה וּמְטַפָּח. הִרְגַּשְׁתִּי הָאֶרֶץ שֶׁל קִדְשָׁה בְּמִקְוֵה. בָּעֵת הַטְּבִילָה פָּרַצְתִּי בְּכִי וְהִרְגַּשְׁתִּי עַד כַּמָּה הַטְּבִילָה הַזֹּאת מְשֻׁמְעוֹתִית עֲבוּרִי.

עָבְרוּ עוֹד מִסְפָּר חֻדָּשִׁים וְלֹא נוֹשַׁעְתִּי... כִּי לְפָחוֹת חֲשַׁבְתִּי...

חֲבֵרָה מִן הַקְּבוּצָה הִצִּיעָה לְהַצְטַרֵּף אֵלַיָּה לְנִסְיָעָה לְאוּמָן וּלְהִתְפַּלֵּל עַל צִיּוּנֵנוּ שֶׁל רִבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב וְכִי עָשִׂיתִי.

חֲזַרְתִּי אֶרֶץ בְּעָרֵב שֶׁמִּחַת תוֹרָה וְכַעֲבוֹר חֻדָּשִׁים, כְּשָׁבוּעַ לְאַחַר חַג הַחֲנֻכָּה הִתְבַּרֵּר שֶׁאֲנִי כֹּהֵן בְּחֻדָּשִׁים מִתְקַדְּמִים שֶׁל הַרְיוֹן. עֲבוּרֵנוּ הִיָּה זֶה נִסְ גָּלוּי.

דִּבֵּר הַרְיוֹנִי הַתְּפֻרָסִים כְּמוֹכֵן בְּקֶרֶב קְבוּצַת הַנְּשִׁים. חֲבֵרוֹת רַבּוֹת

התרגשו ובכו בדמעות.

ישתבח שמו של מלך מלכי המלכים. בגיל ארבעים ושלש זכיתי ללדת את בתי היקרה בצורה טבעית כרצונו של מלך העולם. נגד כל הספויים, נגד כל דברי הרופאים, רק אלקים עמד לצדי. היום אני אמא מאשרת ומפרסמת את ענין 'מקוה מלכה' ברבים. קבלתי על עצמי להמשיך ולהיות שתפה בקבוצת הווסטאפ לתמיכה בנשים מעכבות הפריון, להתפלל עליהן, לקרא תהלים לחזקן ולעודדן עד שגם הן תהפכנה לאמהות מאשרות בקרוב, אמן.

בכל בקר אני מודה לה' מחדש על הנס הגמור שעשה לי".

אשמח לקבל תגובות:

MERAVKRIEF@GMAIL.COM

בענין המקוה צריכים מאוד מאוד לדאג שלא תהיה חלדה על המעקה, כי זו חציצה גמורה, ואם אשה טובלת זו לא נקראת טבילה.

ואני תפסתי את המעקה בידי ועלו לי כתמים על היד, ולא יכלתי להוריד אותם רק עם סבון.

ולכן צריכים מאוד מאוד להקפיד שלא תהיה שום חלדה, כשאשה תגע בזה.

(אשר בנחל, כרך קסד, מכתב ה' ריא, שנת תשס"ז)

אֲשֶׁרֶת הַמַּאֲשֶׁרֶת

לְגַבְרַת תִּקְוָה חֲלִילֵי תַחֲיָה
מִנְהֵלֶת 'מִקְוָה מַלְכָּה' - יִבְנֶאֱל
שְׁלוֹם רַב.

שְׁמֵי אֲשֶׁרֶת וְאֲנִי מַאֲשֶׁקְלוֹן. רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ שֶׁהַיּוֹם אָנִי, בְּרוּךְ
ה', אֲשֶׁרֶת הַמַּאֲשֶׁרֶת מֵאַחַר וְזָכִיתִי לְהַפְקֵד בְּבוֹן זָכָר, מִתּוֹק
וְנִפְלָא, בְּזָכוֹת שֶׁטְבַלְתִּי בְּ'מִקְוָה מַלְכָּה' הַנִּמְצָא בִּיבְנֶאֱל.

רְצִיתִי לְשַׁתֵּף בְּמִסְפַּר שׁוּרוֹת בִּישׁוּעָה הַגְּדוּלָּה שֶׁה' עָשָׂה לָנוּ:
בְּעָלֵי וְאֲנִי נְשׂוּאִים כְּשֶׁלֶשׁ שָׁנִים. בְּמִשְׁךְ תִּקְוָפָה זוֹ נִסִּינוּ סִגְלוֹת
וּבְרָכוֹת שֶׁל רַבָּנִים כְּדֵי לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא. מִדֵּי חֲדָשׁ צְפִינוּ
וַיַּחֲלֵנוּ, אוֹלֵי הַחֲדָשׁ נִתְבַּשֵּׁר בְּבִשׁוּרוֹת טוֹבוֹת? אַךְ שׁוֹב וְשׁוֹב
הַתֵּאֲכֹזְבוּנוּ.

בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת זָכָה בְּעָלֵי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק מִיבְנֶאֱל וְאִף
לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ שִׁיחוֹת חֲזוֹק בְּחַיִּים חֵיוֹתוֹ. מִשׁוּם כֶּף אִף טְבַעֵי הָיָה
הַדָּבָר, שֶׁאֲגַמֵּר בְּדַעְתִּי לְהַצְטַרֵּף לְטִיּוֹל שֶׁל נְשִׁים הַנוֹסְעוֹת לְצִיּוֹן
רַבְּנוּ בְּאוֹמֵן כְּדֵי לְהִתְפַּלֵּל שֵׁם עַל זֶרַע שֶׁל קִימָא.

בְּהֵיוֹתִי בּוֹכָה וּמִתְפַּלֵּלֶת עַל נַפְשֵׁי בְּצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּי נַחְמָן
מִבְּרֶסֶלֶב, פָּנְתָה אֵלַי יְדִידָה וְאָמְרָה:

"דְּעֵי לָךְ שֵׁישׁ בִּיבְנֶאֱל 'מִקְוָה מַלְכָּה', הַצַּדִּיק הַבְּטִיחַ שְׁכָל אִשָּׁה
שֵׁישׁ לָהּ אֲמוּנַת חֲכָמִים חֲזָקָה תְּבוֹא לְטְבַל בּוֹ וְתִנְשַׁע בְּזֶרַע שֶׁל
קִימָא".

שָׁבַתִּי לְאַרְץ וְחֲזַרְתִּי לְסֹדֵר יוֹמֵי הַשְּׁגָרָתִי, תוֹךְ שֶׁאֲנִי מִתְעַלְמָת
וְאִפְלוּ שׁוֹכַחַת אֶת דְּבָרֶיהָ שֶׁל חֲבָרְתִּי.

עברו עוד מספר חדשים של צפיות ואכזבות ולצערנו לא נפקדנו. בינתיים מוהרא"ש, הצדיק מיבנאל, הסתלק לשמי מרומים, וצערנו האישי התעצם, מעתה לא יהיה מי שיעודד אותנו ויפיח בנו תקנה להתמודד עם הקשיים והאכזבות שחוונו.

באחד הימים הציע בעלי: "אשרת, אולי נלך למקנה ביבנאל? הרי הצדיק בחיים חיותו היה יוצא מגדרו ומדבר בהתלהבות יתרה על כחו הרב של 'מקנה מלכה' אשר נבנה במסירות עצומה וסגלתו לפקד עקרות.

עניתי לבעלי: "נסינו סגלות רבות והתאכזבנו, אולם הפעם אני הולכת ברצון ל'מקנה מלכה'. התארגנו ליום המיחל, ועשינו את דרכנו מאשקלון ועד ליבנאל, למקנה של הצדיק.

בהיותי במקנה חשתי התעלות רוחנית של ממש. הפאר וההדר, האביזרים המעצבים בידי אמן לצד האדיבות ומאור הפנים של הבלניות שבמקום, הופכים את הטבילה לחוויה עלאית קדושה שקשה לתאר.

התרגשותי הייתה רבה, הנה אני נצבת במקום שנבנה במסירות נפש, מקום שהוא המפלט שלי לזכות בילדים משלי.

לאחר הטבילה אמרה לי הבלנית:

"את יכולה להשאר כאן לבדך ותוכלי להתבודד לפני ה' ולבקש את אשר על לבך".

התחלתי לבכות ולדבר עם ה'. לשפף את לפי מהמקום הכי פשוט הכי טהור והכי תמים בלב וכך אמרתי:

"בבקשה ה' - עשיתי השתדלות גדולה, באתי מאשקלון עד יבנאל, רק כדי שאזכה לטבל במקנה הזה, ב'מקנה מלכה', של

הצדיק מיבנאל.

הגעתי לכאן, כדי שאזכה להפקד בזרע של קימא, כמו שהצדיק הבטיח, ואני מאמינה להבטחה שלו...

אנא, ה' זכני בילד משלי. וכאשר אזכה, אעשה הכל כדי לפרסם את ספור הישועה שלי ברבים".

סימתי את תפילתי האישית, ונגבתי את דמעוטי. בצאתי מהמקום אמרה לי הבלנית:

"שתהינינה לך, בעזרת ה', ישועות גדולות ואל תשפחי לבשר לנו את הבשורות הטובות".

"בעזרת ה' יתברך" – עניתי בהתרגשות ויצאתי.

חדשים בלבד חלפו וברוך ה', בשעה טובה ומצלחת נפקדתי בהריון. ילדתי בן בריא ושלם ושמו בישראל נחמן מאיר.

השמחה בביתנו הרקיעה שחקים, זכינו ברוך ה', ואנו חובקים בן משלנו.

אני רוצה להוסיף עבדה מעניינת המראה את גדל ההשגחה הפרטית בכל ספור הישועה שלנו. כאשר ספרנו לחמי וחמותי שברוך ה' אני בהריון. הם צחקו מאד ואמרו:

באחד הימים התקשרנו למוסדות הקהלה ביבנאל, כפי שאנו נוהגים לעשות מדי פעם, הרמנו תרומה ובקשנו שיברכו אתכם בזרע של קימא.

המזכירה כתבה את השמות לברכה, והוסיפה אתם יכולים, לומר לפלה שלכם שתבוא לטבל במקוה ביבנאל.

אמרנו לה: "שמעתי על המקוה, אף אנו מתבישים לדבר אתם

עַל כֶּךָ".

כְּשֶׁעָשִׂינוּ אֶת הַחֲשָׁבוֹן מְתֵי טְבִלְתֵּי וּמְתֵי חֲמֵי תָרַם תְּרוּמָתוֹ
הַתְּבָרָר שֶׁהָיָה זֶה בְּאוֹתוֹ יוֹם מִמֶּשׁ... עַד כִּמָּה הַכֹּל מִשְׁגָּח מֵאֵתוֹ
יִתְבָּרָךְ.

כָּעֵת, אֲנִי מִשְׁתַּדְּלֵת לְפָרְסָם אֶת הַסְּפוּר עַל מְנַת שְׁנָשִׁים נוֹסְפוֹת
יְבוֹאוּ לְטִבֵּל בְּמִקְוֵה מַלְכָּה 'וַיִּזְכּוּ לִישׁוּעוֹת.

שְׁכַנְעֵתִי נָשִׁים נוֹסְפוֹת, חֲלֵקוֹן אִף זָכוּ כְּבָר לְהַפְקֵד. אֶת סְפוּר
הַיִּשׁוּעָה שְׁלֵהוֹן נְפָרְסָם גַּם בְּקִרּוּב, לְאַחַר שֶׁהִלְדָּה תֵּעָבֵר בְּשָׁלוֹם.

בְּבִרְכָּהּ, אֲשֶׁרֶת הַמְּאֲשֶׁרֶת

אִמָּא שֶׁל נַחְמָן מֵאִיר הַמְּתוֹק מֵאֲשֶׁקְלוֹן

tyoker@gmail.com

צְנִיעוֹת:

אֵין עוֹד יֹפִי לְאִשָּׁה כְּמוֹ הַצְּנִיעוֹת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כֶּרֶךְ קִנְחָה, מִכְּתָב ג' תַּפְחָה, כִּסְלוֹ תַשְׁס"ז)

הַצְּנִיעוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה זֶה הַסְּמֵל שֶׁל יְהוּדִיָּהּ, כְּשֶׁאִשָּׁה
הוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוֹת אִזּוֹ מְסַבְּבִים אוֹתָהּ מְלָאָכִים וְשׁוֹמְרִים
אוֹתָהּ.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כֶּרֶךְ קִנְט' ג' תַּשְׁכָּה, טִבֵּת תַשְׁס"ז)

בגיל ארבעים ושלש ילדתי את בתי הבכורה

סיגלית מקרית שמונה מספרת:
למעלה מעשר שנים נסיתי להרות ולהפך לאמא מאשרת
ולשוא...

במהלך כל אותן השנים עברנו מעל עשרה טפולי פוריות כואבים
ויקרים מאד. בכל פעם צפינו וקוינו שאולי הפעם הטפול יצליח...
אולם בכל פעם נחלנו כשלוך ולאכזבתנו לא היה גבול.

אני באה ממשפחה מסרתית ולפני כשלש שנים שמעתי מפי
קרובי משפחה אודות סגלתו הפלאית של 'מקונה מלכה'. הגעתי
ליבנאל ביום חמישי בשבוע לשם טבילת מצוה. טבלתי במקונה
הישועות. לאחר מכן עליתי לציונו הקדוש של מוהרא"ש
והתפללתי שאזכה לחבק ילד משלי...

ביום ראשון שלאחריו עברנו טפול פוריות נוסף וברוך ה',
ההצלחה האירה לנו פנים.

בגיל ארבעים ושלש זכיתי ללדת את בתי הבכורה. בחרנו לקרא
לה הודיה.

מדוע 'הודיה'? משום ששבועים לפני הטבילה ב'מקונה מלכה',
התפללתי על ציונו של התנא האלקי ר' יהודה בר עילאי
והבטחתי שאם יולד לי בן או בת אקרא לו על שם הצדיק.

בנוסף, רצינו להודות לה' על החסד הגדול שעשה עמנו וזכה
אותנו בגיל כה מתקדם לתינקת בריאה ושלמה.

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו.

הרופאה אמרה: "אין מה לעשות... רק להתפלל..."

זהו ספור ישועה, אָחַד מִנֵּי רַבִּים, אֹדוֹת סִגְלוֹתָהּ הַגְּדוֹלָה שֶׁל
 'מִקְוֵה מַלְכָּה' בְּיַבְנָאֵל שֶׁהִתְפָּרַסָם לְאַחֲרוֹנָה בְּפִיסְבוֹק וְעוֹרֵר
 תְּגוּבוֹת רַבּוֹת

"שָׁנִים רַבּוֹת לֹא הָיוּ לִי יְלָדִים, סְבִלְתִּי מִבְּעִיּוֹת גִּינְקוֹלוֹגִיּוֹת
 קָשׁוֹת: רִירִית רַחֵם מְאֹד דְּקָה, וְתִסְמַנְתְּ שְׁחִלוֹת פּוֹלִיצִי־סִטִּיּוֹת.

גַּם בְּעָלִי סָבַל לְצַעֲרֵי מִבְּעִיּוֹת פְּרִיּוֹן וּבִשְׁל כֶּף לֹא הִתְעַבְרָתִי.
 הָרוּפְאָה הַמְטַפֶּלֶת בָּנוּ אָמְרָה: "אֵין מָה לַעֲשׂוֹת... נִשְׁאַר לָכֶם
 רַק לְהִתְפַּלֵּל..."

שָׁמַעְתִּי סְפוּרִים אֹדוֹת מִקְוֵה הַיְשׁוּעוֹת בְּיַבְנָאֵל. הִגַּעְתִּי לְמִקְוֵה
 לְטְבִילַת מִצְוָה, לְאַחַר מִכּוֹן עָלִיתִי לְצִיּוֹן הַצַּדִּיק מוֹהֲרָא"ש,
 הִתְפַּלַּלְתִּי וְהִתְחַנַּנְתִּי לְזִכּוֹת בִּילְדִים. עוֹד בְּאוֹתוֹ הַחֹדֶשׁ, לְמַרְבֵּה
 הַנֶּסֶס, הִתְעַבְרָתִי. הַיּוֹם אֲנִי חוֹבֶקֶת בּוֹ בְּרִיא וְשָׁלֵם...

לְגַבִּי זֶה נִחְשָׁב נֶס גָּמוּר. יוֹם לְפָנַי הַטְּבִילָה בְּמִקְוֵה מַלְכָּה,
 נִבְדַּקְתִּי וּלְפִי הַבְּדִיקוֹת נִרְאָה הִיָּה כִּי אֵין שׁוּם סְפוּי לְהָרוֹת בְּחֹדֶשׁ
 זֶה. שְׁלֹשָׁה יָמִים לְאַחַר הַטְּבִילָה שׁוּב נִבְדַּקְתִּי וּבְאַרְח פֶּלֶא נִרְאָה
 הִיָּה עַל פִּי הַבְּדִיקָה כִּי הַסְּפוּי לְהָרוֹת בְּחֹדֶשׁ זֶה גָּדַל בְּאִפְסוֹ פֶּלֶאִי.
 אֲנִי מִפְרָסְמַת אֶת סְפוּר יְשׁוּעַתִּי בְּפִיסְבוֹק וּבְאַתֵּר "טְפוּלֵי
 פּוּרִיּוֹת" וּמְמַלִּיצָה בְּחֵם לְנָשִׁים הַסּוֹבְלוֹת מִבְּעִיּוֹת פְּרִיּוֹן לְהַגִּיעַ
 לְמִקְוֵה מַלְכָּה בְּיַבְנָאֵל וּבְעַקֵּר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ.

בְּזִכּוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים

אַרְבַּע שָׁנוֹת נִשׁוּאֵין חָלְפוּ וְלֹא נִפְקְדָנוּ בְּפָרִי בְּטוֹן.

בְּשָׁנָה הָרֵאשׁוֹנָה לְנִשׁוּאֵינוּ, הֵיִינוּ עֲסוּקִים בְּמִצִּיאַת מְקוֹמוֹת
 תַּעֲסוּקָה וּבְהִתְאַקְלָמוֹת בָּהֶם, כֶּף שָׂרֵב דְּאֲגוּתֵינוּ נִסְבּוּ סְבִיב
 הַפְּרָנְסָה.

אוּלָּם הַזְּמַן חָלַף וְלֹא זָכִינוּ לְהַפְקֵד בְּפָרִי בֶטֶן, וְהַדְּאָגוֹת הִלְכוּ וַגְּבָרוּ.

נְסִינּוּ הַכֹּל כְּדֵי לְזַכּוֹת וְלִהְיוֹת הוֹרִים מְאֹשְׁרִים אֲךָ לֹא הִצְלָחָה. חֲבֵרָה שָׁלְחָה לִי בּוֹטֶסְטָאֵפ סְפוּר יְשׁוּעָה עַל מְקוּהַ מְלָכָה וְכֵן תַּמוּנָה שֶׁל הַצְּדִיק מִיְּבִנְאֵל, תוֹף שֶׁהִיא מְמַלִּיצָה לִי לְנִסּוֹת אֶת הַסְּגָלָה הַזֶּה.

כְּאִשָּׁה הַבָּאָה מִרְקַע מְסֻרָתִי, שׁוֹמֵרֶת שְׁבֵת וּבֹעֵלֶת אֲמוּנָה בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִחְלַטְתִּי לְנִסּוֹת. הִגַּעְתִּי לְיְבִנְאֵל לְטְבִילַת מִצְוָה, טְבִילַתִּי בְּמְקוּהַ מְלָכָה, נִתְּתִי צְדָקָה וְהִתְפַּלְלַתִּי שְׂאֵזְכָּה לִילְדִים. יַחַד עִם זֹאת הִמְשַׁכְּתִי בְּטָפוֹל הַרְפוּאִי, וְהִרְבִּיתִי בְּתַפְלוֹת.

בְּרוּךְ ה', בְּזַכּוֹת אֲמוּנַת חַכְמִים, זָכִיתִי לְבֵת חֲמוּדָה וּמְתוּקָה. כַּעַת אֲנִי זוֹכֵה לְפָרֶסֶם בְּרַבִּים אֶת סְפוּר הַיְשׁוּעָה שְׁלִי.

שֶׁלְכֵן, מֵיטֵל.

דְּעִי לָךְ בְּתֵי הַיְקָרָה, שְׂאֲצֹלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חֲשׁוּבָה הַצְּנִיעוּת, כִּי הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּת יִשְׂרָאֵל, מְצִילָה אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם בֵּת אַחַת מִתְנַהֶגֶת בְּצְנִיעוּת, הִיא יְכוּלָה לְפַעֵל אֲצֹלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁהִיא רוֹצָה.

(אֲשֶׁר בַּנְּחַל, כְּהַר קַס, מִכְּתָב ד' קנא, אֲדָר תַּשְׁס"ז)

אֲשֶׁרֵי בֵּת יִשְׂרָאֵל שֵׁיֵשׁ לָהּ גְּאֻנָּה יְהוּדִית וְהוֹלְכֶת בְּצְנִיעוּת כְּרְאוּי לְבֵתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

(אֲשֶׁר בַּנְּחַל, כְּהַר קַסא, מִכְּתָב ד' רנ, אֲדָר תַּשְׁס"ז)

מכתבה המרגש של אורה

שלום, נשים יקרות !!!
שמי אורה, רציתי לשתף אתכן בספורי האישי. זכיתי לישועה
ב'מקוה מלכה' יבנאל.

אני בת ארבעים ואחת ויש לי חמשה ילדים אבל מאד רציתי עוד
ילד. קרובי המשפחה לא ממש תמכו ברעיון, מכיון שלדעתם
חמשה ילדים זה מספיק, שיהיו בריאים, וגם בגלל הגיל... אז
לא... הגיל לא מפחיד אותי. בעיני אין כמו משפחה גדולה...

לפני שנה וחצי התעברתי אף ההריון לא צלח. שנה וחצי אני
מנסה להקלט להריון אף ללא הצלחה. לצערי, בתקופה קשה זו
עברתי שלוש פעמים הפלות.

חברותי ספרו לי אודות 'מקוה מלכה' ביבנאל. הצדיק מיבנאל
- כף ספרו - בנה אותו אחרי מאבקים רבים ובמסירות נפש
גדולה. בשל כך הוא הבטיח שאשה שתטבל בו טבילת מצוה
תזכה לישועה וזרע של קימא.

כאשר שמעתי זאת שתפתי את בעלי ברצוני להגיע לטבל שם.
בעלי נאות לבקשתי, וביום המיעד, אחרי נסיעה של שעתים,
הגענו ליבנאל.

בכניסה לישוב הרגשתי הרגשה מאד מאד מיחדת, הרגשתי
כאלו אני כבר בהריון, בחדשים מתקדמים. היתה לי הרגשה
שאי אפשר לתאר אותה במלים. מאחר ובאנו ממרחק, חששתי
שאחר. עוד בדרך התקשרתי לבלנית כדי לומר לה שתתחב
מעט, כי אני כבר מגיעה.

יאמר לזכותן של הבלגיות שאף שהשעה היתה מאחרת והן כבר התכווננו לסגר את המקום ולשוב לביתן, בכל זאת המתינו לבואי, וקבלו אותי מאד יפה. הן ברכו אותי בכרכות רבות ובקשו שאבשר להן בשורות טובות וישועות.

כשנכנסתי להתארגן היתה לי הרגשה עלאית... הרגשה שאף פעם לא חויתי, הרגשתי ממש שאני בהריון מתקדם ואפלו מתארגנת לפני לדה ממש.

אחרי הטבילה ספרתי לבלגיות את הרגשתי המיוחדת שיש לי במקום הזה. היא חיכה ואמרה לי:

"בעזרת ה', עוד תספרי לנו בשורות טובות... הרבה נשים ראו פה ישועות..."

מהמקנה המשכנו במעלה ההר לציון הצדיק מיבנאל זי"ע הנמצא במרחק של נסיעה קצרה מהמקום. הרגשנו צרף לנצל את ההזדמנות ולהתפלל על ציונו של הצדיק שבנה את המקנה. חזרתי הביתה בהרגשה מאד טובה. עברו להם שבועים... אחור של יומים... עשיתי בדיקת הריון...

ישתבח שמו א נ י ב ה ר י ו ן !!!

האמונה שלי התחזקה ובגדול!!! כעת אני מרגישה מאשרת מתמיד, וזהו אני לא דואגת יותר... זורקת את הכל על ה' ותברך כי אין עוד מלבדו...

אז נשים יקרות אמנם התברכתי ויש לי ילדים אבל גם כשאנו רוצות עוד ילד וזה לא הולך. נכון זה מתסכל...

אבל צריך לזכר שאין שום יאוש בעולם בכלל, צריך להתחזק רק באמונה ובתפלה. מי שבאמת רוצה ישועה שתסע למקנה

בִּיבְנֵי אֵל תִּטְבַּל וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת. אֲנִי לֹא הִרְאֵשׁוּנָה שְׁחוּוָה זֹאת
וּבְטוּחָה שְׁגָם לֹא אֶחְרוּנָה...
שִׁנְדַע כְּלָנוּ רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

אֹרְחָה.

מִכְתָּבֵי שֶׁל הַצְּדִיק מְגַלִּים לָנוּ עַד כַּמָּה חֲשׁוּבָה
הֵיטָה בְּנֵית הַמְּקוֹה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַב פָּאָר וְהִדָּר
שֶׁתִּהְיֶה מוֹקֵד מְשִׁיכָה לְטִהָרַת נָשִׁי יִשְׂרָאֵל תּוֹךְ
הַקְּפָדָה מְרַבִּית עַל דְּקָדוּק הַהֶלְכָה.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי
בְּעֵינַי לְעֵצָב וְלִיפּוֹת אֶת הַמְּקוֹה וְכו', וְאֲנִי רוֹצֶה
שֶׁתִּכְנִיֶּסִי אֶת כָּל הַמְּרֻץ וְהִרְאֵשׁ וְהִטְעַם שְׁלֹף, כְּדִי
שִׁיְהִי לָנוּ מְקוֹה מְפֹאָרֵת.

כִּי עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְגַמֵּר אֶת זֶה, וְכָל דְּבָר
קָטָן שִׁיוֹסִיף חֵן וְיִפִּי לְמְקוֹה זֶה יְהִי כַח הַמְּשִׁיכָה
לְנָשִׁים לְבוֹא. הֵינּוּ אֶפְלוּ שֶׁעֲדִין רְחוּקִים מִתּוֹרָה
וּמִצְוֹת וְלָכֵן זֹו זְכוּת וּמִצְוָה גְּדוּלָה לְזָכוֹת אֶת נָשִׁי
יִשְׂרָאֵל עִם טִהָרַת הַמְּשִׁפָּחָה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵךְ קֶסֶג, מִכְּתָב ד' תַּשְׁמַח, שְׁנַת תַּשְׁס"ז)

בְּנִים תְּאוֹמִים לְאַחַר אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנִים

ספורה של מורן:

בגיל תשע עשרה שנה זכיתי להתחתן וברוך ה' כָּבֵר בְּשָׁנָה הראשונה לנשואי ילדתי את בתי הבכורה, רונית. מאז לדתה של רונית עברו אחת עשרה שנה ולא זכיתי להרות בשנית. במשך תקופה זו עשינו טפולי פוריות רבים אך ללא הצלחה. באחד הימים שמעתי ממספר חברות על הישועות ב'מקנה מלכה'. בעלי ואני החלטנו להמשיך בטפולים אך יחד עם זאת הגעתי למקום לטבל, וברוך ה', תוך חודשים עברנו בהצלחה טפול פוריות.

בתחלת חרף תשע"ז נולדו לנו, ברוך ה', שני בנים תאומים מקסימים, שהציפו את לבנו באשר רב ופצו אותנו על אחת עשרה שנות סבל ומכאוב.

ישתבח שמו לעד.

שַׁעַת טְבִילָה זֶה עֵת רְצוֹן גָּדוֹל

עליך לדעת שעת הטבילה זה עת רצון גדול מאד לאשה והיא יכולה לפעל על ידי תפלה קטנה אצל הקדוש ברוך הוא דברים גדולים מאד, ולכן תנצלי את הרגעים האלו.

(אשר בנחל, כרך קסג, מכתב ד' תתקפא, שנת תשס"ז)

"שירה חדשה שבחו גאולים"

ספור הישועה של שירה:

הקדוש ברוך הוא נתן לנו את מרב, ילדה חמודה בת חמש שנים. מרב שלנו נולדה כשנה וחצי לאחר נשואינו. שמחתנו בילדתה הייתה רבה. חשבתי אז לתמי שאמשיך ללדת בקלות כפי שילדתי את בתי הבכורה ללא קשי ועכוב.

אך לא כך היו פני הדברים, שלוש שנים חלפו מאז לדתה של מרב הבכורה וילדים נוספים – אין.

השתדלנו רבות בענן הפוריות, ערכנו בדיקות מקיפות וטפולים כואבים, אך ללא הצלחה.

פעם אחת כן זכיתי אמנם להרות, אך, לצערנו, ההריון לא התפתח כראוי.

תקופת הטפולים הייתה קשה ומתישה, הטפולים ללא תוצאות היו כואבים ומיאשים. לאחר תקופה ארכה של השתדלויות בעלי ואני החלטנו לקחת פסק זמן מהטפולים במטרה לאגור כחות גוף ונפש ולאחר מכן לחדש את סדרת הטפולים.

בתקופת ההמתנה, נסענו לשבות בבית הורי המתגוררים בעיר חיפה. התגלגל לידינו עתון ובו ספורי ישועות על 'מקנה מלכה'. קראתי את הספורים בשקיקה רבה ואף הראיתי את העתון לבעלי.

הרהרתי בלב:

'מקנה מלכה', ישועות... אבל לגבינו זה לא מעשי... להגיע עד יבנאל... לא מציאותי'.

הַמְשַׁכְּנוּ בְּשִׁגְרַת חַיֵּינוּ וּדְבַר 'מִקְוֵה מַלְכָּה' כְּמַעַט וְנִשְׁפַּח מַלְבָּנוּ.
 חֲדָשִׁים עָבְרוּ, מֵאִזְ אֹתָהּ שָׁבַת בְּחִיפָה, עַד שְׁנַתְקַלְתִּי בְּמִקְרָה
 בְּ'פּוֹסֵט' בִּ'פִּיסְבוּק' בּוֹ סִפְרָה אִשָּׁה שֶׁעָשָׂר שָׁנִים לֹא הָיוּ לָהּ
 יְלָדִים וְלֹא־חָר שְׁטָבְלָה בְּמִקְוֵה בִּיבְנָאֵל, זָכְתָה לִישׁוּעָה וְנִפְקְדָה.
 הִרְגַּשְׁתִּי שְׁבוּרָא עוֹלָם שׁוֹלַח לִי אֵיתוֹת נֹסֶף בְּעֵינֵי מִקְוֵה זֶה.
 וְעַל כֵּן שָׁנָה לְנִסּוֹת.

חִפְשִׁתִּי בְּאִינְטֵרְנֵט אֶת כְּתָבַת הַמִּקְוֵה, שְׁעוֹת פְּתִיחָה וְכוּ',
 וְהִגַּעְתִּי לְאַתֵּר "בְּרִסְלָב סִיטִי" הַתְּעַדְפְּנִתִי עַל דְּרָכֵי הַהִגָּעָה
 לְמִקְוֵה וְגַם קָרָאתִי בְּאַתֵּר סְפוּרֵי יְשׁוּעוֹת נֹסְפִים עַל מִקְוֵה זֶה,
 דְּבַר שְׁחֹזַק אֶצְלִי אֶת הַרְצוֹן לְהִגִּיעַ לְמִקְוֵה וְלִטְבֹּל וְיִהְיֶה מָה.
 הִיָּה זֶה מוֹצְאֵי שָׁבַת. עָשִׂינוּ דְרָכֵינוּ מִהַיְשׁוּב אֶרִיאֵל לְמוֹשָׁבָה
 יְבִנְאֵל. בְּהִגִּיעֵי לְמִקְוֵה הַתְּפַלְלִיתִי רְבוֹת לַה' שֶׁהַפְּעַם אֲזַכֶּה לָבוֹן.
 קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי שְׂאֵם אֶצְלִיחַ וְאֵלֶּד... אֶסְפֵּר אֶת סְפוּרֵי יְשׁוּעָתִי
 בְּרַבִּים...

אֲכֹן תּוֹדָה לְקַל זְכִיתִי תוֹף חֲדָשִׁים לְהַתְּעַבֵּר לְלֹא שׁוּם טְפוּל!!!
 זְכִינוּ וְנוֹלַד לָנוּ בְּנֵינוּ הַחֲמוּד אֲבִיאֵל וְכַעַת כְּפִי שֶׁקִּבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי
 אֲנִי מְפָרְסְמֵת אֶת סְפוּרֵי הַיְשׁוּעָה שְׁלִי.

כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה בְּעֵינֵי הַמִּקְוֵה אֵל תְּהַסְסִי
 כְּרָגַע לְבַקֵּשׁ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַמִּקְוֵה יִהְיֶה הִכִּי
 מְפָאָר בְּעוֹלָם וְלֹא יִחְסַר שֵׁם שׁוּם צְרָכִים שֶׁנִּצְרָכִים
 לְשֵׁרוֹת הַמִּקְוֵה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֶה יִהְיֶה
 מְגִדֵּל אֹר לְכָל הַתּוֹשָׁבוֹת בִּיבְנָאֵל.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל, כְּרָךְ קִסוּ מִקְּתָב הַתְּתִיקָה, כְּסָלוּ תִשְׁסַח)

”נִפְקְדָתִי לְאַחַר חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה”

אֵילָה מְאֻלְעַד מְסַפֶּרֶת:

בְּעֵלֵי וְאֲנִי נִשְׂאָנוּ בְּשָׁנֹת תִּשְׁס”א, לִפְנֵי כִשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה.
 בְּרוּךְ ה', כִּשְׁנֵה לְאַחַר נִשְׂוֵאֵינוּ זְכִינוּ וְנוֹלְדָה לָנוּ בְּתַנּוּ הַבְּכוֹרָה.
 מֵאִז לְדָתָה חָלְפוּ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנוֹת צְפִיָּה אֲרָכוֹת בְּהֵן לֹא זְכִיתִי
 לְהִתְעַבֵּר בְּשָׁנִית.

בְּצַר לָנוּ הִתְיַעֲצָנוּ רַבּוֹת עִם רַבָּנִים, שְׂיַעֲצוּ לָנוּ לַעֲשׂוֹת טְפוּלֵי
 פּוּרִיּוֹת. יַחַד עִם זֹאת לְהִתְחַזֵּק בְּרוּחַנִיּוֹת וּלְהִרְבּוֹת בְּתַפְלוּת
 לְבוֹרָא עוֹלָם.

וְכַף עֲשִׂינוּ - הִלְכָנוּ לְמִיטֵב הַרוּפְאִים בְּתַחּוּם הַפְּרִיּוֹן, הִרְבִּינוּ
 בְּתַפְלוּת אַף הִישׁוּעָה בּוֹשְׁשָׁה לְבוֹא.

חֲבֵרָה טוֹבָה, מִתַּל אָבִיב סִפְרָה לָנוּ עַל 'מִקְוֵה מְלָכָה' בְּיַבְנָאֵל.
 הִחְלַטְנוּ לְהִגִּיעַ לְשָׁם.

הִגַּעְתִּי בַיּוֹם הַמִּיחָל, טְבַלְתִּי וְזְכִיתִי לְהִתְעַבֵּר עוֹד בְּאוֹתוֹ הַחֲדָשׁ.
 זֹה גַם הִזְדַּמְנוֹת עֲבוּרֵי לְשִׁתְּף אוֹתְךָ, הֶרֶב דָּן, שֶׁהַחֲבֵרָה הַטוֹבָה
 שָׁגְלָתָה לִי אֶת סִגְלָתוֹ שֶׁל 'מִקְוֵה מְלָכָה' - הִיא אַחוֹתְךָ שְׂרִית.
 אֲשַׁמַּח אִם תִּבְשֹׂר לָהּ שֶׁנִּפְקְדָתִי לְאַחַר חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה...

בְּרוּךְ ה', כִּיּוֹם יֵשׁ לִי בֵּת בְּגִיל שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה וְגַם תִּינוּק מְתוּק מְדַבֵּשׁ
 שְׁנוּלָד בְּט' בְּאַלּוּל תִּשְׁע"ז לְאַחַר שָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל צְפִיָּה, תַּפְלוּת
 וְהִשְׁתַּדְּלוּת רְפוּאִית.

הַצְדִּיק שֶׁחָדַר לְלִבִּי

קָרַן מִהֶקְרִיּוֹת מִשְׁתַּפֵּת אוֹתָנוּ בְּסִפּוּרָה הַאִישִׁי:

בְּסוּף חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן שְׁנַת תשע"ה, זְכִיתִי בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמִצְלַחַת לְהִתְחַתֵּן וּלְהִקָּים בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל. כְּחֹדֶשׁ יָמִים לְאַחַר הַחֲתֻנָּה זְכִיתִי כְּבֹר לְהִרְיוֹן. לְצַעֲרִי, הַהֶרְיוֹן לֹא הָיָה תִּקּוּן וְנֶאֱלָצְתִּי לַעֲשׂוֹת הַפְּלָה בְּשָׁבוּעַ הַשְּׁנַיִם עָשָׂר. מֵאֵז לֹא הִצְלַחְתִּי לְהָרוֹת...

בְּמִשְׁךָ שְׁנַתִּים הִמְשַׁכְנוּ בְּמֵאֲמִצִּינוּ לְהִבְיֵא יְלָדִים לְעוֹלָם אֲךָ הַהִצְלָחָה לֹא הָאִירָה לָנוּ פְּנִיִם. בְּקִיץ תשע"ז הִגַּעְתִּי לְרֵאשׁוֹנָה לִיבְנָאֵל לְטָבֵל בְּמִקְוֵה מְלָכָה, הַמִּקְוֵה הַמְּקוּמִי הַמְּסַגֵּל לְפְרִיּוֹן וּבְאוֹתוֹ חֹדֶשׁ זְכִיתִי לְהָרוֹת. לְאַחַר תְּשַׁעָה חֳדָשִׁים יְלַדְתִּי אֶת בְּתִי הַבְּכוֹרָה.

עַל סִגְלָתוֹ שֶׁל הַמִּקְוֵה נוֹדַע לִי בְּעִקְבוֹת סִפּוּר שֶׁהִתְגַּלְגַּל בְּאַחַת מִהֶרְשֵׁתוֹת הַחִבְרָתִיּוֹת וְהִגִּיעַ אֵלַי, אוֹדוֹת זוּג לְלֹא יְלָדִים, הָאִשָּׁה טָבְלָה בַּמִּקְוֵה וְנוֹשְׁעָה.

בְּעֵבֶר זְכִיתִי לְהִשְׁתַּתֵּף בְּאַחַת מִדְּרָשׁוֹתַי שֶׁל הַצְדִּיק בְּאוֹלָם בְּיבְנָאֵל. אֲנִי זוֹכֵרֶת הֵיטֵב שֶׁהַדְּבָרִים שֶׁאָמַר הַצְדִּיק חִזְקוּ אוֹתִי וְחָדְרוּ אֶל תּוֹךְ לִבִּי.

לְאַחַר הַדְּרָשָׁה הִתְקַיְמָה קְבֻלַּת קֹהֵל. זְכִיתִי לְהִכְנִס וּלְהִתְכַרֵּךְ מִפִּי קֹדֶשׁוֹ. הַצְדִּיק אֶף הֶעֱנִיךָ לִי קִמְעַ לְשִׁמְרָה וּלְהִצְלָחָה אוֹתוֹ. אֲנִי מַחְזִיקָה בְּאַרְנָקִי, עַד הַיּוֹם.

"אני מצטערת – את בהריון"

מאירה מחדרה מספרת:

התחתנתי בגיל עשרים ושלוש שנה, וברוך ה', כבר בשנה הראשונה נולדה לי בת. מאז לדתה עברו שנתים וחצי ולא זכיתי להתעבר. התיעצנו עם רבנים, התברכנו אצל צדיקים ואף עשינו שני טפולי פוריות אך הם לא צלחו.

באחד הימים, ספרה לי חברה על 'מקנה מלכה' שסגלתו לפרי בטן רבה. הגעתי למקום טבלתי וברוך ה' נקלטתי להריון באותו חדש. באותו חדש הייתי אמורה לעשות בדיקה רפואית חשובה, שאסור לנשים הרות לבצע אותה. לשם כך הייתי צריכה להביא אשור שאיני בהריון.

כאשר נבדקתי אמרה לי האחות:

"אני מצטערת את בהריון ... ואינך יכולה לעשות את הבדיקה האמורה" ...

ואני דוקא שמחה שזכיתי להיות בהריון בזכות 'מקנה מלכה'. ברוך ה', בגיל עשרים ושבע שנה, נולד לנו בן בריא ושלם וקראנו לו נהוראי.

אם היה בן אדם יודע איזה רעש בשמים עושות
התפלות של כל אחד ואחד, ובפרט תפלה שהיא
בבכיה, לא היה מפסיק מלהתפלל.

(אשור בנחל, כרך קנד, מכתב ב' שצ תשס"ו)

עֲלִיף לְהִיּוֹת רְגוּעָה לְחִלּוּטִיּוֹן

חַיִּים פְּדִידָה מְסַפֵּר:

"אֲשֵׁתִי וְאֲנִי נִשְׂוֵאִים כְּכָר קְרוֹב לְשָׁנָה וְטָרָם נוֹלְדוּ לָנוּ יְלָדִים. בְּאַחַד הַיָּמִים קִבְּלָנוּ סֵפֶר "שׁו"ת חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלָב" – עַל יָדוֹ נִתְּנָדְעָנוּ לְכַחוֹ הַסְּגָלִי שֶׁל 'מִקְנָה מְלָכָה'.

בְּאַחַת הַתְּשׁוּבוֹת כָּתַב הַצְּדִיק עַל שִׁבְחוֹ שֶׁל הַמִּקְנָה שֶׁכִּיחַ לְפָקֵד עֲקָרוֹת וּבִתְנָאֵי שֶׁתְּהִיָּה לְאִשָּׁה אֲמוּנַת חֲכָמִים.

הַחֲלֻטָּנוּ לְהַגִּיעַ לְמִקְנָה, בַּיּוֹם הַמֵּיחָל עָשִׂינוּ דְרָכָנוּ לְיִבְנָאֵל, לְמֵרוֹת הַקָּשִׁי הָרַב הַכְּרוּף בְּנִסְיָעָה זֹאת. שְׁנִינוּ הֵינּוּ עֵינֵינוּ מְאֹד אַחֵר יוֹם עֲבוּדָה, מָה גַם שֶׁהִיָּה עִמָּס כְּבֵד שֶׁל רִכְבִּים בְּדִרְכָּנוּ צְפוּנָה. אוּלַם לְמֵרוֹת הַקָּשִׁיִּים לֹא נִרְתַּעְנוּ וְהַגַּעְנוּ לְמִקְוָם.

אֲשֵׁתִי טְבֵּלָה בְּמִקְנָה מְלָכָה', אַחֵר כִּי עָלִינוּ לְצִיּוֹן הַצְּדִיק, קָרָאנוּ מְסַפֵּר פְּרָקֵי תְהִלִּים, נִתְּנָנוּ מְסַפֵּר שְׁקָלִים לְצִדְקָה וְהִדְלַקְנוּ נֵר לְכַבוֹדוֹ.

"כָּעֵת עֲלִיף לְהִיּוֹת רְגוּעָה לְחִלּוּטִיּוֹן" – אָמַרְתִּי לְאִשְׁתִּי בְּעֵת הַנִּסְיָעָה חֲזָרָה הַבִּיתָה - עָשִׂינוּ אֶת הַהִשְׁתַּדְּלוֹת שֶׁלָּנוּ, וְכֹל מָה שְׁנוֹתֵר לָנוּ זֶה לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים".

בְּרוּךְ ה', תוֹף מְסַפֵּר שְׁבוּעוֹת הַתְּבַשְׂרָנוּ שְׂאִשְׁתִּי בְּהַרְיוֹן.

מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

(אֲשֶׁר בְּנַחֲל, כְּכָר קִנְיָ, מִכְּתָב ב' נב תשס"ו)

”באתי להגיד - תודה!”

”ברוך ה', זכיתי לישועה גדולה” - פותחת נועה בספורה האישי. “לפני כשנה וחצי הגעתי לביבנאל, כדי לטבל ב'מקוה מלכה' הידוע כמסגל לפריון.

בגנו הבכור הגיע כבר לגיל ארבע. מאד רצינו בעלי ואני בילדים נוספים. נסינו טפולי פוריות שונים, אף לשוא. כל הטפולים כשלו, בזה אחר זה, והשאירו בלבנו מרירות גדולה.

הפרופסור שמטפל בנו, הכין עבורנו תכנית טפול נוספת חדשנית ומשדרגת. חתמנו על כל הטפסים, ערכנו את כל הבדיקות הנדרשות וכבר היינו מוכנים לבצע את הטפול, אלא שאז שמענו ספורי ישועות על 'מקוה מלכה' ביבנאל, אודות נשים עקרות שטבלו במקוה ונושעו.

הדבר הצית בלבנו תקוה גדולה ורצון עז להגיע למקוה ישועות זה.

כשהגעתי לטבל במקוה אמרה לי הבלנית:

”שיהיה לך בהצלחה והעקר שתהיה לך אמונת חכמים חזקה, גם אם לא תזכי בחדש זה להריון... אל תתיאשי”.

לאחר הטבילה, בעלי ואני עלינו לציון הצדיק, התפללנו ובקשנו לזכות לילדים נוספים.

דבריה של הבלנית אכן חזקו ועודדו אותי מאד. שכן באותו חדש לא נפקדתי, אף לא התיאשתי. כעבור חדשים חזרתי שוב מחזקת באמונת חכמים גדולה.

טבלתי שוב ב'מקוה מלכה', לאחר מכן התפללתי על ציונו של

הַצַּדִּיק. בְּרוּךְ ה', בְּאוֹתוֹ חֲדָשׁ נִפְקְדָתִי בְּהֶרְיוֹן טְבָעֵי לְחֻלוֹטִין
לְלֹא שׁוּם טְפוּל רְפוּאֵי.

בְּחֶסְדֵי ה' נִוְלַדְהָ לָנוּ בֵּת בְּרִיאָה וּשְׁלָמָה. עַז הָיָה רְצוֹנָנוּ לְהַגִּיעַ
לְצִיּוֹן הַצַּדִּיק וְלוֹמַר שֶׁם תּוֹדָה לָהּ שְׂזַכִּינוּ לִישׁוּעוֹת בְּזָכוֹת
הַצַּדִּיק.

אֲלֹא שְׁפָל פֶּעַם הָיְתָה מְנִיעָה אַחֲרָתִי...

עַד שֶׁגִּמְלָה בָּנוּ הַהֲחֻלָּה שְׁאַנּוּ נוֹסְעִים וַיְהִי מָה. בְּיוֹם רְבִיעִי
י' בְּשַׁבָּט תּשׁע"ט, שְׁבוּעַ לְפָנַי הַהֲלוּלָא, הִגַּעְנוּ לְצִיּוֹן הַצַּדִּיק
בְּיַבְנָאֵל. בְּיוֹם זֶה מְזֻג הָאָוִיר הָיָה סוֹעֵר וְגָשׁוּם בְּכָל רַחְבֵי הָאָרֶץ,
רוּחוֹת עֲזוּת נָשְׁבוּ, גָשְׁמֵי עַז נִתְּכוּ אַרְצָה, אַף הַדָּבָר לֹא מִנַּע
מֵאֲתָנוּ לְהַגִּיעַ לְיַבְנָאֵל.

בְּצִיּוֹן הַצַּדִּיק עָרְכָנוּ סְעוּדַת הַוּדְיָה לְבוֹרָא עוֹלָם, שֶׁם לִיד מַצְבָּתוֹ
שֶׁל הַצַּדִּיק אֲמַרְתִּי:

"מוֹהֲרָא"ש, הִגַּעְנוּ כָּאֵן לְהַגִּיד תּוֹדָה... תּוֹדָה... אֲלֵפֵי תּוֹדוֹת...
תּוֹדָה לְלֹא הַפְּסָקָה... זְכִיתָ אוֹתָנוּ בְּיַלְדָה נִפְלְאָה לְאַחַר אַרְבַּע
שָׁנוֹת צְפִיָּה.

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹדָה רַבָּה!"

מוֹהֲרָא"ש... תּוֹדָה רַבָּה!

כְּשִׂזְכִּיתִי לְשִׁמַּע אֶת הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה, רִקְדָתִי
מִמָּשׁ מִרְבַּ שְׁמֻחָה, כִּי לֹא הָיָה יוֹם שֶׁלֹּא הַתְּפִלָּתִי
בְּעֵבוּרְכֶם, כְּאֲשֶׁר יַעֲיֵד עָלַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

(אֲשֶׁר בְּנַחֵל, כְּרֹךְ מַג, מִכְּתָב ז' תַּכְד, שָׁנַת תּשׁמ"ה)

בְּזִכּוֹת הַתְּרוּמָה חַד פְּעָמִית זְכִיתִי לִישׁוּעָה עֲנֻקִית

הִיָּה זֶה בְּשָׁנַת תַּשְׁע"ו, בְּהֵיוֹתִי בְּתַקּוּפַת הַשְּׂדוּכִים. הִרְמַתִּי תְרוּמָה חַד פְּעָמִית לְמוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה בְּיַבְנָאֵל (הַרְרָ עֲמַתַּת "יִשְׁמַח צְדִיק"), תְּרוּמָה צְנוּעָה בְּסֶךְ חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים בְּלֶבֶד.

מֵאִז עָבְרוּ חֲלָפוֹ שְׁלוֹשׁ שָׁנִים, וּבְאַחַד הַיָּמִים מִתְקַשְׁרֶת אַחַת הַטְּלָפְנוֹת מַעֲמַתַּת "יִשְׁמַח צְדִיק" מְבָרַכַת אוֹתִי עַל הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרַמְתִּי בְּעֶבֶר. וְאֵף מִתְעַנֵּינַת בְּשִׁלּוּמֵי וּבִמְצָבִי.

כְּשֶׁסִּפְרַתִּי לְטְלָפְנוֹתִי, שְׁבָרוּף ה', אֲנִי נִשְׂוָאָה לְבַעַל יָקָר אֵף טָרָם זְכִיתִי לְהֵיוֹת בְּהֶרְיוֹן. הִיא גְלַתָּה אֶת אֲזִנִּי בְּעֵנִין סְגֻלוֹתֶיךָ הַמְּפֻלְגוֹת שֶׁל 'מְקוּוֹה מְלָכָה', וְהַמְּלִיצָה עַל הַמְּקוּוֹה בְּחָם רַב. עֲבוּרֵי הִיָּה זֶה חֲדוּשׁ גְּדוֹל כִּינּוֹן שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי אוֹדוֹת הַמְּקוּם קִדָּם לְכוּן.

בְּעָלֵי וְאֲנִי הֶחֱלַטְנוּ לְהַגִּיעַ לְשֶׁבֶת בְּיַבְנָאֵל. שְׁכַרְנוּ צִימָר מֵאַחַד מֵהַתּוֹשְׁבִים הַמְּקוּמִיִּים, בְּלִיל שֶׁבֶת טְבַלְתִּי בְּמְקוּוֹה מְלָכָה'. בְּשֶׁבֶת בִּבְקָר זְכִיתִי אֵף לְעֵלוֹת לְצִיוֵנוּ שֶׁל הַצְּדִיק וְלִסִּים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

וְהִישׁוּעָה, בְּרוּף ה', הַגִּיעָה. בְּאוֹתוֹ חֲדָשׁ הַתְּבַשְׁרַתִּי שֶׁאֲנִי בְּהֶרְיוֹן. "בְּזִכּוֹת הַתְּרוּמָה הַחַד פְּעָמִית זְכִיתִי לִישׁוּעָה עֲנֻקִית".

יְעֹזֵר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ
פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ עֲבוּר הַמְּקוּוֹה וְתִדְאָגִי עַל כָּל פְּרִט
וּפְרִט... ..

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרָךְ קִסָּה מִכְתָּב הַתַּק, תִּשְׁרִי תִשְׁסַח)

”נולד לנו בן חמוד ומתוק”

”ברוך ה', יש לי שתי בנות חמודות שנולדו לי מיד לאחר הנשואין” - כך פותחת סמדר מהקריות את ספוריה האישי.
 ”שש שנים חלפו מאז שנולדו בנותי ולמרבית הצער לא זכיתי שוב להרות.

בעלי ואני התיעצנו עם רופאים, ערכנו בדיקות מקיפות כדי לגלות את שרש הבעיה, אך לא מצאנו דבר.
 באחד הימים התגלגל לידינו ספור ישועה על 'מקוה מלכה', דרכו התנדענו לסגולה העצומה שיש במקוה טהרה זה. באתי טבלתי ונושעתי, זכיתי להתעבר באתו חדש.
 ישתבח שמו. נולד לנו בן חמוד ומתוק.”

אני מבטיח לך:

אני הייתי מיניץ לך שתבוא לגור ביבנאל לשכר דירה איפה שגיסך... גרו יאיר שכר. זה לא עולה הרבה כסף, אף ושלש מאות שו לחדש, וזה קרוב לבית הכנסת ולמקוה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבנה בית משלך ביבנאל ואני מבטיח לך אם אשתך תטבל במקוה שלנו היא תקלט בהריון...

(אשר בנחל, כך קסג, מכתב ד' תתקצא, שנת תשס"ז)

טבלתי וראיתי ישועות

ספור הישועה של ניקול מהצפון הוא לכאורה ספור רגיל. אולם האשר הגלים בתוכו ואמונת החכמים שלה ושל בעלה הם אשר הובילו אותם לשתף אותנו בספורם.

"בעלי ואני נשאנו לפני כארבע שנים. התגוררנו בישוב קטן ליד העיר צפת. במשך כשנה וחצי צפינו לילדים אך לצערנו לא נפקדנו.

התחלנו במסע מפרך של טפולי הפוריות שנמשך כשנתיים ימים אך גם כאן ההצלחה לא האירה לנו פנים.

חברה מהישוב ספרה לי אודות הישועות ב'מקנה מלכה' ואף שלחה אלי תמונה של המקנה בצרוף ספורי ישועות רבים.

הספורים נטעו בלבי תקנה חזקה שהנה גם ישועתי קרובה... הגעתי למקום חדורת אמונה טהורה. טבלתי בהתרגשות, הוספתי בקשות ותפלות אישיות ונתתי צדקה.

המשכנו בטפולי הפוריות, אך הפעם עם אמונה חזקה בבורא עולם ובצדיקיו. הרביתי בתפלות וברוך ה', כעבור זמן קצר התבשרנו שאני בהריון.

ילדתי בת מקסימה ואנו תודה לבורא עולם על המתנה הנפלאה בה זכינו.

כעת, כהפרת הטוב, אני מפרסמת את 'מקנה מלכה' בו טבלתי וראיתי ישועות.

בשמחות אצלכן.

”בְּגִיל שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה יָלַדְתִּי בֵּן”

לימור מקרית שמונה מספרת:

בתחלת שנת תשע"ז עברה עלי תקופה קשה. עברתי שתי הפלות שגרמו לי צער וכאב גדול. הרגשתי צרף לנסע לציונו של רבי נחמן מאומן כדי להתחזק ברוחניות.

אמנם, ברופ' ה', יש לי שתי בנות בריאות ומתקוות, שהקטנה מביניהן בת שבע. אולם מאז שנולדה ועד היום לא זכיתי ללדת שוב.

במהלך הטיסה לאומן הפרתי אשה חרדית מהישוב יבנאל, התפתחה בינינו שיחה ערה שבמהלכה ספרתי לה על חיי ועל התמודדות שלי בהבאת ילדים לעולם.

האשה, ספרה לי אודות הסגלה שיש ב'מקנה מלכה' ביבנאל. החלטתי שכאשר אשוב ארצה, אעשה כל שביכולתי ואשתדל להגיע לטבל שם.

כך היה, ביום המיחל הגעתי מקרית שמונה ליבנאל כדי לטבל במקנה. ברופ' ה', תוף שלשה שבועות התבשרתי שאני בהריון. זכיתי ללדת את דניאל גרו יאיר בגיל שלשים ושמונה.

מה רבה היתה השמחה בביתנו. זכינו אף שהרב קוק שליט"א, הצדיק מטבריה נחתנו הגיעו לקרית שמונה וערכו לבנו את הברית בקדשה ובשמחה גדולה.

יִשׁוּעָה בְּמִקְוֵה מַלְכָּה'

שְׁמִי טַל. אֲנִי מִתְגֹּרְרֶת בְּקִרְיוֹת. אֲנִי נִשְׂוָאָה כְּבָר כְּמַעַט שְׁנָתַיִם
וּבְרִצּוֹנִי לְשִׁתְּף אֶתְכֶם בְּסִפּוּר הַיִּשׁוּעָה הַפְּרָטִי שְׁלִי.

סְפֹרֵי אֵינִי דְרָמָטִי, אֲךָ יֵשׁ לִי עֵנִין לְפָרֶסֶם אֶת הַסִּפּוּר בְּרִבִּים, עַל
מִנַּת שְׁנָשִׁים רַבּוֹת תִּדְעָנָה מֵהוּ כֹּחַה שֶׁל אֲמוּנַת חֲכָמִים וְכַמוּבָן
כְּדֵי לְהוֹדוֹת לָהּ עַל הַיִּשׁוּעָה.

גְּדַלְתִּי בְּבֵית מְסַרְתִּי בְּטַבְרִיָּה. אֲנִי מִשְׁתַּדְּלֶת מְאֹד בְּשִׁמִּירַת
שִׁבְתּוֹת וּבִקְיוּם מִצְוֹת כָּכֵל יְכַלְתִּי.

כְּשֶׁנָּה לְאַחַר נִשְׂוָאֵי טַסְתִּי לְאוּמָן, שֶׁם רָצִיתִי כְּמוֹ נָשִׁים רַבּוֹת,
לְהִתְפַּלֵּל שְׂאֲזֹכָה לְהִרְיוֹן.

עַל 'מִקְוֵה מַלְכָּה' בְּיַבְנָאֵל, וְעַל הַיִּשׁוּעוֹת הַרַבּוֹת שְׂאֲרָעוּ
בְּמִקּוֹם, שְׁמַעְתִּי לְרֵאשׁוֹנָה בְּאוּמָן, מִשִּׁיחּוֹת שְׁקִימְתִי עִם נָשִׁים.
כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְאַרְץ הַחִלְטָתִי לְהִגִּיעַ לְיַבְנָאֵל וְלִטְבַּל בְּ'מִקְוֵה מַלְכָּה'.
בְּרוּךְ ה', עוֹד בְּאוֹתוֹ הַחֹדֶשׁ נִפְקַדְתִּי...

כָּעֵת - חֹדֶשׁ אָב תַּשַׁע"ח - אֲנִי בַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי לְהִרְיוֹנִי וּמִתְפַּלֶּלֶת
לְלֶדֶת בְּקִרְיָה בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת.
ה' יַעֲזָרְנוּ, לְבָשָׂר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֵנִין לְקַרֵּב
נָשִׁים חִלּוּנִיּוֹת כְּשֶׁבָאוֹת לְטְבַל בְּמִקְוֵה כִּי זֶה לְמַעַלָּה
בְּשָׂמִים מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁמְקַרְבִּים רְחוּקִים.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵךְ קֶסֶה מִכְּתָב הַתְּקוּנָה, תַּשְׁרִי תַשַּׁסַּח)

שני תינוקות בעגלה אחת

ר' יצחק הי"ו מיבנאל מספר:

"בתחלת חדש אלול הלכתי לבקר את אמי מורת ה' הקרה המתגוררת בבני ברק. 'מצוה גוררת מצוה', אמרתי לעצמי – 'הנה אני כבר בבני ברק, מדוע לא אעסק בזכוי הרבים ואפי' קונטרסים?'

הפצתי קונטרסים בין העוברים והשבים במרכז העיר. לפתע הגיחו מולי זוג צעירים שדחפו בידיהם עגלה ובה שני תינוקות. מהרתי לתת לזוג את הקונטרס "הכי טוב".

הבעל נעצר לרגע, הביט ממשכות בתמונה המטבעת על גבי הקונטרס, חיך ושאל:
"זה הצדיק מיבנאל?"

שוב הסתכל בקונטרס ואמר לי: 'אני חיב לספר לך את ספורי האישי':

חמש שנים היינו נשואים ולא זכינו לילדים. במשך תקופה זו נסינו סגלות שונות והתיעצנו עם מיטב הממחים אף לצערנו לא נושענו.

באחד הימים, ספר לנו ידיד אודות 'מקוה מלכה' הנמצא ביבנאל שבגליל, ואשר התפרסם בסגלתו הגדולה בפקידת עקרות.

'עשינו כל כף הרבה השתדליות' כף אמרנו לעצמנו, 'נעשה עוד השתדלות אחת'. הגענו למקוה ביבנאל, אשתי טבלה וברוך ה', באותו החדש היא נפקדה.

כעת, כפי שאתה רואה, יש לנו שני תינוקות בעגלה... ובעזרת ה' נזפה לעוד..."

אשרינו שזכינו.

"מוהרא"ש, מוהרא"ש אתה חַיב לעזור לי"

שירית מִיקנָעם מִספֶּרֶת:

"אני נשואה מעל חמש שנים ולא היו לנו ילדים. בעלי ידידה ואני רצינו מאד ילדים, עשינו כעשרה טפולי פוריות בבית החולים 'אסותא' אך שום טפול לא צלח.

גם כשהצדיק היה חי נכנסנו אליו בעת קבלת הקהל ובקשנו ברכה לזרע של קימא, הצדיק אמר:

'תעשו טפולים וזה יצליח'...

כשהתחלנו אצל הפרופסור את הטפול העשירי, אמרתי לו:

"זהו הטפול העשירי שאני עוברת ועד כה ללא הצלחה. מה הסבה שאיני נקלטת? הפרופסור נפגע מהעבדה שמתחתי בקרת על מעשיו והגיב בכעס:

"את הרי אשה דתנה, יש לך אמונה ואת יודעת שזה לא תלוי רק בי".

חברתי נחמה ספרה לי על 'מקוה מלכה' ועל סגלותיו הנפלאות. כשהגעתי למקוה על מנת לטבל. בכיתי בדמעות שלישי ואמרתי:

"מוהרא"ש, מוהרא"ש, אתה חַיב לעזור לי... אין לי עוד כח יותר... אין לי כח יותר... אם עכשו זה לא מצליח אני מיאשת מעצמי..."

אתה הבטחת לי שאעשה טפולים וזה יצליח - קיים את הבטחתך..."

במהלך הטפול הנקרא – הפריה חוץ גופית - (ivf) הפרופסור היה אמור להחדיר את העברים לגופי על ידי מזרק אך הוא טעה וזרק בשוגג את המזרק על תכולתו לפח.

האחות שעבדה לצדו העירה לו ואמרה:

'פְּרוֹפֶסוֹר! הֶעֱבָרִים נִמְצָאִים עַדִּין בַּמְזֶרֶק'...

כְּשֶׁהֵבִין הַפְּרוֹפֶסוֹר כִּי שָׁגָה, הִגִּיב בְּצַעַר וְאָמַר:

"אֲרַבְּעִים שָׁנָה אָנִי עוֹבֵד בְּבֵית הַחֹלִים 'אֶסוּתָא' מֵעוֹלָם לֹא
אֲרַעָה לִי תַקְלָה כָּל כֶּף חֲמוּרָה"...

הוא מִיד הִזְרִיק לִי אֶת הֶעֱבָרִים לְגוֹפִי וְהוֹסִיף:

אֵל תִּצְפֵי שְׁטָפוֹל זֶה יִצְלִיחַ, אֲרַעָה כִּאֵן תַּקְלָה בְּלִתִּי צְפוּיָה, אֲתָךְ
רַק נִס יַעֲזֹר"...

עֲבוּרִי" - אוֹמֶרֶת שִׁירִית - "זֶה הָיָה הַטָּפוֹל הַכִּי מִיֵּאֵשׁ שֶׁעָשִׂיתִי.
לְאַחַר הַטָּפוֹל חֲשֵׁתִי שָׁאִין לִי סְכוּי שְׁטָפוֹל זֶה יִצְלִיחַ וְשֶׁאֵיֶהָ
בְּהַרְיוֹן..."

אֶךְ כְּאֶשֶׁר ה' מַחְלִיט שֶׁאֵשָׁה צְרִיכָה לְהַפְקֵד, אִז דּוֹקָא מִטָּפוֹל
הַכִּי בְּעֵינַי זוֹכִים לְהָרוֹת.

כֶּךָ הָיָה, כְּעֲבוּר מִסְפָּר שְׁבוּעוֹת הַתְּבַשְׂרֵתִי שֶׁאֲנִי בְּהַרְיוֹן !!!

בְּאוֹתוֹ חֲדָשׁ שֶׁטְּבַלְתִּי בְּמִקְוֵה מְלָכָה בְּאוֹתוֹ חֲדָשׁ עָשִׂיתִי אֶת
הַטָּפוֹל הַכִּי בְּעֵינַי, וּכְנֻגָד כָּל הַסְּכוּיִים זְכִיתִי לְהִתְעַבֵּר בְּגִיל
עֲשָׂרִים וְשִׁמוֹנֵה שָׁנָה.

נוֹלָדָה לָנוּ בֵּת חֲמוּדָה וְקָרָאנוּ לָהּ נוּעָה. רָאשֵׁי תְבוּת: ה' עוֹשֶׂה
נִסִּים וְנִפְלְאוֹת.

בְּחֻדָּשִׁים הָרֵאשׁוֹנִים לְהַרְיוֹן הִגַּעְתִּי לְבִדְיוֹת מַעֲקָב אֲצֵל
הַפְּרוֹפֶסוֹר הַמְטַפֵּל שְׁחִזר וְאָמַר:

"בְּחַיִּים לֹא צְפִיתִי לְרֵאוֹת אוֹתָךְ בְּהַרְיוֹן... אֶת נִס מַעַל הַטְּבַע"...

"הַכֵּל מִשְׁמַיִם" - עֲנִיתִי לוֹ מִדְּשַׁנַּת עֲנַג - בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק מִיְּבִנְאֵל"...

שָׂרָה וְהַבְּשׂוּרָה הַמְּשֻׁמַּחַת

יום ראשון, ליל י"ז בשבט תשע"ז, זכיתי להיות בין האלפים הרבים, שנהרו מפל רחבי הארץ לציונו של הצדיק מיבנאל כדי להשתתף בהלווא שלו. הניד שלי לא פסק לרגע לצלצל, שיחות רבות נכנסו ללא הפוגה, רבים היו הפונים שחפצו לברר בנוגע להסעות מאזורים שונים על מנת להגיע לציון הקדוש.

לנכח השיחות הרבות, התחלתי לדקלם באפן אוטומטי את התשובה הבאה:

"שלום, מהיכן צריכים הסעה? יש הסעות בליל ההלווא ויש גם למחרת" - כך השתדלתי לענות לכלם.

בין הפונים הרבים היתה אשה שהתקשרה ושאלה: "האם אני מדברת עם דן פהן?"

"כן" - עניתי - בפעם המי יודע כמה...

ומיד הוספתי, כדרכו של יהודי בשאלה: "מהיכן צריכים הסעה? מהמרכז? מהדרום?"

"לא" - צחקה האשה - "אני בכלל לא צריכה הסעה.

התקשרתי כדי לספר לך את ספור הישועה שלי..."

"ספור ישועה?" עניתי במעט מבוכה, "אני אוהב לשמע ספורי ישועות ולכתב אותם, אבל עכשו אני לחוץ מאד בזמן, יש לי שיחות ממתינות ברקע ועלי לתת מענה לכלם."

"סליחה... רק דקה... פשוט, יש לי ספור ישועה ומרב התרגשות אני כבר לא יכולה להתאפק וחיבת לספר לך אותו" - אמרה האשה.

- "ספרי לי בקצרה במה מדבר, והשאירי לי את פרטיך האישיים. אחזר אליך בהקדם, אני מבטיח".

כעבור זמן, חזרתי אליה כפי שהבטחתי, והיא ספרה בהתרגשות את ספורה האישי:

"שמי שרה, בעלי ואני גרים בעיר הדרומית נתיבות. אני עובדת כגננת משלימה, שעוברת במהלך השבוע בין מספר גנים ועוסקת בחנוך ילדי ישראל. מדוע אני מספרת על עסוקי זה? משום שפאן בעצם מתחיל ספור הישועה שלי.

אנו נשואים מספר שנים ועד כה לא זכינו לילדים. נסינו סגלות שונות אך לא זכיתי להפקד. באחד הימים בהיותי בגן הבחנתי בקונטרס שכתבו הצדיק מיבנאל.

לא הפרתי את הצדיק וגם על יבנאל לא שמענו. עלעלתי בקונטרס ומצאתי שכתוב בסופו אודות 'מקוה מלכה' המסגל לפריון. לא יכלתי להמשיך לקרא כי הייתי עסוקה עם ילדי הגן והיה לי סדר יום עמוס מאד. הנחתי בחזרה את הקונטרס והמשכתי בעבודתי.

כעבור מספר ימים, הגעתי לגן ילדים נוסף ולהפתעתי מצאתי שוב קונטרס של הצדיק שבסופו ישנו פרסום על סגלתו הפלאית של המקוה המסגל לפקידת עקרות.

אמרתי לעצמי: "כנראה שלא לחנם ה' מזמן לידי קונטרסים ובהם פרסום על 'מקוה מלכה'. כשחזרתי לבייתי פגשתי את בעלי שחזר מהפולל. הוא ספר לי לפי תמו כי היום מצא בפולל קונטרס של הצדיק, ובכריכתו האחורית כתובה הבטחתו של הצדיק שכל אשה עקרה שיש לה אמונת חכמים שתבוא לטבל

במקום - תזכה להפקד, בעזרת ה' יתברך...

לשמע דבריו של בעלי התחלתי לצחק.

"שָׂרָה לָמָּה אַתָּה צוֹחֶקֶת?" - שאל אותי ירון בעלי.

"כי בשבוע החולף נתקלתי בעת עבודתי כְּבָר פְּעַמִּים בַּקּוֹנְטֵרס

המדבר בענין סגלת המקוה. ועכשיו גם אתה מספר לי על

המקוה. כנראה, ה' מרמז לנו, שעלינו להגיע למקום..."

"אבל איך נגיע למקום? יבנאל שוכנת בצפון הארץ ואנו גרים

בדרום?" - שאל בעלי.

"אנו חיבים להגיע למקום, לא יתכן שנפסיד סגלה זו. תראה

אילו רמזים ה' שולח לנו, פשוט מאותת לנו. נסינו כל כף הרבה

סגלות, בא ננסה גם את הסגלה הזאת וה' יעזר..."

דברי שכנעו את בעלי והוא נעתר לבקשתי.

לבסוף החלטנו לצאת ליומים לטיול בצפון, ולשכר צימר ביבנאל.

לא השתהיתי יתר על המדה, השגתי את מספר הטלפון של

משרדי הקהלה וטלפנתי. מיכל, אשה מקסימה ואדיבה ענתה

לכל שאלותי.

"אמיי" - כף אמרה מיכל - "היא הבלנית של המקוה, כף שפנית

בהשגחה פרטית לאשה הנכונה".

היא הסבירה לי כיצד מגיעים למקום ואף עזרה לי למצא צימר

בקרבת מקום.

ביום המיחל הגענו בשעות הצהריים ליבנאל. קראנו את כל ספר

התהלים על ציונו של הצדיק. בקשנו בקשות שנזפה לילדים

ובערב טבלתי ב'מקוה מלכה'.

אני חיבת לציון את האוירה הקסומה שיש ב'מקוה מלכה',
תחושה חזקה של קדשה ישנה במקום. אדיבותן המפלגת של
הבלניות שמקבלות כל אחת בסבר פנים יפות ממש עשו לי
הרגשה טובה בלב.

התפללתי בבכי לה' שאזכה להפקד בזכות הבטחתו של הצדיק.
יצאתי מהמקום במצב רוח מרום ובתחושה חזקה מאד
שתפלותי התקבלו...

אבל ה' רצה אחרת. עבר חדש ועבר גם חדש נוסף ולצערנו
טרם נפקדנו. לא נואשתי, רק התחזקתי באמונה שהכל ממנו
יתברך.

ואז בהגיע החדש השלישי זכיתי להתבשר בבשורה הגדולה
והמשמחת

אני בהריון!!!

את הבשורה הנפלאה הזו קבלתי בדיוק בליל ההלולא של
הצדיק. מרב התרגשות והשמחה שאגאתה בלבי חשתי צרף עז
לשתף בבשורה.

כעת אני מבקשת שתפרסם את ספור הישועה שלי ברבים כדי
שעוד נשים עקרות יבואו למקום ויזכו להפקד בזכות הצדיק,
והיה זה שכרי.

אני מתפללת שאזכה לעבר את ההריון בשלום וללדת ילד בריא
ושלם בעזרת ה'.

פָּרָק שְׁלִישִׁי - תְּפִלוֹת לְנָשִׁים

תְּפִלָּה לְאִשָּׁה - לְחִזּוּק הָאֱמוּנָה

בְּתֵי הַיְקָרָה! אִם תִּתְחַזְּקִי בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְּׂאֵת צְרִיכָה, אֲזִי תִהְיֶי הַכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיֶּיךָ, וְכָל הַבֵּית יִשְׁתַּנֶּה לְגִמְרֵי לְטוֹבָה. כִּי הַכֹּל תִּלְוִי בַּפֶּחַשׁ הָאִשָּׁה, וְרֵאוּי לָךְ, בְּתֵי הַיְקָרָה! לֹא מֵרָחֵק בְּכָל פֶּעַם לֹא יִתְבָּרֵךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! הֲרִינִי חוֹזֶרֶת בְּתִשׁוּבָה, וְאֲנִי מִתְחַרְטֶת עַל כָּל הַשְּׁטוּת שֶׁעָשִׂיתִי בְּחַיֵּי. אָנָּה מִמֶּךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! תֵּן לִי אֱמוּנָה, שְׂאִזְכֶּה לְהַפִּיר אוֹתְךָ, שְׂאִזְכֶּה לְרֵאוֹת אוֹתְךָ, וְאִזְכֶּה לְהִרְגִישׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵתָה נִמְצָא אֶתִּי וְאֶצְלִי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! חוּס וְחַמַּל עָלַי, וְתִזְכְּנִי שִׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינִי לְבַעֲלִי, וְשִׁיזְכֶּה גַם הוּא לְאֱמוּנָה, שִׁיֵּאֱמִין בְּךָ, וְשִׁנְזָכֶה לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ – בְּנֵינוּ וּבָנוֹתֵינוּ עַל טְהָרַת הַקִּדּוּשׁ, עַל טְהָרַת הָאֱמוּנָה.

אֲנִי מִבְּטִיחָה לָךְ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! שְׂאֲנִי כְּבָר לֹא אָשׁוּב אֶל הָאוֹלָת שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁיו, אֶלָּא תִּמְיֵד אֲרַגֵּל אֶת עֲצֻמִּי לְדַבֵּר מִמֶּךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִשְׂאֵהֶיָה עִם חִבְרוּתִי, תִּמְיֵד שֵׁם שָׁמַיִם יִהְיֶה שְׁגוּר בְּפִי, וְאִזְכִּיר אוֹתְךָ לְפָנַי כָּלֵן.

וְלָכוּ אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! בְּזָכוֹת זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל

מָה שֶׁשִׁיתִי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲנִי מִבְּטִיחָה לָךְ, שְׂאֲנִי חוֹזֶרֶת בְּתִשׁוּבָה, וּמֵהַיּוֹם אֲשֶׁמֶר אֶת פְּתָחַי פִּי, וְלֹא אֲדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחִי, אֲלֵא דְבָרֵי אֱמוּנָה וְהִשְׁגָּחָה פְּרָטִית. וְאֲחֻזֵּק אֶת בְּעָלֵי וִילָדֵי, וְאֶת חֲבֵרוֹתַי.

וּבִזְכוּת זֶה תִּמְשִׁיךְ לִי בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדַי, וְאֲזַכֶּה לִהְיוֹת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הָעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן בְּעָלָהּ, וְאֶהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֹלִיזָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

מָה אֲמִיר לָךְ בְּתִי! אִם אִשָּׁה מִתְּפַלֵּלֶת תְּפִלָּה קֶצֶרָה כָּזוּ כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה, הִיא זוֹכָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוּחַל לָהּ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן לֵג) "עַל יָדֵי אֱמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ".

(קוֹנְטֵרַס 'שְׂמֵעֵי בַת' עֲמוּד ו')

אִין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֶת עוֹסְקַת בְּטְהָרַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּזֶה שְׂאֶת עוֹזֶרֶת לִי בְּמִקְוֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לָךְ מִשְׂפָּרְתְּךָ שְׂלָמָה מִמְּנוֹ מִיָּדוֹ הַמְּלָאָה וְהַפְּתוּחָה וְהַקְּדוּשָׁה, וְתִזְכִּי לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנֶיךָ וְלָרוֹזוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה כִּי מָה שֶׁעוֹסְקִים בְּטְהָרָה מְקַבְּלִים חֲזָרָה מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵךְ קֶסֶג, מִכְּתָב ד' תַּתְּנַד, שְׁנַת תַּשְׁס"ז)

סדר הדלקת נרות שבת

תטלי ידוך ותדליקי את הנרות. מנהג אחינו בני עדות המזרח, לברך קדם הדלקת הנרות, ומנהג אחינו האשכנזים לברך אחר הדלקת הנרות, ותאמרי את הברכה בכונה גדולה:

ברוך אתה ה' אלוהי-נו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר (של) שבת.

ותתעוררי אז מאד מאד, כי עכשו בעת הדלקת הנרות הוא עת רצון גדול בשמים, ואין דבר בעולם שהאשה אינה יכולה לפעל אצלו יתברך, ולכן תתפללי לפני הנרות תפלה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלוהי-י, אלוהי-י ישראל, שתחונן אותי ואת בעלי ואת בני ביתי ואת כל קרובי, ותתן לנו ולכל ישראל חיים טובים וארפים, ותזכרנו בזכרון טובה וברכה, ותפקדנו בפקדת ישועה ורחמים, ותשפין שכינתך בינינו וזכנו לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, אוהבי ה', יראי אלקים, אנשי אמת, זרע קדש, בה' דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא.

אנא! שמע את תחנותי בזכות שרה ורבקה רחל ולאה אמותינו, והאר נרנו שלא יכבה לעולם ועד, והאר פניך ונושעה, אמן.

ותרבי אז גם להתפלל בשפת האם שלך, ותדברי אליו יתברך, ותבקשי אז את כל מה שאת צריכה בתמימות ובפשטות גמורה.

כי כל תפלה וכל תחנה וכל בקשה שהאשה מתפללת ומתחננת ומבקשת אז בעת הדלקת נרות שבת אליו יתברך – נשמעת

ומתקבלת בכל העולמות, ועושה פעולות גדולות בשמים, ואם היתה בת ישראל יודעת איזה רשם עושות עכשו התפלות שלה בעת הדלקת נרות שבת, לא היתה זזה מנרות שבת, והיתה שופכת דמעות כמים.

כי התפלות שמתפללים בעת הדלקת הנרות, אינן חוזרות ריקם, ולא בחנם אמותינו הקדושות שפכו דמעות כמים בעת הדלקת נרות, ובקשו אז על הצלחת הבית, הצלחת הבעל, הצלחת הילדים ועל בריאות ועל שלום, ופעלו פעולות גדולות בתפלותיהן.

אשרי בת ישראל ההולכת בדרכן של אמותינו הקדושות מדור דור.

(אוצר הקונטרסים, חלק יח, קונטרס נרות שבת עמוד לט)

ביצד אזכה לשלוח בחיים?

צריך שתדעי, כי בית שיש בו אהבה ושלום בית, אזי השכינה שורה שם, וכשהשכינה שורה, שם כבר נמשך הפל: שלוח, בנים ופרנסה. בכל פעם כשתלכי למקוה, בכל טבילה תכוני שם אחר מהצדיקים, כמו: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף דוד וכו'.

בכל טבילה שם צדיק אחר, ועל ידי זה יועיל לך הרבה לנשמתך, ותהיה בשלוח.

(אשר בנחל, כרך כה, מכתב ד' עה, תשמא)

פָּרֶק רְבִיעִי - פְּתוּמִים מְלֵאִים בְּחֵמָה חַיִּים לְאִשָּׁה וּלְבֵית הַיְהוּדִי

תּוֹפְלָה:

תּוֹפְלַת הָאִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ וְעַל יְלָדֶיהָ עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם.
(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֶךְ קִנְד, מִכְּתָב ב' שֶׁכַּב תִּשְׁס"ו)

בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, תִּתְפַּלְלִי הַרְבֵּה לֵה' יִתְבַּרְךָ, כִּי אֲזוּ הִיא עַת
רְצוֹן בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה, וְכָל שֶׁהִיא מִבְקֶשֶׁת הִיא מְקַבֶּלֶת.
(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֶךְ קִנְד, מִכְּתָב ב' תִּיט תִּשְׁס"ו)

רְאִי בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְבִקְשׁ הַרְבֵּה עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ, כִּי הַתּוֹפְלָה
שֶׁהָאִשָּׁה מִבְקֶשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת נְרוֹת - מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בְּשָׁמַיִם.

וְכֹן בְּשַׁעֲהָ שְׁיֵשׁ לָךְ רַק פְּנָאִי, תִּבְקֶשֶׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן
שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, כִּי הַתּוֹפְלָה שֶׁל הָאִשָּׁה מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בְּשָׁמַיִם.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֶךְ ס', מִכְּתָב יב רַעַח, שְׁנַת תִּשְׁמ"ח)

מָה הַסִּימָן שְׁיֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה? כְּשֶׁמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּשִׁפְתַי הָאֵם. אוֹמְרִים: "אֲבָא כָּל כֶּךָ קֶשֶׁה לִי, אֵין לִי שְׁלוֹם בֵּית,
אֲבָא! תַּעֲזוֹר שְׁיִהְיֶה לִי שְׁלוֹם בֵּית. אֲבָא! אֲנִי צָרִיךְ פְּרִיטָה.
כָּל דְּבַר קֶטָן מָה שְׂאֵתָן צְרִיכוֹת, דַּעוּ לָכֵן שֶׁהַפְּתִיחַ הֵרָאשׁוּנָה
וְהָאֲחֵרוֹנָה זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֶךְ קִנְט' ג' תִּשְׁד, טַבַּת תִּשְׁס"ז)

תִּבְקָשׁוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ כָּל מָה שְׁאַתֶּן צְרִיכוֹת, וְתִזְלוּ דְמַעוֹת,
כִּי אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֵד מֵאֵד חֹשׁב דְּמַעוֹת, כְּכֹל שֶׁהָאִשָּׁה
בוֹכָה אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיא תִּרְאֶה יְשׁוּעָה.

(אֲשֶׁר בִּנְחָל, פָּרָק קִנְט' ג' תַּשַּׁד, טִבַּת תַּשַּׁס"ז)

נָא וְנָא חִזְקִי וְאִמְצִי לְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר אֵין
לְמַעְלָה מִזֶּה. בְּפִרְט בְּעַת הַדְּלָקַת הַנִּירוֹת שְׂאֵז הַתְּפִלוֹת מֵאֵד
מִקְבָּלוֹת אִם מִתְּפִלָּיִם עַל הַיְלָדִים.

(אֲשֶׁר בִּנְחָל, פָּרָק קִסוּ מִכְּתָב הַתְּרַעַט, חֲשׁוֹן תַּשַּׁס"ח)

בְּתִי הַיְקָרָה! רְאֵי תִמְיֵד לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל שְׁלוֹם בְּעֵלְךָ.
וְשִׁתְּהֶיָּה לּוֹ הַצְּלָחָה בְּפִרְנִסְתּוֹ וּבְלִמּוּדוֹ וְשִׁימְצָא חֵן בְּעֵינַי כָּל
רוֹאֵיו.

(אוֹצֵר שְׁלוֹם בֵּית, קוֹיִנְטֵרְס פְּבוֹד הַבַּעַל, עִמּוּד כ"ח)

רְאֵי לְהַכְנִיֵס בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, לְעֵלוֹי נְשִׁמַּת רַבִּי
מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֵי נְסִים. כֹּאֲשֶׁר סִפְרוּ צְדִיקִים, מִי
שֶׁמְכַנֵּס בְּכֹל יוֹם צְדָקָה לְעֵלוֹי נְשִׁמַּת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְאַחַר
כֵּן מִתְּפַלֵּל תְּפִלָּתוֹ, אֵזִי אֵין תְּפִלָּתוֹ חוֹזֵרֵת רִיקָם.

(אֲשֶׁר בִּנְחָל, כּוֹר, קַע. מִכְּתָב ו' תַּתְּמַט, אֲדָר ב' תַּשַּׁס"ח)

כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַצְּלָחָה
נִצְחִית. הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵנְחֵנוּ לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וְלָכֵן
אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁ'גּוֹנְבֵת' חֲמֵשׁ דְּקוֹת מֵהַיּוֹם, וְהוֹלֶכֶת קֶצֶת לְטִיֵּל
לְבַד לְהַתְּאֹרֵר וּמְדַבְּרַת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִסְפֵּרֵת מָה
שֶׁקוֹרָה בֵּינָה לְבֵין בְּעֵלָה, וּמִבְּקִשָּׁת וּמִתְחַנְּנֵת לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

שְׂיֵהָהּ לָהּ שְׁלוֹם בֵּית, וְשְׂיֵהָהּ לָהּ נַחַת מֵהִילָדִים, וְשְׂיֵהָהּ לְדִידִים יִצְלִיחוּ, וְשְׂתֵהָהּ לָהֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְשְׂתֵהָהּ לָהֶם דִּירָה פְּרָטִית שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוּת, אַתָּן לֹא יְכוּלוֹת לְתַאֲר וּלְשַׁעַר מָה הַתְּפִלוֹת הָאֵלוֹ עוֹשׂוֹת לְמַעַלָּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁתּוֹקֵק מְאֹד מְאֹד לְתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּפִלָּה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, פָּרָף קֶסֶג, מִכְתָּב ד' תתקפג, תמוז תשס"ז)

שְׁלוֹם בֵּית וְזוּגָיוֹת:

זֶה לֹא חֻמָּה לְפָרֵק בֵּית, חֻמָּה זֶה לְהַחְזִיק בֵּית.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, פָּרָף קֶסֶט מִכְתָּב ו' תקלא, אָדָר תשס"ח)

דְּעִי לָךְ שְׁכַל שְׁלוֹם הַבַּיִת תְּלוּי רַק בְּיָדִים שְׁלֹךְ אִם אֵת תִּכְבְּדִי אֵת בְּעַלְךָ וְאֵל תַּעֲשִׂי עֲלִיו שׁוֹם בַּקֶּרֶת אֲז תִּרְאִי שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, פָּרָף קֶסֶא, מִכְתָּב ד' רעה, אָדָר תשס"ז)

עִקַּר שְׁלֵמוֹת שֶׁל שְׁלוֹם בֵּית שְׂיֵהָהּ תְּמִיד רַק שְׂמֻחָה בַּבַּיִת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, פָּרָף קֶסֶד, מִכְתָּב ה' רמט, אָב תשס"ז)

אִם תְּמִיד תִּהְיֶי שְׂמֻחָה וְעַם פְּנִיִם שׁוֹחֲקוֹת בְּזֶה יִבְנֶה הַשְׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, וּבְכֻלָּל בַּבַּיִת תִּשְׁרָה גַם כֵּן אֲוִירָה נְעִימָה, כִּי הַשְׂמֻחָה בַּבַּיִת זֶה יִשׁוּעָה לְכֹל הַבַּיִת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, פָּרָף קֶסוֹ מִכְתָּב ה' תתקכט, כֶּסֶלוֹ תשס"ח)

אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהִנְהִיג אֵת בְּעַלָּהּ אִיךְ שְׂתַרְצָה, רַק

אם תתנהג קצת בחכמה ובשכל.

(אוצר שלום בית, קונטרס כבוד הבעל, עמוד ח)

תשתדלו לחייך אחת לשנייה, והעקר לחייך לבעל, אשה יש לה פח אדיר לשבות את לב בעלה, לטוב או להפך, עם חיוך אחד אתן בונות את בעליכן.

(אשר בנחל, כרך קסב, מכתב ד תקיא, ניסן תשס"ז)

אני מאד מבקש אתכם למען טובתכם הנצחי, תראו להתחזק יחד באהבה גדולה, ובהבנה הדדית, ותמיד יהיה לכם "היום", כמו יום הראשון של נשואיכם, ואז תחיו חיים נעימים וברוכים.

(אשר בנחל, כרך קסב, מכתב ד תרעה, סיון תשס"ז)

אם האשה מכבדת את בעלה, מבטח לה שתהיה לה אריכות ימים ושנים טובות.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב, סימן תרעח)

בדרך כלל נשים מחזיקות את עצמן מסכנות משפלות, אבל באמת האשה יש לה כחות נפש בלתי מגבלים, אבל היא צריכה להוציא את זה על דברים של הקדשה ולא על שטיות. אשה לא יודעת מהכחות שלה היא צריכה רק שכל. עוד לא בנו קניון שמוכרים בו שכל. איך משיגים שכל? שכל זה ראשי תבות "שפכי כמים לברך נכח פני ה'".

אם אדם מתפלל לקדוש ברוך הוא רבונו של עולם תן לי שכל, שאני אדע מה התפקיד שלי בזה העולם? אז אם בוכים לקדוש ברוך הוא ואם שופכים דמעות כמים, "שפכי כמים לברך", אז

מְגִיעִים לְשָׂכָל.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כָּרָךְ קָסוּ מִכְתָּב הַ תְּשׁוּזָה, כְּסִלּוֹ תִשְׁס"ח)

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת וְאִם תִּלְכִּי אִתּוֹ בְּאַהֲבָה אֲזִ תִּקְבְּלִי חֲזָרָה אֶהְבֶּה וְשִׁמְחָה. כִּי אֲשֶׁה חֻכְמָה דְּנָה תִּמְיֵד אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְעַל יְדֵי זֶה מְצַלַּחַת לְהִכְנִיס שְׁלוֹם בֵּית בְּתוֹךְ הַבֵּית.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כָּרָךְ קָסָג, מִכְתָּב ד' תתפ, סִינּוֹ תִשְׁס"ז)

אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה הָעוֹזֶרֶת לְבְּעֵלְךָ שְׂיֻכַּל לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי עַל יְדֵי זֶה מִתְחַלֶּקֶת עִמּוֹ שָׁנָה בְּשָׁנָה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל כָּרָךְ כ"א, מִכְתָּב ג' רמ, תִשְׁס"ם)

רְאֵי לְחֻזַּק מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִתְּנִי לוֹ הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, וְתִחְיִי בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת וּבְשָׁלוֹם אֲמַתִּי, וְאֲזִ יִצְאוּ מִכֶּם דְּוֵרוֹת וְדוּרֵי דְוֵרוֹת, דוּר יִשְׁרִים וְבִרְךָ, אָמֵן.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כָּרָךְ ס', מִכְתָּב יב קג, שְׁנַת תִשְׁמ"ח)

בְּתִי הִיקְרָה רְאֵי לְאַחֵז בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, לְסָבַל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. וְתִהְיִי מִעֲבִירָה עַל מִדּוֹתֶיךָ. תִּמְיֵד תִּנְמַחֲלִי לְבְּעֵלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פְּעַם. אֲזִ יִהְיֶה הַבֵּית שְׁלֹךְ גֹּן עֵדוֹן מִמֶּשׁ. וְתִאִיר בְּבֵיתְכֶם הַשִּׁמְחָה וְהָאַהֲבָה, תִּרְאוּ יָמִים טוֹבִים וְתִחְיִי חַיִּים נְעִימִים.

(אוֹצֵר שְׁלוֹם בֵּית, קוֹנְטְרַס כְּבוֹד הַבְּעַל, עִמ' כו)

פָּרָק חֲמִישִׁי - עֲצוֹת לְנִשְׂוֹאִין מוֹצֵלְחִים וּמְאֻשְׁרִים

על פי הספר 'אוצר שלום בית' מאת הצדיק זי"ע

א. בְּנֵי הַיָּקָר! רְאֵה שְׁתֵּהִיָּה תְּמִיד פְּרֻנְסָה בְּבֵיתְךָ, וְתִתֵּן לְאִשְׁתְּךָ מִכֵּל טוֹב כְּדֶרֶךְ שְׁהַמְלִךְ שְׁנוֹתֶיךָ לְמַלְכָּה, וְתִכְבְּדֶהּ וְתִיקְרֶהּ תְּמִיד, וְתִקְנֶה לָּהּ מִתְּנוּת, וְאַל תִּקְמֹץ בְּדַבָּר זֶה, כִּי זֶה עֵקֶר גְּדוֹל בְּשָׁלוֹם בַּיִת וּבִפְתִיחַת הַלֵּב אֶחָד לְשָׁנִי.

(עמוד מט)

ב. בְּתֵי הַיָּקָרָה! רְאֵי לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת בַּעֲלֶךָ הַיָּקָר, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הוּא הַמְּתַנֶּה הַכִּי יִקְרָה שְׁנִתֵּן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִשְׁתְּכַבְּדִי אוֹתוֹ, וְתִרְאִי לוֹ תְּמִיד פְּנִים שְׂמֵחוֹת, אֲזִי תִכְנָס בְּלִבּוֹ אֲהַבָּה עִזָּה אֵלַיךָ, וְהוּא יֵאָהֵב אוֹתְךָ בְּכָל לִבּוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ.

(עמוד ז)

ג. צְרִיף שְׁתַּדְּעוּ – הוּן הַבַּעַל וְהוּן הָאִשָּׁה, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְחַיּוֹת חַיִּים מְאֻשְׁרִים, וְלִהְפֹּךְ אֶת בְּתִיכֶם לְגֵן עֵדֶן, וְלִהְיוֹת תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים וּמְצֻלְחִים בְּחַיִּיכֶם, אֲזִי עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן - לְהִשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין זֶה אֶת זֶה, וְלִידַע שְׁלֹכַל אֶחָד מִכֶּם יֵשׁ רְגִשׁוֹת, וְעַל כָּל אֶחָד מִכֶּם לְשָׁמֵר מְאֹד לֹא לְגַעַת בְּרְגִשׁוֹת זוֹלָתוֹ, אֲדַרְבָּה וְשִׁתַּדֵּל הָאֶחָד לְעֹזֵר לְאַחֵר, וְלֹא לְהִכְאִיב לְרֵגֶשׁ שְׁלוֹ וְשָׁלָה, אֲזִי דִיקָא כְּשִׁתְּשַׁדְּלוּ בְּזֶה – תְּצַלִּיחוּ.

(עמוד עג)

ד. ראה, אהובי, בני היקר, להרגיל את עצמך לקנות מפעם לפעם מתנה לאשתך, ואפילו דבר קטן. צריך שתדע, שזה מאד חשוב ויקר בעיניך, ואף שהוא דבר פשוט, עם כל זאת, אם האשה מקבלת משהו מבעלה, זה אצלה שמחה גדולה מאד.

(עמוד קכו)

ה. בני ובנותי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם, שכל אשר שמעתם ממני עד עתה תחקקו היטב בלבכם, וזכרו זאת כל ימי חייכם, אפלו שיגיעו, חס ושלום, מצבים קשים שלא יהיו, עם כל זאת תמסרו את נפשכם לקיים כל מה שאני מבקש אתכם, כי אין לי שום פונה צדדית, אלא שתהיו הכי מאשרים בחיים, ותהיו "זוג מצלח", ולכן בל תחסר ביניכם אהבה, ועקר שלמות האהבה האמתית הוא - כפשוטים את רצון הקדוש ברוך הוא, וחיים על פי התורה.

(עמוד רנד)

לכן ראו להמשיך בתפלה, והקדוש ברוך הוא בודאי ישמע בתפלתכם, ותפקדו בזרע של קיימא. והעקר- שתלכו לקברי צדיקים, ותשפכו שם נפשכם. וכן ה'ה טוב מאד, אם אתם יכולים לילך לקבר רבי שמעון בר יוחאי, ולדור נדר, שהבן שיולד יקרא: "שמעון", ובודאי תראו ישועה, כי הרבה נפקדו על ידי כך.

(אשר בנחל, כרך לו, מכתב ה' תתסט, שנת תדש"ם)

ספר קדוש זה נדפס

להצלחתו של התורם ובני משפחתו
ברוחניות ובגשמיות.

ימלא ה' משאלות לבם לטובה ולברכה,
”הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד”.

ולהצלחת חנוך ילדי התורמים, שיזכו תמיד
להיות מקשרים לצדיק האמת,
לעבד את ה' מתוך יראה ושמחה,
להקים בתים נאמנים בישראל עוד בימי
נעוריהם, עם פלות צדקניות,
צנועות וחסודות, אזהבות את ה' והתורה.
ויזכו לראות בנים ובני בנים עובדי ה'
יראים ושלמים.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

ספר קדוש זה נדפס

למוריה בת מזל גסיה,
שתזכה למצא זוג הגון בנקל.
ולרונית שיפרה בת מינה
לזרע של קימא.

וכן לעלוי נשמות:
אסתר בת מזל טוב ע"ה
נסים שמואל בן רנה ע"ה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

פֶּרֶק שֵׁשִׁי - סְפוּרִים עַל בְּנֵית 'מִקְוֵה מְלָכָה'

"גַּם חֲנֻכָּה"

ר' אבנר סלמה הי"ו מתלמידיו הוותיקים של הצדיק, אשר ביזמתו ובמרצו נבנה 'מקוה מלכה' המסגל לפקד עקרות, מספר לנו על "גם חנכה" שארע במהלך בניית המקוה:

"כידוע, 'מקוה מלכה' נבנה בחצר ביתי. בניית שלד המבנה הסתיימה בשנת תשנ"ז ועל כף הודעתי לצדיק ששהה באותה העת במעונו בארצות הברית.

לקראת חג החנכה הגיעו הצדיק והרבניית לארץ הקדש, לשבות ביבנאל. עם הגעתם נגשו לסיר באתר הבניה ולעמד מקרוב על התקדמות בניית המקוה.

כשהגיעה הרבניית למקום, קשה היה לה להסתיר את אכזבתה: "חשבתי שהתקדמתם יותר" - אמרה.

מוהרא"ש הבין שהרבניית מאכזבת מקצב הבניה ושאל אותה: "מתי נראה לך שבניית המקוה תסתיים?"

הרבניית חשבה מעט ואמרה: "אולי... אולי בפסח זה יהיה גמור..."

היתה זו תחלתו של חדש טבת, כף שלהערכתה של הרבניית בניית המקוה אמורה להסתיים לפחות בעוד כשלושה וחצי חדשים.

מוהרא"ש סמן לי להתלוות אליו לצד ואמר לי בזו הלשון: "אבנר - אתה היית קצין בסירת גולני... נכון?"

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי. בְּעוֹד פְּחוֹת מִשְׁבּוּעַ, בְּיוֹם שְׁנִי, מִיַּד לְאַחַר חַג
הַחֲנֻכָּה אָנוּ טְסִים... אָנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ שְׁעוֹד לִפְנֵי שְׁנָטוּס חֲזָרָה -
הַכֹּל יִהְיֶה גָּמוּר !!! "

הַבְּנֵיתִי שֶׁחָשׁוּב מְאֹד לְצַדִּיק שֶׁבְּנֵיתוֹ שֶׁל הַמִּקּוּהַ תִּשְׁלַם עַד יוֹם
שְׁנִי הַקָּרוֹב. פְּנִיתִי לִיחִיא, הַפּוֹעֵל הַצְּרִקְסִי שֶׁלָּנוּ וְכָךְ אִמַּרְתִּי:
"מִרְגַּע זֶה אָנִי מִמְנָה אוֹתָךְ לְמִפְקַח הַבְּנֵיהַ, תִּאֲרָגֵן לִי אַרְבָּעָה
צְוֹתֵי עֲבוּדָה, וּבְכָל צְוֹת תִּמְנָה שְׁלֹשָׁה פּוֹעֲלִים מִיִּמְנִים וְזֵרִיזִים
שֵׁיתְחִילוּ לְעֵבֵד בְּמֶרֶץ עַד לְהַשְׁלֵמַת הַמִּקּוּהַ."

הַפּוֹעֲלִים עָבְדוּ בְּקִדְחָתָנוּת, מִמֶּשׁ מִרוּץ נֶגֶד הַזְּמַן... בְּמִתְחַם
הַמִּקּוּהַ הָיוּ בּוֹר טְבִילָה וְעוֹד אַרְבָּעָה חֲדָרִים וְהֵם עָבְדוּ בְּמִקְבִּיל.
עֲבוּדוֹת חֲשֵׁמֶל, אִינְסְטַלַצְיָה, קַרְמִיקָה, הַתְּקַנַּת אִמְבָּטִיּוֹת
וְאַבִּיזָרִים סְנִיטְרִיִּים. עֲבוּדָה מְאֻמָּצָת מִסָּבִיב לְשִׁעוֹן.

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בִּבְקָר פָּגַשׁ אוֹתִי הַצְּדִיק וְשָׂאֵל:

"אַבְנֵר, מָה קוֹרָה עִם הַבְּנֵיהַ, הֵיכָן אָנוּ אוֹחֲזִין?"...

"אָנִי מִקּוּהַ שְׁעַד הַיּוֹם בְּצַהָרִים הַכֹּל יִהְיֶה גָּמוּר" - עָנִיתִי.

"אֶפְשֶׁר לָבוֹא עִם הַרְבֵּנִית בְּעָרֵב וְלִרְאוֹת אֶת הַמִּקּוּהַ?" - שָׂאֵלֵנִי
הַצְּדִיק.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, כּוּ...

הַצְּדִיק פָּנָה לַרְבֵּנִית כְּשֶׁבֶת צָחוּק נְסוּכָה עַל פָּנָיו וְאָמַר:

"אַבְנֵר מִזְמִין אוֹתָנוּ אֵלָיו לְאָכֵל מִצּוֹת..."

"מִצּוֹת?" - שׂוֹאֵלֶת הַרְבֵּנִית - "מָה, עֵכְשׁוֹ זֶה פֶּסַח?"

"אַבְנֵר, נִכּוֹן אֶפְשֶׁר לָבוֹא אֵלֶיךָ הָעָרֵב?" - שׂוֹאֵל אוֹתִי הַצְּדִיק
בְּקוֹל.

"אני לא מבינה" – אומרת הרבנית - "על מה אתם מדברים?".
והצדיק עונה במתק שפתיים: "אבנר מזמין אותנו אליו הערב...
אז גלף אליו..."

בערב הגיעו הצדיק והרבנית למקוה שהיה בנוי תחת ביתי
הפרטי וסירו בכל החדרים. הרבנית שלא יכלה להסתיר את
התרגשותה אמרה:

"I can't believe it... I can't believe it" -

(בעברית - אני לא מאמינה ... אני לא מאמינה...)

"אבנר, איך עשית את זה? ... הכל גמור... הכל כל כך מסודר
ונאה..."

את מכתבו לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער ממה שעובר
עליך בענין הילדים. אשר בודאי זו צרה קשה ומרה מאד.

בפרט לך, שאת סובלת כבר כל כך הרבה זמן, עם כל זאת
אני בשלי, שבודאי תזכי להפקד בזרע של קימא, ובעלך
אינו צריך לעשות שום בדיקה כלל.

העקר תמשיכי לבנות אליו יתברך ולא לבעלך, כי בעלך
אינו אשם בדבר כלל. ואם היית יודעת את החשיבות של
דמעות האשה. אשר מתפללת לקדוש ברוך הוא בשביל
ילדים, היית תמיד בוכה רק אליו יתברך ולא לבעלך.

(אשר בנחל, כרך מה, ח' קיט, שנת תשמ"ו)

מִי נִכְשׁ אֶת הָעֲשָׂבִים בְּמִקְוֵה מִלְכָּה?

מְסַפֵּר הַגַּבְאִי, ר' אֲשֶׁר סִלְמָה הִי"ו:

"כִּידוּעַ, 'מִקְוֵה מִלְכָּה', מִקְוֵה הַנָּשִׁים בְּיַבְנָאֵל, נִבְנְה בַּחֲצַר בֵּיתֵם שֶׁל הוֹרֵי הַיְקָרִים.

מוֹהֲרָא"ש נִצַּח עַל מְלֹאכֶת הַבְּנִיָּה שֶׁל הַמִּקְוֵה, אֲשֶׁר נִבְנְה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲלֵאִית וּבִשְׁל כֶּף יְדוּעַ הַמָּקוֹם כְּסִגְלָה לַפְּקִידוֹת עֲקָרוֹת.

כֹּל אֵימַת שֶׁהַצְּדִיק הָיָה מַגִּיעַ לְאַרְץ, הָיָה שָׁם פֶּעַמָּיו לַמִּקְוֵה כְּדִי לַעֲקֹב מִקְרוֹב אַחַר קֶצֶב בְּנֵיתוֹ שֶׁל הַמִּקְוֵה.

בְּאַחַד מִבְּקוּרָיו שֶׁל הַצְּדִיק בְּמָקוֹם, הִתְלַוִּיתִי אֵלָיו. זְכוּרֵנִי, שֶׁהִיִּיתִי אֶז אֲבָרָךְ צָעִיר בְּשָׁנִים הַרְאֵשׁוֹנוֹת לְנִשְׂוֹאֵי.

הַצְּדִיק נִכְנַס לְמִתְחַם הַמִּקְוֵה, אֲשֶׁר בְּקִדְמָתוֹ נִטְעוּ שְׁלֹשָׁה עֲצֵי זֵית עַל פִּי בְּקִשְׁתּוֹ שֶׁל הַצְּדִיק. וּמִדּוּעַ דּוֹקָא עֲצֵי זֵית? מִפְּנֵי שֶׁזֵּית הוּא עֵץ חָשׁוֹב מִשְׁבַּעַת הַמֵּינִים וְכֵן הוּא מְרַמֵּז לְבָנִים כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "בְּנִיךָ כִּשְׁתֵּלֵי זֵיתִים".

הַצְּדִיק סָקַר בְּעֵינָיו הַקְּדוּשׁוֹת אֶת הַבְּנִיָּה הַמִּתְקַדְמָת וְאֶת עֲצֵי הַזֵּית הַנְּטוּעִים כְּשֶׁלְּפֶתַע הִבְחִין בַּעֲשָׂבִים שׁוֹטִים שֶׁצִּמְחוּ בֵּין הָעֲצִים.

מִיָּד פָּנָה אֵלַי וְשָׂאֵל:

- "אֲשֶׁר, מָה עִם הָעֲשָׂבִים הָאֵלוֹ? הָאֵם יֵשׁ לָךְ מַעְדָּר?"

הַתְּפִלָּאֲתִי מָאֵד נִכַּח שְׂאֵלוֹתָיו שֶׁל הַצְּדִיק, אוֹלָם הוּא לֹא הִמְתִּין לַתְּשׁוּבָה מִמֶּנִּי וְאָמַר:

- "אֲשֶׁר, תְּבִיא בְּזִרְיוֹת מַעְדָּר"...

מִיָּד עָשִׂיתִי כְּמַצְוֹתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק וְהִבֵּאתִי מַעֲדָר.
 לְהַפְתָּעְתִּי, הַחֵל הַצַּדִּיק לְהַפְשִׁיל שְׂרוּוֹלָיו וּלְנַכֵּשׁ אֶת הָעֲשָׂבִים
 שֶׁגָּדְלוּ בִּינוֹת עֲצֵי הַזֵּית...
 - "מְחִילָה, מְחִילָה, מוֹהֵרָא" שֶׁאֲנִי אֲנַכֵּשׁ" - אָמַרְתִּי.
 הַצַּדִּיק לֹא שָׁעָה לְדַבְרֵי וְהִמְשִׁיךְ לְנַכֵּשׁ בְּמַרְץ רַב אֶת הָעֲשָׂבִים,
 כְּשֶׁנָּח קִמְעָא חִיף וְאָמַר לִי:
 "אֲשֶׁר, אַתָּה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְנִקּוֹת מְקוֹה? אַתָּה יוֹדֵעַ אִיזוֹ מַצְוָה
 חֲשׂוּבָה זֹאת לְנִקּוֹת מְקוֹה?"
 דְּבָרִים אֵלּוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק רָגְשׁוּ אוֹתִי וְלִמְדוֹ אוֹתִי פָּרַק חֲשׂוֹב בְּחַיִּים.
 עַד כִּמָּה מִיַּחַס הַצַּדִּיק חֲשִׁיבוֹת עֲלִיוֹנָה לְנִקּוּיוֹן הַסְּבִיבְתִי וּבִפְרָט
 בְּמִקּוֹמוֹת שֶׁל מַצְוָה וְקִדְשָׁה.
 אֲשֶׁרִינוּ שְׂזַכִּינוּ.

אֵל תִּקְמָצוּ וְתִקְנוּ עֲכָשׁוּ כֹּל מָה שֶׁאַתָּן צְרִיכוֹת
 לְגַמֵּר אֶת הַמְּקוֹה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂזוֹ תִהְיֶה הַפְּנִינָה
 שֶׁל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל, כְּרֵךְ קִסְג, מִכְּתָב ד' תַּתְּמַב, שְׁנַת תַּשְׁס"ז)

מָה הַבְּטִיחַ הַצְּדִיק לְקַבּוּצְנֵיקֵי הַחֲלוּנִית?

לְכַוֵּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבוֹ, אֲנִי מֵאֵד מְצֻטָּעַר בְּצַעְרוֹ הַרוּחָנִי וְהַגְּשָׁמִי, כְּחוֹק הוּא מֵהִיָּדוּת, וְכֵן שְׁאִין לָכֶם עֲדִין זָרַע שֶׁל קִימָא.

וְהִנֵּה מֵצַד עֲצָמָךְ אֶתָּה כּוֹתֵב שְׁאֶתָּה מוֹכֵן לְשִׁכַּח הַכֵּל, וְלִזְרֹק אֶת הָעֵבֶר, וְלִהְתַּחִּיל לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר, תִּדְעַע כִּי כָּל הַזְּרִיז - הִרִיזָה זֶה מִשְׁבַּח...

כְּמוֹ כֵּן יִגְדַּל שְׁכָרוֹ, כִּי בְּוַדָּאִי אֵינוֹ דּוֹמָה לְמִי שֶׁגָּדַל בְּסִבִּיבָה טוֹבָה וְלָמַד כָּל שְׁנוֹתָיו בִּישִׁיבָה, מֵאַחַד שֶׁגָּדַל בְּקַבּוּץ רַע מִגְּשָׁם וּמִזֶּהֱם כְּמוֹ הַקַּבּוּץ שֶׁלָּכֶם וְכו'...

תֹּאמַר לְאִשְׁתְּךָ בְּשָׁמִי, אִם תִּקְבַּל עַל עֲצָמָה "טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה", וְתִהְיֶה זֶהִירָה לְהַדְּלִיק בְּכָל עֶרֶב שֶׁבַת אַרְבָּעָה נְרוֹת לְכַבוֹד שֶׁבַת, וְגַם הִיא תִּבְדֹּל מֵאֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, כְּחִמְנָא לִיצְלוֹן, אֲזִי אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם שֶׁתּוֹשְׁעוּ בְּזָרַע שֶׁל קִימָא, וְתִדְוְרוּ בְּאַהֲבָה וּבְאַחְוָה וְחֻבָּה יִתְרָה כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם...

וְה' יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה בְּעִזְרָכֶם, וַיִּשְׁמַע תְּפִלוֹתֵינוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְתִתְבָּרְכוּ בְּכָל מֵינֵי בְּרָכוֹת שֶׁפַּע, בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, בְּגִי, חַיִּי וּמְזוּנֵי.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל כְּרָךְ כֹּה, מִכְתָּב ג' תַּתְּקַנְג, רֵאשׁ חֲדָשׁ אֲיָר, שְׁנַת תַּשְׁמ"א)

אגרת לאשה

אשה יקרה!

בידך לזכות את עם ישראל ולהרבות טהרה בישראל.

מקוה מלכה ביבנאל ידוע כמסגל לפקד עקרות, נשים רבות הגיעו לטבל במקום וזכו לישועות גדולות, כפי הבטחתו של הצדיק שכל אשה שיש לה אמונת חכמים וטבל במקוה אין ספק שתפקד.

החמרים בחוברת זו מיעדים לפרסום לזכוי הרבים, אנא שתפו בפייסבוק, ווטסאפ בפורומים לנשים וברשתות החברתיות כדי לפרסם את המקוה ואת סגלותיו האדירות.

נשים רבות העידו בפני שהחלו לשמר על מצות הטהרה לאחר שנושעו, וזכות זו של הרבים יעמד לכן ולמשפחותיכן בבריאות איתנה, עשר, נחת והצלחה בכל מעשה ידיכם. כמו כן אשמח לקבל ספורי ישועות חדשים וכן לשלח במייל לכל המעונינות לקבל, ספורים ממקוה מלכה – יבנאל.

דן כהן

בירנבוים 4 בני ברק

נייד: 054-8471400

דוא"ל: Dan54@neto.net.il

סוד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַכְּלָלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן
וּמְסָגֵל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעֲנֻנִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם
יְסֹדוֹ, תְּקֵנוּ, גְּלוּ וְצַוֵּה לְפִרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יִבְנֶאֱל תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני
עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד
עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו,
שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
גריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל
חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף נספיהם מדם
ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי
לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכו שמח לבי ויגל כבודי אף

בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבַטַּח: י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ
 לְרָאוֹת שְׂחַת: יא תוֹדִיעַנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבְעַ שְׁמֹחוֹת אֶת פְּנֵיךָ
 נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִּשְׁעַ פְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם
 לֹא יִחְשַׁב יי לוֹ עֶזֶן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עֲצָמַי
 בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךָ לְשִׂדִּי
 בְּחִרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹזְנִי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי
 אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לַיִּי וְאַתָּה נִשְׂאתָ עֶזֶן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת
 יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַתְּ מִצֵּא רַק לְשִׁטְף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהִים
 לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לַיִּי מִצָּר תִּצְרְנִי רַנִּי פִּלַּט תִּסּוּבְּבִנִי סְלָה:
 ח אֲשֶׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ
 פְּסוּם כְּפָרֶד אִין הִבִּין בְּמַתַּג וְרִסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י
 רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרִשְׁעָ וְהַבּוֹטַח בְּיִי חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בְּיִי
 וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא א לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה
 יִמְלִטְהוּ יי: ג יי יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ
 אִיבִיו: ד יי יִסְעֲדֵנוּ עַל עָרֶשׁ דְּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֶת בְּחֵלְיוֹ: ה אֲנִי
 אֲמַרְתִּי יי חֲנֻנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי
 מִתִּי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרָאוֹת שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ יִקְבֹּץ

א. אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג).

און לוי יצא לחוץ וידבר: ה יחד עלי יתלחשו כל שנאני עלי יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני ואשקמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב א למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעתתי לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אנפיה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אידים עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אנפיה מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משבריך וגליך עלי עברו: ט יומם וצנה יי חסדו ובלילה שירו עמי תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכתתני למה קדר אלה בלחץ איוב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

נט א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני:

ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד פי הנה ארבו
 לנפשי וגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירוצון
 ויפוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי
 ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז
 ישובו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם
 חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג
 לכל גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי
 חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישכחו
 עמי הגיעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג חטאת פימו דבר
 שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד פלה בחמה
 פלה ואינמו וידעו כי אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה:
 טו וישובו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל
 אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עצה וארגן לבקר חסדך כי
 היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אשמרה כי אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עזא למנצח על ידותון לאסף מזמור: בקולי אל אלהים ואצעקה
 קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה
 נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה
 אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא
 אדבר: ו חשבת ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי

ב. באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוּלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי
 וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצָּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הַשְּׂכַח חַנוּת אֵל אִם קַפְצָן בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שְׁנוֹת יָמַי עַל־יוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ:
 יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ
 דְּרָכֶךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גָּאֲלֵת בְּזִרְוֹעַ עַמְּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סְלָה: יז רְאוּךָ
 מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם
 עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחֻקִים אֵף חֲצֻצֶיךָ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמֶךָ בְּגִלְגֹּל
 הָאִירוּ בְּרַקִּים תִּבְּל רְגֹזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ
 בְּמִיָּם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ: כא נְחִית כְּצֹאן עַמְּךָ בְּיַד מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מַעֲזֹן אַתָּה הִיִּית לָנוּ בְּדָר
 וְדָר: ב בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וּתְחוּלֵל אָרֶץ וְתִבְּל וּמַעֲזוֹלָם עַד עוֹלָם
 אַתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דָּכָא וּתְאֲמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף
 שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֲשִׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם
 שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקּוֹר כְּחֻצִיר יַחֲלֹף: ו בְּבִקּוֹר יַצִּיץ וְחֲלֹף לְעָרֵב יִמּוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי כְלִינוּ בְּאַפֶּךָ וּבְחַמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׂתָה עֹנִיתִינוּ לְנִגְדֶךָ
 עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ: ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרַתֶּךָ כְּלִינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ
 הַגָּה: י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַחֲבָם עֲמַל וְאָוֶן כִּי גִז חִישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדַע עִז אַפֶּךָ וְכִיר אַתָּה:

עֲבַרְתָּ: יב לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְבַב חֻקָּהּ: יג שׁוּבָה יי עַד
 מִתִּי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֻדְיָ: יד שְׁבַעְנוּ בַּבֶּקֶר חֶסְדְּךָ וְגִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה
 בְּכָל יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יֵרָאֶה
 אֶל עֲבֻדְיָ פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נֶעַם אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהּ:

קָה א הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: ב שִׁירוּ
 לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתֵינוּ: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁוֹ יִשְׁמַח
 לֵב מְבַקְשֵׁי יי: ד דַּרְשׁוּ יי וְעֹזוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתֵינוּ
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתֵּינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ פִּי: ו זַרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בַּחִירָיו: ז הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ דָּבָר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרְהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר
 לָךְ אֶתָּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתְם מִתִּי מִסְפָּר
 כְּמַעַט וְגֵרִים בָּהֶ: יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמְּמַלְכָּה אֶל עַם
 אַחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו אֶל
 תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּלְגִבֵּי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ
 כָּל מִטָּה לָחֵם שָׁבַר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף:
 יח עֲנוּ בְּכָל רִגְלוֹ בְּרִזְל בְּאֵה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַתָּה בֵּא דְבַר אֲמַרְתָּ
 יי צְרַפְתָּהּ: כ שְׁלַח מְלָךְ וַיִּתִּירָהּ מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שְׁמוֹ
 אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַ בְּכָל קִנְיָנוּ: כב לְאַסֹּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ וַיִּקְנֵיו יַחֲפָם:
 כג וַיִּבֵּא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד

ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנבל בעבדיו: כו
 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו בם דברי אתותיו
 ומפתים בארץ חם: כח שלח חשן ויחשן ולא מרו את דברו: כט
 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים
 בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן
 גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר
 עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל
 עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית
 לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו פושל: לח שמח
 מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרוש ענן למסך ואש
 להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: מא פתח
 צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב פי זכר את דבר קדשו את
 אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן
 להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו: מה בעבור ישמרו חקיו
 ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: ב
 על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי
 שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר
 יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק
 לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש
 שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו

עד היסוד בה: ח בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך
 שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו פרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו
 בגבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה
 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה
 תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זוכרה אלוקים לטובה
את ידיד נפשנו היקר
המעוטרי בכתר שם טוב
רבי אייל מרום הי"ו

אשר פועל רבות לשמר את מורשתו הרוחנית
של מוהרא"ש, הצדיק מיבנאל.
זכות הצדיק תגן בעדו ובעד בני ביתו.
ימלא ה' משאלות לבו לטובה ולברכה.
"הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד".

לזיכרון עולם בהיכל הקודש
זכות הלימוד בחוברת זו לע"נ המנוח
זאקי (יצחק) גברא בן יוסף ועליזה ע"ה
נלב"ע ג' בכסלו התשע"ט

ספר קדוש זה נדפס

להצלחת

עמותת "ישמח צדיק"

הקב"ה יעזור שהעמותה תצליח

בכל העניינים לשמור ולהמשיך

את מורשת מוהרא"ש זיע"א

ושתזכה להוציא את כל רצונותיה

מכוח אל הפועל בלי שום מניעה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

מוסדות קהילת חסידי ברסלב יבנאל שע"י עמותת "ישמח צדיק"

שיבה לבחורים "תפארת מוהרא"ש"

כולל הוראה "תפארת בנימין"

כולל אברכים "אור המאיר"

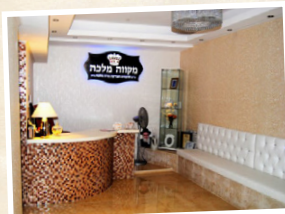
בית התבשיל "אהל אברהם"

מוסדות חינוך לבנות

מוסדות חינוך לבנים

מקוה מלכה המסוגל לפקידת עקרות

הפצת ספרי רבנו ז"ל

מתנדבי מד"א

בית הוראה "צדק ומשפט" חלוקת קמחא דפסחא ועזרה לנזקקים בית הכנסת הגדול "היכל הקודש"

השתתפו בזכות הגדולה: 04-6656666

לכל שאלה...
יש תשובה!

שאלות ותשובות בחסידות ברסלב

למעלה מ-5500 תשובות מפי
כ"ק מוהרא"ש הצדיק מיבנאל זי"ע

כנסו לאתר "ברסלב סיטי"

breslevcity.co.il
הר"ר שדה בית

קדון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
וכבר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הנביח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים, או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה
של בית התבשיל
"אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פּרנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבנאל

50x12 ש"ח

פּרנס יום

101x12 ש"ח

פּרנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666